

4

חֲמִשָּׁה מַגִּילוֹת

עַד חֲמִישִׁים כּוֹס אֵיכָה קִהְלֵת וְאִסְרֵי שְׁטִיבֵינוּ בְּחַנְתָּ קִדְדוֹנוֹ
 מַעֲשֵׂי־אֱלֹהִים וּבְכִיֵּת דְּמוּם שְׁלֹו בְּחִירָה מִדְּחַשׁוֹן בְּשָׁנָה הָ לַמֶּלֶךְ מַעֲרִיקוֹשׁ יֵדָא
 חִדָּא שְׁנַת שְׁעָרָא לִפְתָּח שֶׁהַ שְׁלֹוֹשׁ הַיָּד חֲמִיִּלָּם
 וְהָאִם בְּכַשֵּׁת :

Canticum canticorum,

Ruth, Lamentationes Ieremix, Ecclesiastes,
 & Ester.

Collatis veteribus exemplaribus, & adhibito peritiorum iudicio.

PARISIIS.
 Ex officina Caroli Stephani, Typographi Regii.
 M. D. L.V.

עֶשְׂרִי

עָמִי

CVM PRIVILEGIO REGIS

THE CITY OF

NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 18, 1864
REPORT
OF THE
COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE
IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED
JANUARY 12, 1864

ALBANY: PUBLISHED BY THE STATE OF NEW YORK.

1864.

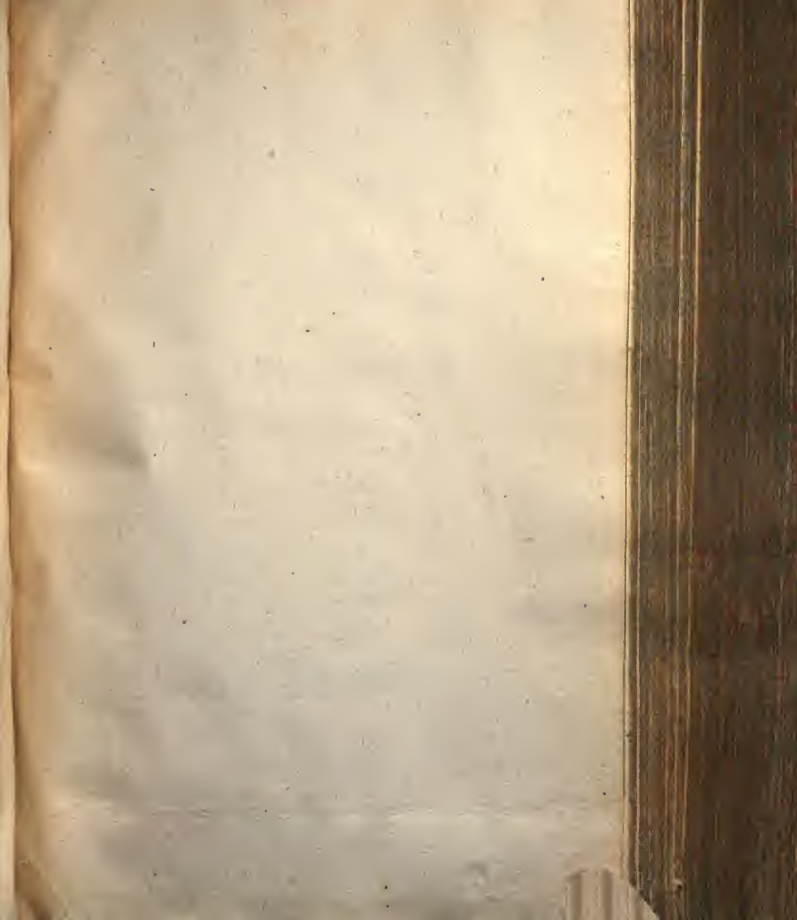

THE CITY OF NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 18, 1864

1864

ALBANY: PUBLISHED BY THE STATE OF NEW YORK.

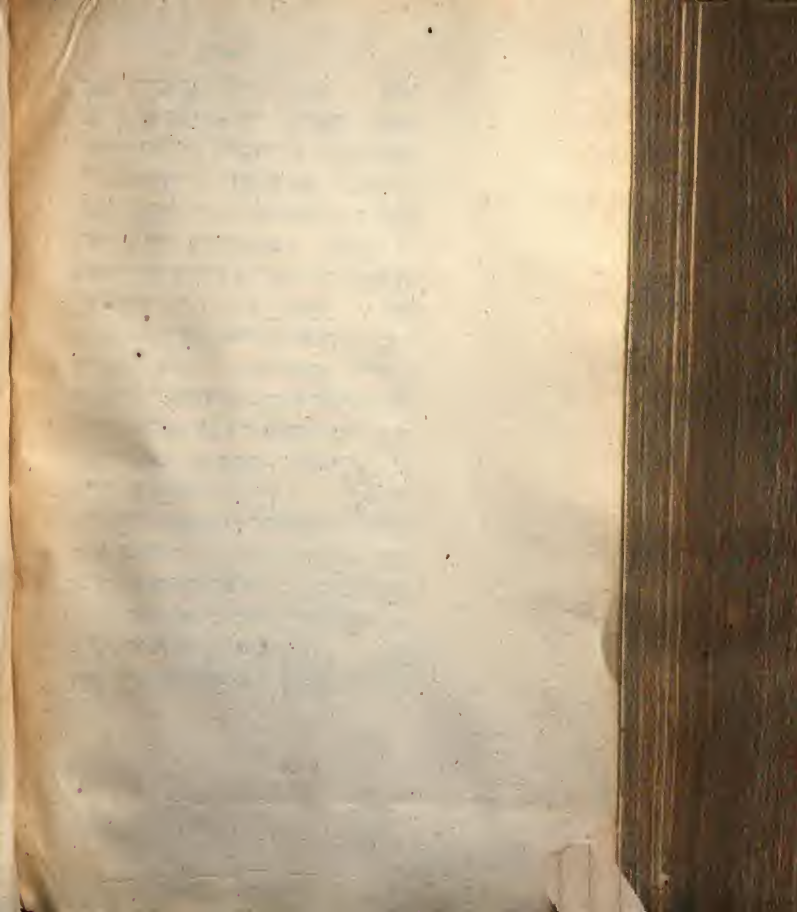
שיר שירים אשר לשלמה : ישקני
 מנשקות פיהו כי טובים דרכי מיון
 לרח שמונך טובים שמך תורק שמך על בן
 עלמות אהבך : משכני אתריך גרועה
 הביאני המלך חדריו גלילה וגשמתה כך
 נזכרה דליך מין משרים אהבך : שחורה
 אגו ונאוה כנות ירושלם כאחלי קדר כירעות
 שלמה : אל תראני שאני שחרחרת
 ששופתני השמש בני אפי נחרו כי שקני נטרה
 את חברמים ברמי שלי לרא נטרתי :
 חנידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה
 תרביץ בצחרים שלמה אחיה בעמנה על
 עברי חבריך : אם לא תדעו לך תיפיה
 כנשים צאי לך בעקבי תצאן ורעו את גריתך
 על משכנות הרעים : לססתי ברכבי פרעה
 דסיתך רעיתי : נאנו לחיך בתורים
 צוארך בחרוזים : חורו ונהל בעשה לך עם
 נקדות הכסף : עד שהמלך במסכו גרדי
 נתן ריחו : צרוד המר דודי לי בין שדי
 אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין

הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך
יונים : הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו
רעננו : קרות בלחנו ארזים רחישנו
ברותים : אני חבצלת חשרון שושנת
העסקים : כשושנה בין החוחים בין רעיתי
בין הבנות : בתפוח כעצי היער בין דודי
בין הבנים בצל חבדתי וישבתי ופריו כתוק
לחמי : הביאני אל בית חינו ורגלו עלי
אהבה : סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים
כי חולת אהבה אני : שמאלו תחרת
לראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאור או באילות השדה
אם תעירי ואם תעוררו את האהבה עד
שתחפץ : קול דודי הנחוח בא מדלג
על תהרים מקפץ על הנבעות : דומת דודי
לצבי או לעפר האילים הנה ורה עומד אחר
בתלנו כשגית מן החלונות מצוץ מן החרכים
ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי ופתני ולכי
לך : כי הנה חסתי עבר הגשם חלף חלף
לו : הנציגים נראו בארץ עת הזמיר הגיע

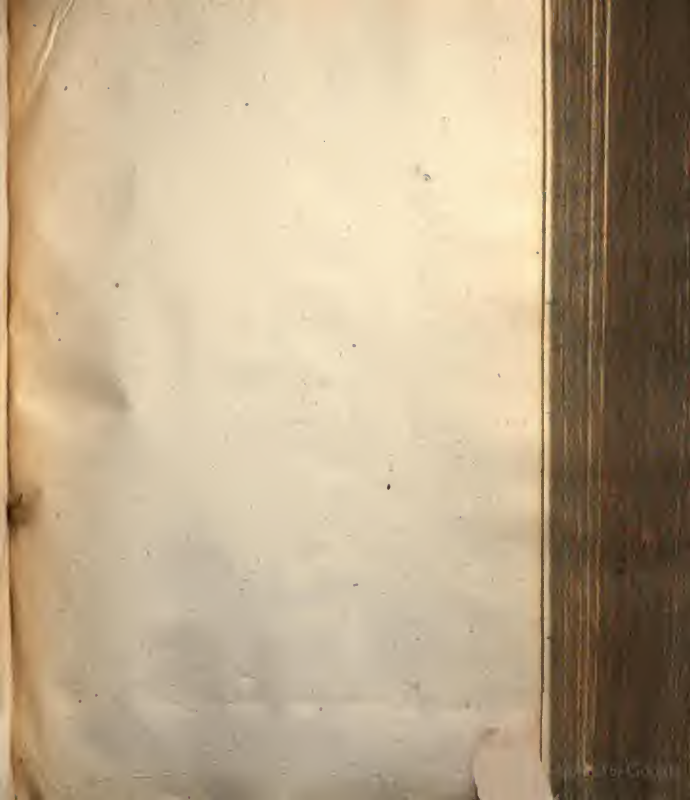
ב

חסידי
ק

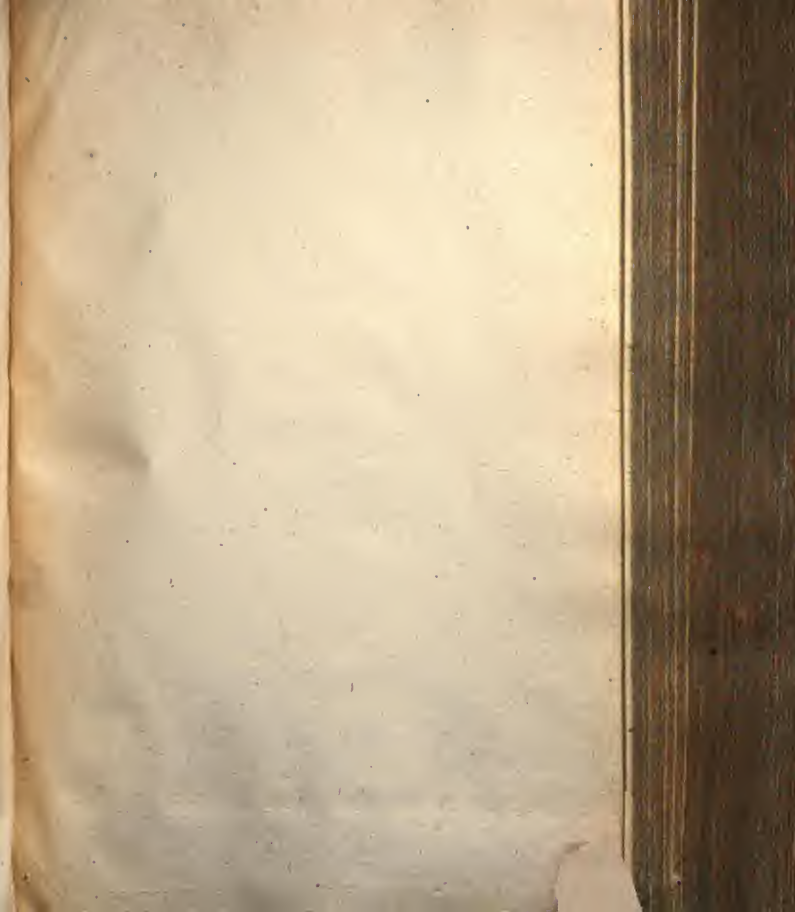

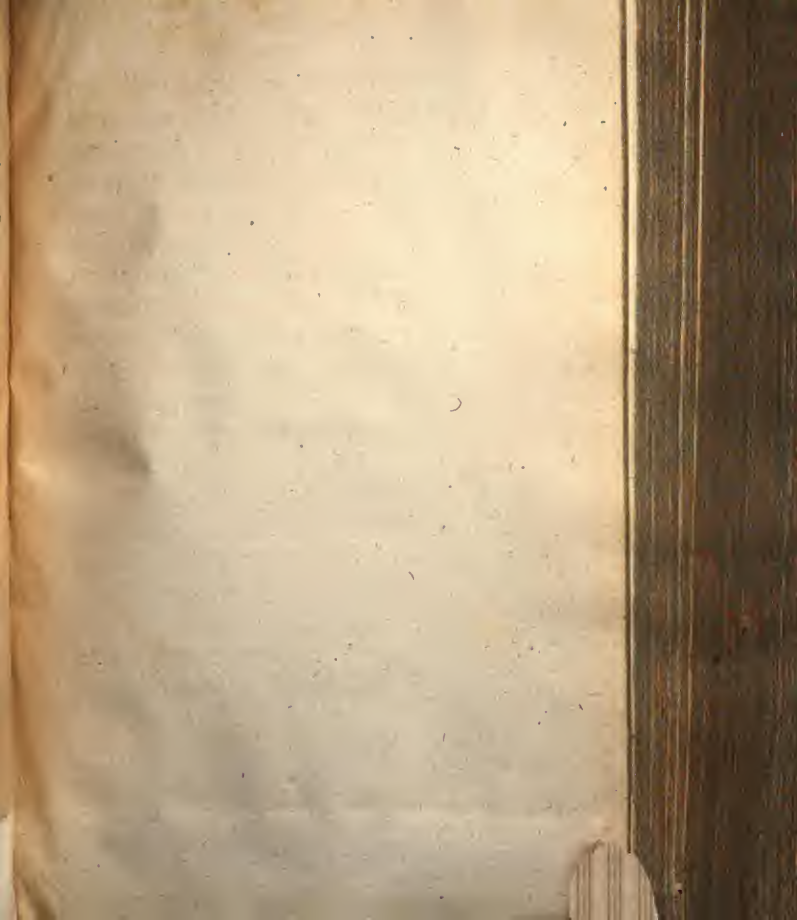

וקול התור בשמע בארצנו: התאנה הנטה
 פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי ל
 יפתי ולכי לך: יונתי בחגיו הסלע בסתר
 חמדר נח הראינו את מראיך השמיני אר
 קולך כי קולך ערב ומראך נאווה: אחור לנו
 שעלים שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמיו
 סמדר: דודי לו ואני לו הרעה בשושנים:
 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמך לך
 דודי לצבי או לעפר האילים על הרי כתר:
 על משכבי כלילות בקשתי את שאהבה
 נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אקום נא
 ואסוככה בעיר בשוקים וכרחכות אבקשה
 את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו:
 מצאוני השמרים הסבכים בעיר את שאהבה
 נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד
 שכיאתי את שאהבה נפשי אחותי ולא
 ארפנו עד שהביאתי אל בית אמי ואל חדר
 הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלים
 בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם
 תעוררו את האהבה עד שתתפץ: מי זאת

עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטורת מר
ולבנה מכל אבקת הוכל הנדה מטתו
של שלמה ששים גברים סביב לה מגברי
ישראל : כלם אחיו חרב מלמרי מלחמה
איש חרבו על ירכו מפחד בלילות :

אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון
עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן
תוכו רצוף אהבה מכנור ירושלם

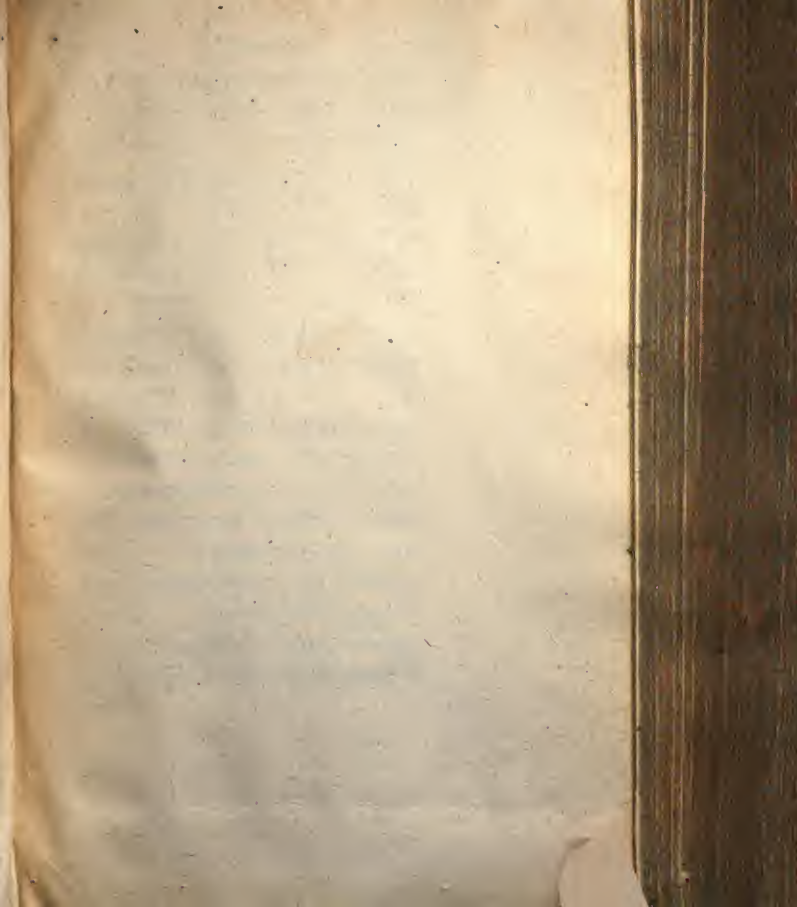
צאניה וראינה בנות ציון במלך שלם בעטרה
שעטרה לו אמן ביום חתנתו וביום שמחת
לבו :

הנה יפה רעתי הנדה יפה עיניך
יונים מבער לצמחך שערך בעדר העזים שגלשו
מהר גלעד : שניך בעדר הקצובות שעלו מן
הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אינבהם :

בחוט השני שפתותיך ומדברך נאונה כפלה
הרכון רקתך מבער לצמחך : כמגדל
דויד צוארך כגוי לתלפיות אלף המגן תלוי

עליו כרל שלמי הגבורים : שני שדיך
כשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים :
עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר

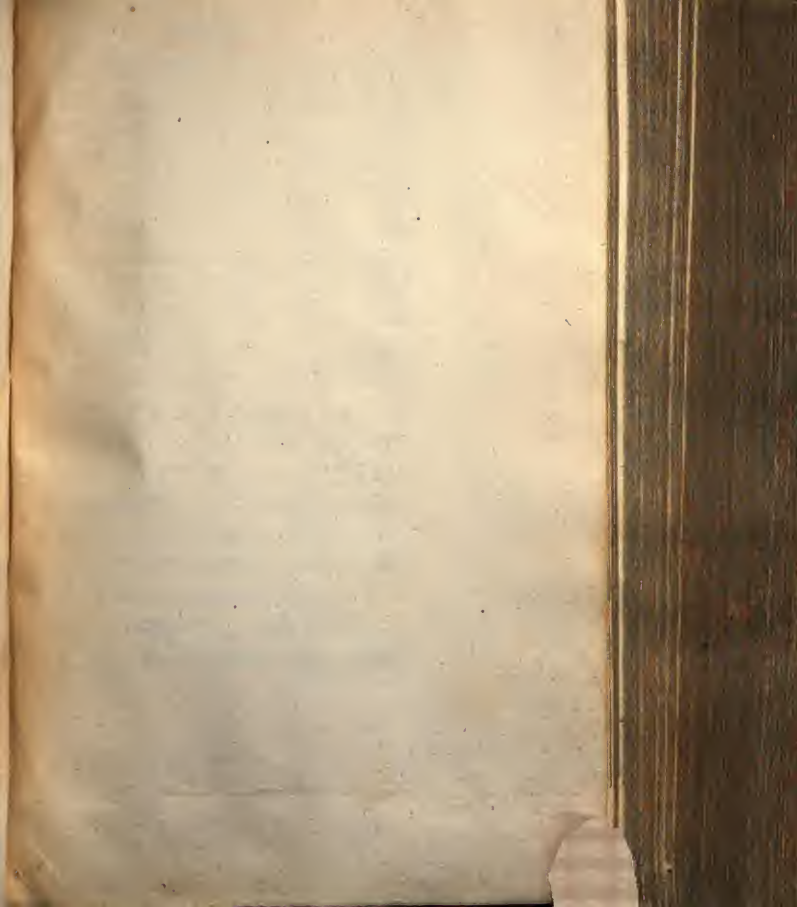

1975
 planting

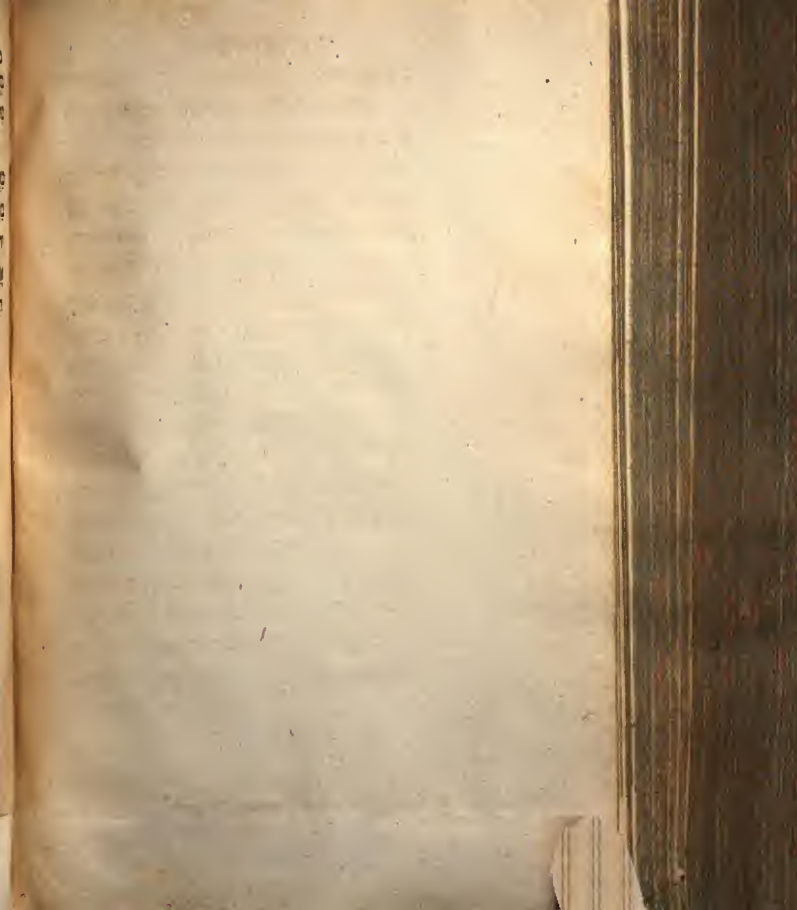
חֲמוֹר וְאַל-גִּבְעַת הִלְכֹנָה׃ כֶּלֶךְ יִפְרֹה
רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין כֶּךְ׃ אֶתִּי מִלְכָּנוֹן כֹּלָה אֶתִּי
מִלְכָּנוֹן תִּבְּוֹאִי תִשׁוּרִי מִרְאשׁ אִמְנָה מִרְאשׁ
שִׁנִּיר וְחֶרְסוֹן מִמַּעֲנוֹת אֲרִיזוֹת מִהֲרָרִי גִמְרִים׃
לִבְכָּתִּנִּי אֶחָתִי כֹלָה לִבְכָּתִּנִּי בְּאַחֵר מַעֲנִיד
בְּאַחֵר עֵנֶק מַעֲוֹרֶנֶךְ׃ מִח-יָפוֹ דוֹדֶיךָ אֶחָתִי
כֹלָה מִח-טָבוֹ דוֹדֶיךָ מִיֵּת וְרִיחַ שִׁמְנֶיךָ מִכֹּל-
בְּשָׂמִים׃ נִפְתַּת תִּטְּפֶנֶת שִׁפְתוֹתֶיךָ כֹלָה
דְּבֶשׁ וְחֵלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֹכְתֶיךָ בְּרִיחַ
לִבְנוֹן׃ גִּן נַעֲוֹל אֶחָתִי כֹלָה גִּל נַעֲוֹל מַעֲוֹן
חֲתוּם׃ שְׁלַחֶיךָ פֶּדֶס דְּפוּנִים עִם פְּרִי
מִגְרִים כְּפָרִים עִם גִּרְדִּים׃ גִּרְדִּי וְכִרְכֶּם
קִבְּלָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל-עֲצֵי לְבוֹנָה מִרְ וְאַהֲלוֹת עִם
כָּל-רֹאשֵׁי בְשָׂמִים׃ מַעֲוֹן גִּלִּים בְּאֵר מִים
חַיִּים וְזֵלִים מִן לִבְנוֹן׃ עוֹרִי צִפּוֹן וּבּוֹאִי
תִיכֵן תְּפִיחִי גִמִּי יִזְלוּ בְשָׁמֶיךָ יִבְאֵר דוֹדִי לִגְלוֹ
וְיִאֲכַל פְּרִי מִגְדִּיו׃ כֹּאֲתִי לִגְמִי אֶחָתִי כֹלָה ה
אֲרִיזִי מוֹרִי עִם-בְּשָׁמִי אֶכְלֶתִּי יַעֲרִי עִם-דְּבִשִּׁי
שִׁתִּיתִי יֵינִי עִם-חֲלָבִי אֶכְלוּ רַעִים שִׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ
דוֹדִים׃ אֲנִי יִשְׁגָּה וְלִבִּי עָר

קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונת
 תמתי שראשו נמלא טל קוצותי רסיסי
 לילה : פשטתי את בהנתי איכבה
 אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה אטנפם :
 דודי שלח ידו מן החור ומע המו עליו :
 קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור
 ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול :
 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
 בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קרתיו ולא
 ענני : מצאני השמרים הסבכים בעיר
 חכוני פצעוני נשאו ארז רדודי מעלי שימרי
 תחמות : השבעתי אתכם בנות ירושלם
 אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת
 אחבה אני : מה דורך מדוד תיפה
 בנשים מה דורך מדוד שבכה השבעתנו :
 דודי צח ואדום רגל מרבבה : ראשו
 כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב :
 עיניו ביונים על אפקי מים רחצות בחלב
 ישבות על מלאת : לחיו בערוגת חפשים
 מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפורה

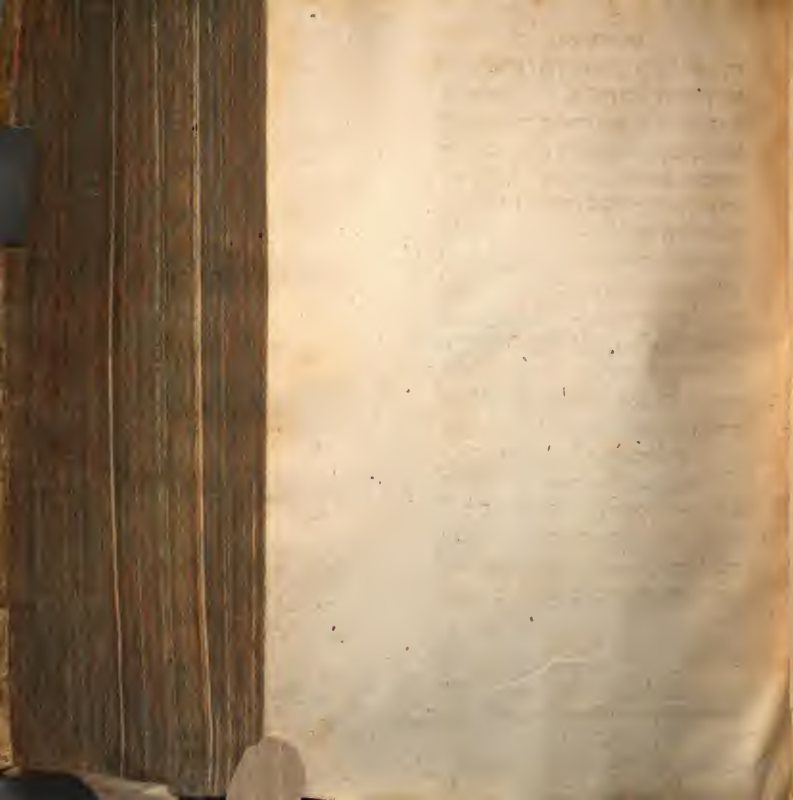

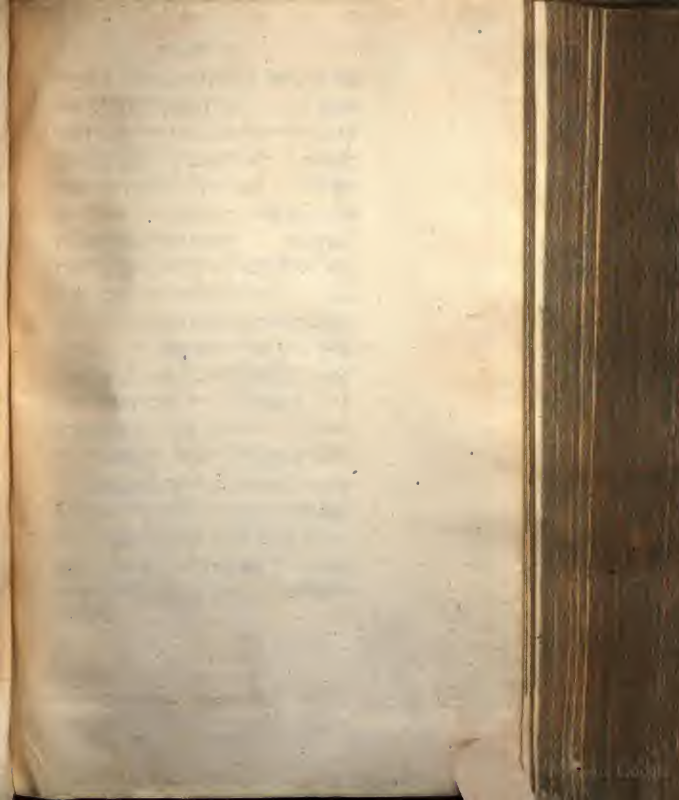

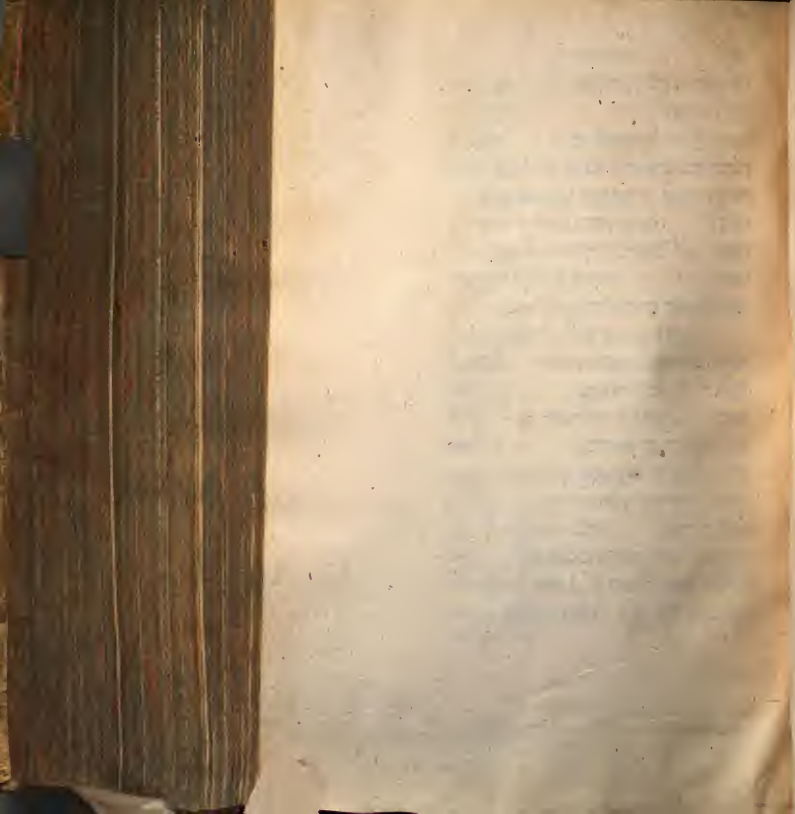

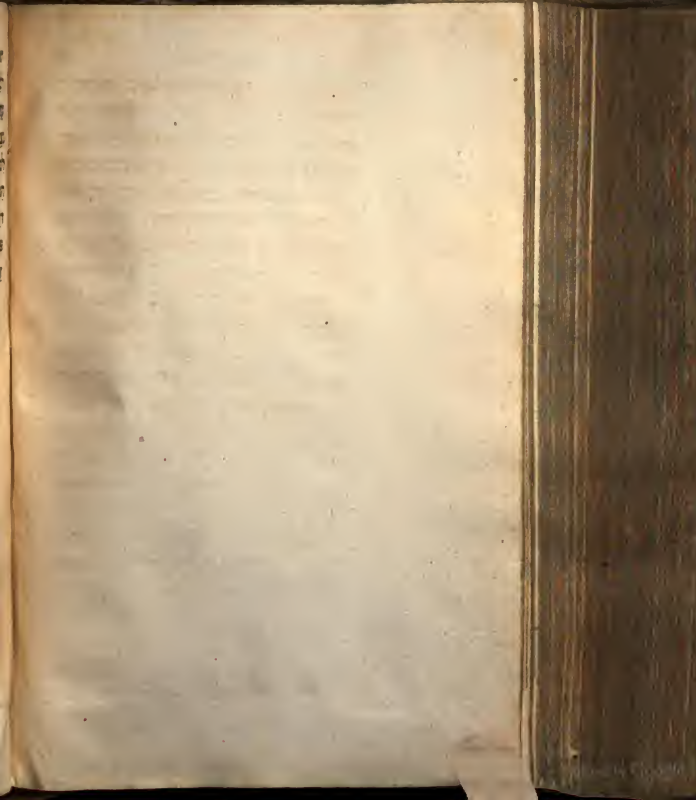
מור עבר : ידיו גלילי וזה ממלאים
 בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים :
 שוקיו עמודי שש מסדים על-אדניפו
 מראהו כלכנן כחור בארזים : חבו
 כמתקים וכלו כחמדים נהדודי וזה רעי בנות
 ירושלם : אנה תלך דודך היפה בנשים
 אנה פנה דודך ונבקשנו עכך : דודי ירד
 לגנו לערוגרת הבשם לרעות בגנים וללקט
 שושנים : אני לדודי ודודי לי הרועה
 בשושנים : יפה את רעיתי כתרצה נאות
 כירושלם אימה כנדרלות : חסבי עיניך
 כנגדי שהם הרחיבני שערך כעדר העזים
 שגלשו מן הגלעד : שניך כעדר הרחלים
 שעלו מן הרחצה שכלם כתאימות ושכלה
 אין בהם : כפלא הרמון רקתך מכעד
 לעבתך : ששים חפז מלכות ושמינים
 פילגשים ועלכות אין כספר : אחת היא
 יונתי חבתי אחת היא לאמה ברה היא
 ליוולדתה ראורי בנות ויאשרוה מלכות
 ופילגשים ויהללוה : מי זאת הנשקפה

כמו שחר יפה כלבנה ברה בחמץ אומר
 כנגלות : אל גנת אגוז ידתי לראות
 באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו
 הרמנים : לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות
 עמי נדיב : שובי שובי השולמית שובי שובי
 ונחזה כך סח תחזה בשולמית כסח לר
 הכתנים : מה יפו פעמך כנעלים בת
 נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשור ידי
 אמן : שררך אנן חסור אל יחסר חמו
 בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים : שני
 שדיך בשני עפרים תאמי צביה : צוארך
 כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער
 בת דלים אפק כמגדל חלבון צופר פני
 דמשק : ראשך עליך ככרמל ודלר
 ראשך בארגמן מלך אסור ברחמים :
 מתופית ומה נעמת אהבה בתענוגים :
 זאת קומתך דמתה לתרושדיך לאשכלות :
 אברתי אעלה בתמר אתזה בסמכיו ויהיו
 נגד שדיך כאשכלות הגפן וריח אפק
 כתפוחים : וחכך כין הטוב חולך לדודי
 למישרים

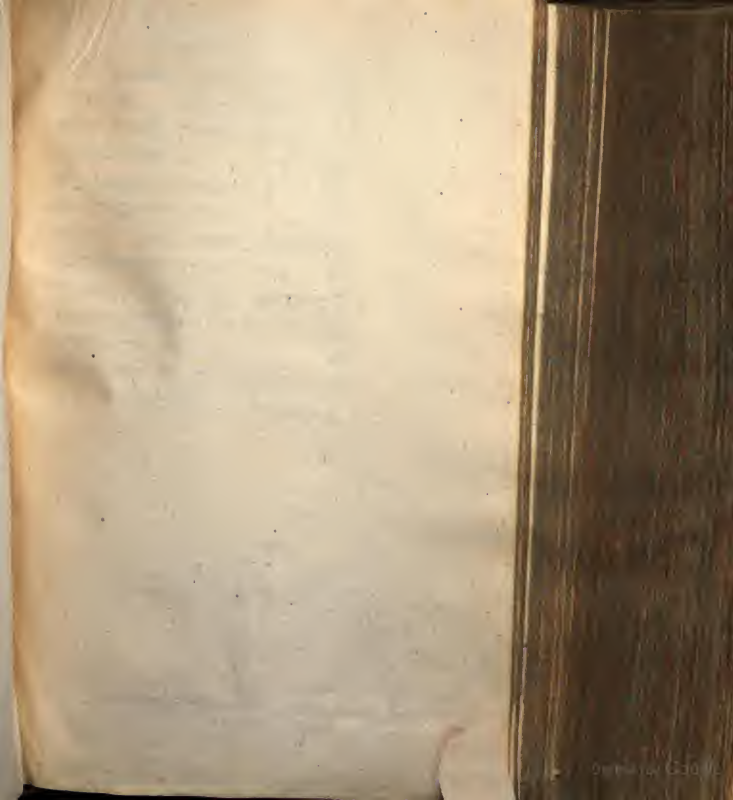

לְמִישָׁרִים דּוֹכֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים : אֲנִי לְדוֹדִי
 וְעָלִי תִשּׁוּקָתוֹ : לֵבָה הוֹדִי
 בָּצָא חֲשִׁדָּה גְלִינָה בְּכַפְרִים : בְּשִׁלְמָה
 לְכַרְמִים גִּרְאָה אִם פֶּרֶחַ הַגֶּפֶן פֶּתַח
 חֶסֶד הַנָּעוּר הַרְמוּנִים שָׁם אֶתָּן אֶת־
 דְּרִי לָךְ : הַדּוֹדָאִים נָתַנוּ רִיחַ וְעוֹד־
 פֶּתַח־כּוֹ כָּל־מַגִּידִים חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דוֹדִי
 צִפְנֹתִי לָךְ : מִי יִתְנֶךָ בְּאֵחַ לִי יוֹנָק שְׂדֵי
 אֲמִי אֲמַצְאָךְ כְּחוּץ אֲשַׁקְךָ גַּם לֹא יִכְזּוּ לִי :
 אֲנִי הִנֵּה אֲכִיָּאֵךְ אֶל־בֵּית אֲמִי תִלְמַדְנִי
 אֲשַׁקְךָ מִיַּן הַרְקָח מַעֲסִים רַמְגִּי : שְׂמֵאלִי
 תַּחַת רֹאשִׁי וְיָמִינוֹ תַּחְבֵּקֵנִי : הִשְׁכַּעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִחַ תַּעֲרִירִי וּמִחַ תַּעֲרִירוֹ
 אֶת־הָאֲחָה עַד־שִׁתְּחַפֵּץ : מִי זֹאת
 עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוֹדָהּ תַּחַת
 הַתְּפוֹחַ עוֹרֶרְתִּיךְ שָׁמָּה חִבְּלָתְךָ אִמְךָ שְׂמֹדָה
 חִבְּלָה יִלְרֶתְךָ : שִׁימְנִי כְּחוֹתֶם עַל־לֶכֶךְ
 כְּחוֹתֶם עַל־זְרוּעֶךָ כִּיעוֹז כְּפֹת אֲהַבָּה קִשּׁוּרָה
 כְּשֹׁאֵל קִנְיָה רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֹהֲבִתִּיהָ
 מִסֵּרִים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֲהַבָּה

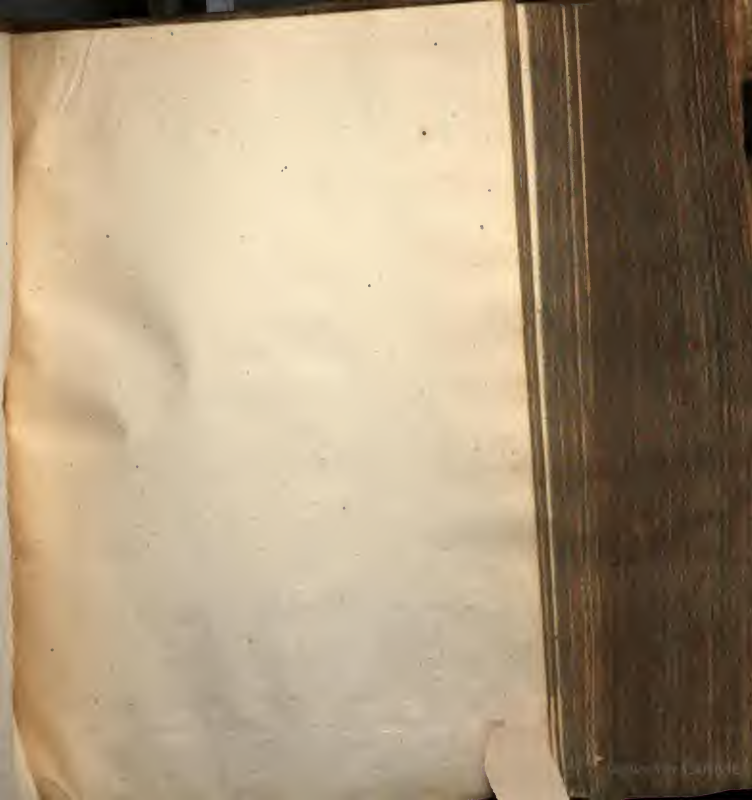
ה

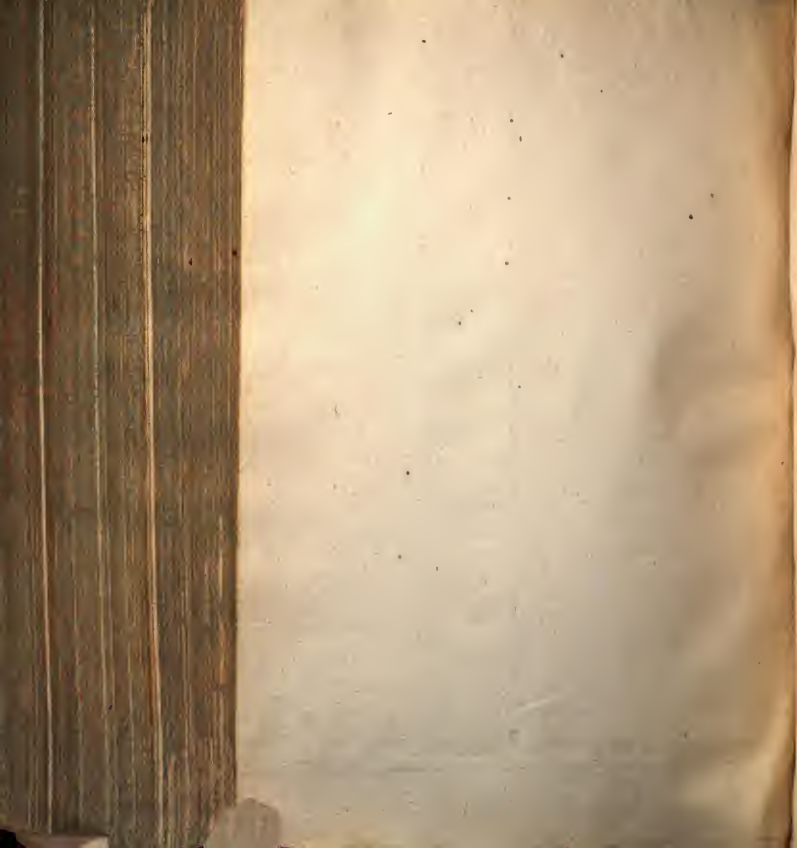
ונהרות לא ישתטפות אסיתן איש את כל הון
 ביתו באהבה בון יכוון לו : אהות לנו
 קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחולנו
 ביום שידבר בה : אס חומה היא נבנת
 עליה טירת בסף ואס דלת היא נעור עליה
 לוח ארז : אני חומה ושדי כמגדלות און
 היותי בעיניו כמוצאת שלום : ברם דעת
 לשלמה כבעל המונחתן את חברים לנמרים
 איש יבא כפריו אלך בסף : ברמי שלי
 לפני האלף לך שלם הופאתים לנמרים את-
 פרו : היושבת כנגדים חברים מקשיבים
 לקולך השמיעני : ברחי דודי ודמח לך לצבי
 און לעפר תאילים על תרי בשמים :

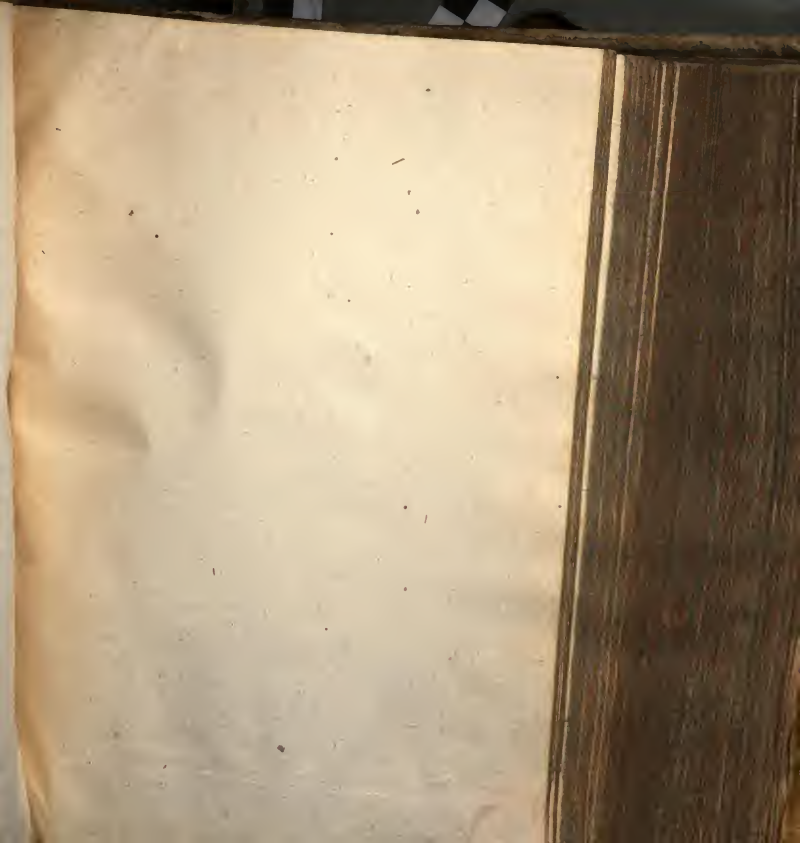

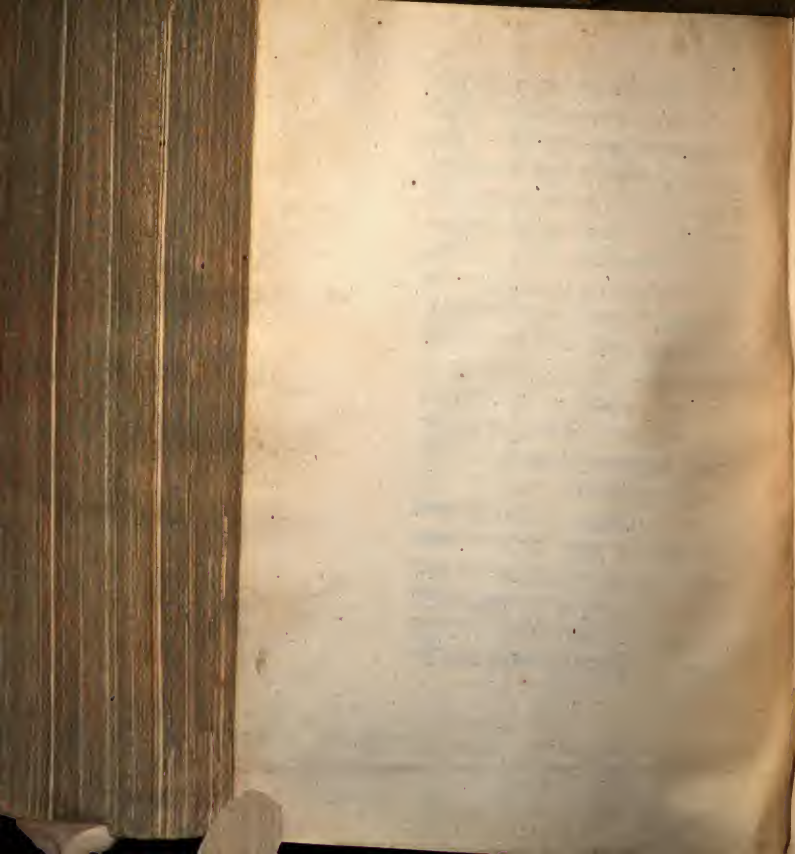

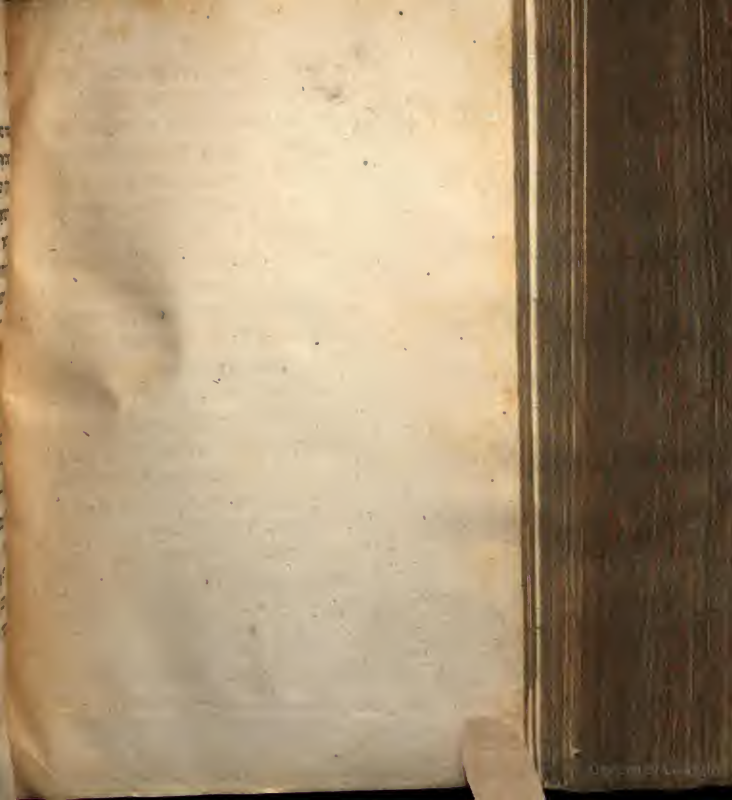

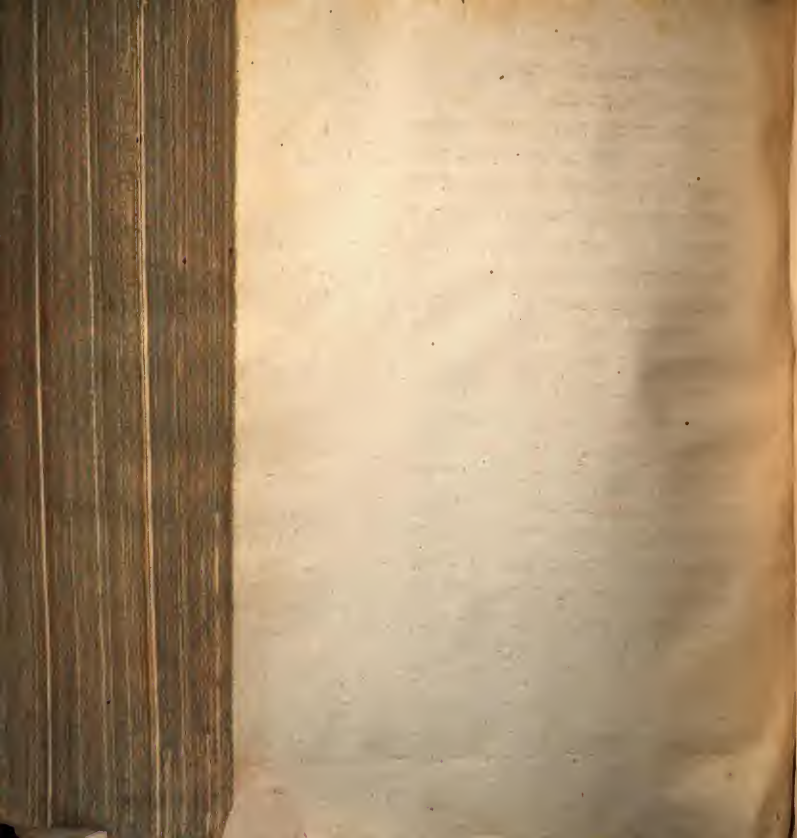

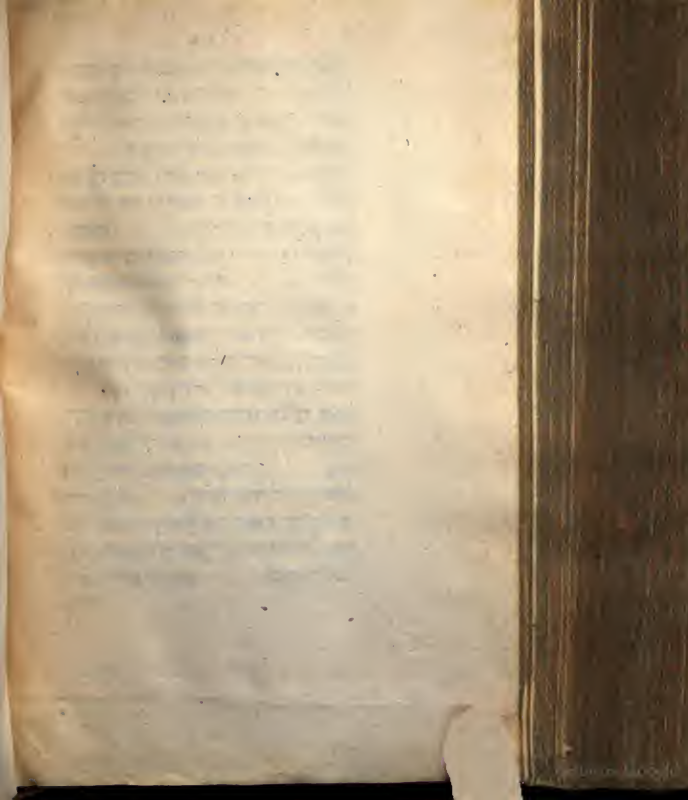

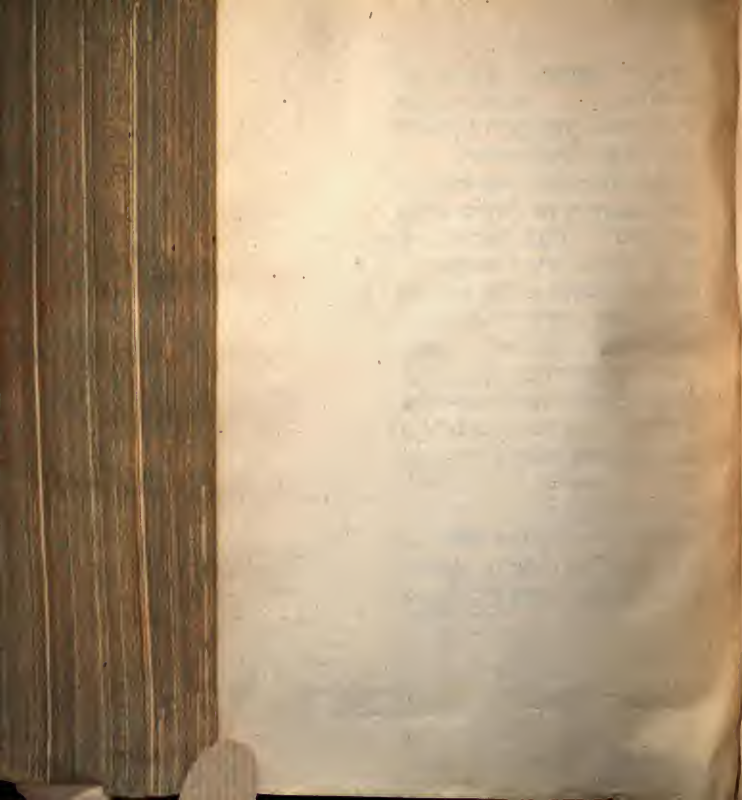

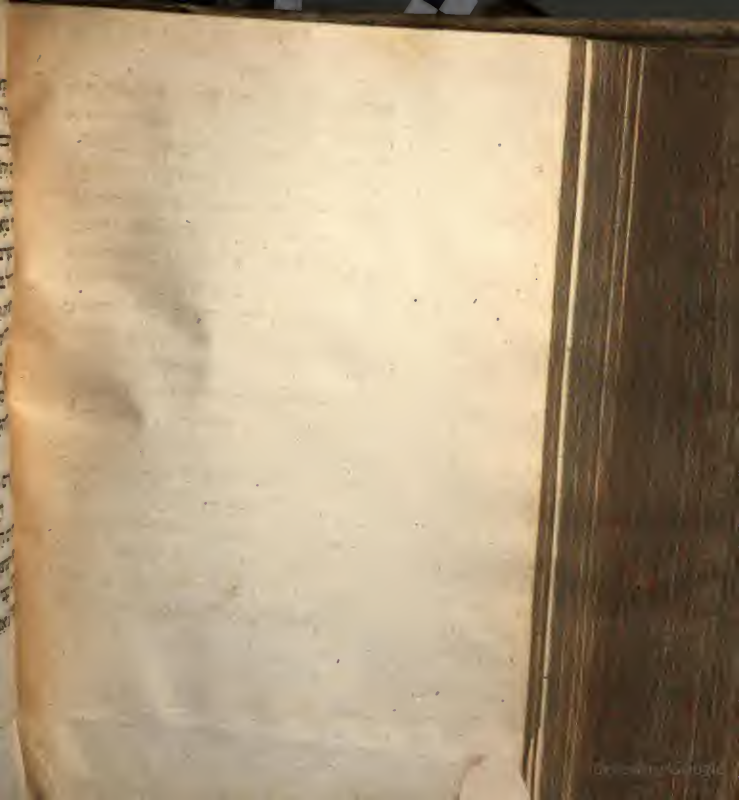
ויהי כיומי שפט חשפטים ויהי רעב בארץ
 וילך איש מבית לחם יהודה לגור
 בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו : ושם
 האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו
 מלחן וכליון אפרת ים מבית לחם יהודה ויבאו
 שדי מואב ויהיו שם : וימת אלימלך איש נעמי
 ותשאר היא ושני בניה : וישאו להם נשים
 מאביזות שם האחת ערפא ושם השנית רות
 ושני שם בעשר שנים וימתו גם שניהם מלחן
 וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשהו
 ותקם היא וכלתיה ותשב בשדי מואב כי
 טמעה בשדה מואב כיפקד יתות ארם עמו
 לתת להם להם : ותיצא מן המקום אשר
 היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך
 לשוב אל ארץ יהודה : ותאמר נעמי לשתי
 כלתיה לבנה שבנה אשה לבית אמה יעשה
 יחיה עמכם חסד באשר עשיתם עם הבתים
 ועמדי : יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה
 פיר אשה ותשק להן ותשאנה קולן
 ותבכינה : ותאמרנה לה כי אתך נשוב
 לעמך : ותאמר נעמי שבנה בנתי למה

תלכנה עמי העוד לי בנים בסעי והיו לכם
 לאנשים : שָׁכְנָה בְּגִתִּי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי
 מְהִיזָּה לְאִישׁ כִּי אִמְרָתִי יִשְׁלִי תִקְוָה גַם
 הָיִיתִי חֲלִילָה לְאִישׁ וְגַם יִלְדָתִי בָנִים :
 הִלַּחַן תִּשְׁכַּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הִלַּחַן תִּעֲנֶנָּה
 לְבִלְתִּי הָיִיתִי לְאִישׁ אֵל בְּנָתִי כִּי-מֵרֶלִי מְאֹד
 מִכֶּם כִּי-יֵצֵאה כִּי יִדְ-יִתְּנָה : וּתְשַׁנֶּה
 קוֹלָן וּתְכַבֵּינָה עוֹד וּתִשְׁקַעְרַפֶּה לְחִמּוֹתֶיהָ וְרוֹת
 דְּבַקָּה-כָּה : וְתֹאמֶר הִנֵּה שָׁכַח יְבָמָתְךָ
 אֶל-עַמָּה וְאֶל-אֶלְהֵיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי וּבְמָתְךָ :
 וְתֹאמֶר רוּרָה אֶל-תַּפְנְעֵי כִי לְעֹזְבְךָ לְשׁוּב
 מֵאַחֲרֶיךָ כִּי אֶל-אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי וּבְאֲשֶׁר
 תִּלְכִּי אֵלָיו עִמָּךְ עִמִּי וְאֶל-הֵיךְ אֵלָהּ :
 בְּאֲשֶׁר תִּמּוֹתִי אִמּוֹת וְשֵׁם אֶקְבֶּה כֹּה יַעֲשֶׂה
 יְהוָה לִי וְכֹה יִסֹּף כִּי חֲמוּרָה יִפְרִיד בֵּינִי
 וּבֵיכָךְ : וְתִרְאֶה כִּי-מִתְאַמֶּצֶת הִיא לְלֶכֶת
 אִתָּה וּתְחַדֵּל לְדַבֵּר אֵלֶיךָ : וּתִלְכְּנָה
 שְׁתֵּיהֶם עַד-בֹּאֲנָה בֵּית לֶחֶם וְהָיָה כְּבִאֲנָה
 בֵּית לֶחֶם וּתְחַם כָּל-הָעִיר עֲלֵיהֶן וּתִאֲמַרְנָה
 הִזֵּאת נַעֲמִי : וְתֹאמֶר אֵלֵיהֶן אֶל-

תִּקְרָאנֶהּ לִי נַעֲמִי קְרָאנִי לִי מִרְגָּל כִּי־חָמַר
שִׁדִּי לִי מָאֹד :

אָנִי מִלֹּאֲדֵי הַלִּבִּיתִי
וּרְיָקֹם הִשִּׁיבֵנִי יְהוָה לִפְנֵי תִקְרָאנֶהּ לִי
נַעֲמִי וַיְהִי־הָ עֲנָה כִּי וּשְׁדֵי־הָרַע לִי :

וַתֵּשֶׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִית בְּלֶתָהּ עִמָּה תִשָּׁבָה
מִשְׁדֵּי מוֹאֵב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלִית

קִצְרֵי שָׁעָרִים : וּלְנַעֲמִי מִיָּדַע לֹאִישָׁהּ אִישׁ
גִּבּוֹר חַיִּיל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בָּעוֹ : מִדֹּעַ ק

וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִית אֶל־נַעֲמִי אֲלֵכֶּהָ נָא
הַשְׂדֵּה וְאֶלְקָטָהּ בַּשָּׂבִלִים אַחֲרֵי אִשֶּׁר אֲמָצֵא
חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בָתִּי :

וַתִּבְּאוּ וַתִּלְקָט בַּשְּׂדֵּה אַחֲרֵי הַקִּצְרִים וַיִּקֶּר
מִקְרֵה חֵלְקֵת הַשְּׂדֵּה לְבָעוּ אִשֶּׁר מִמִּשְׁפַּחַת
אֱלִימֶלֶךְ :

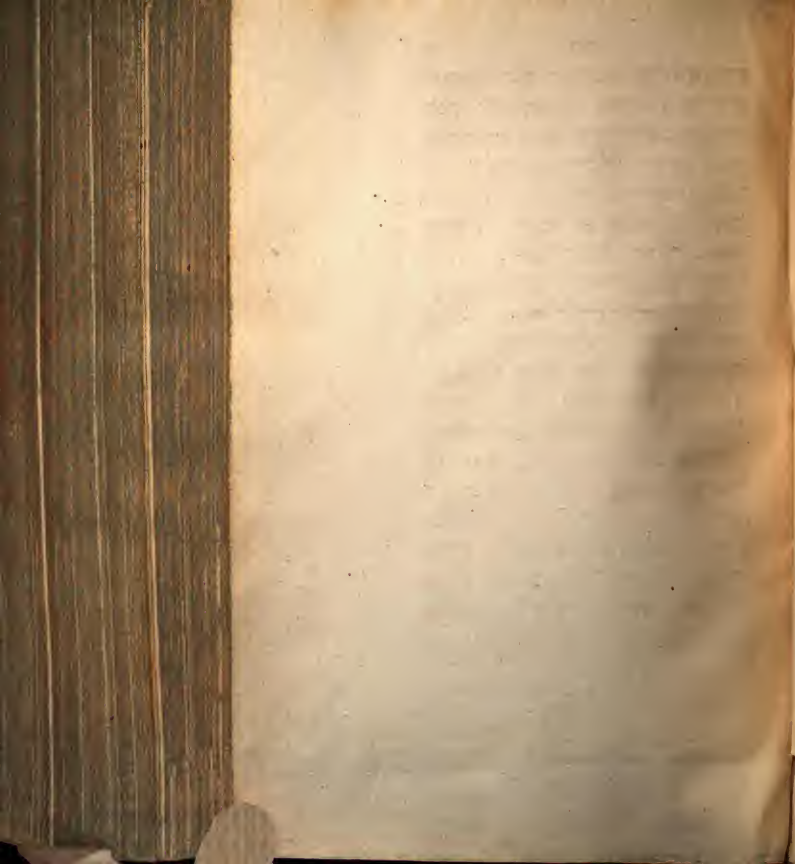
וַהֲגֵהָ בָּעוּ בֵּא מִבֵּית לָחֶם
וַיֹּאמְרוּ לְקוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִכְרְכֶךָ
יְהוָה :

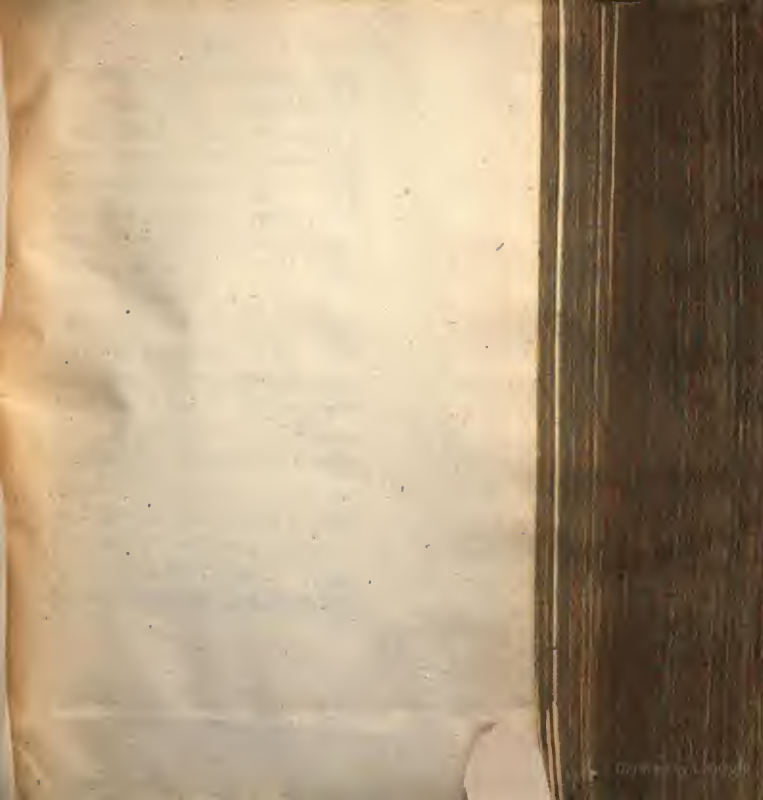
וַיֹּאמֶר בָּעוּ לְבַעְדּוֹ הַגֹּצֵב עַל־
הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנֶּעְרָה הִזְאת : וַיַּעַן הַנֶּעֶר

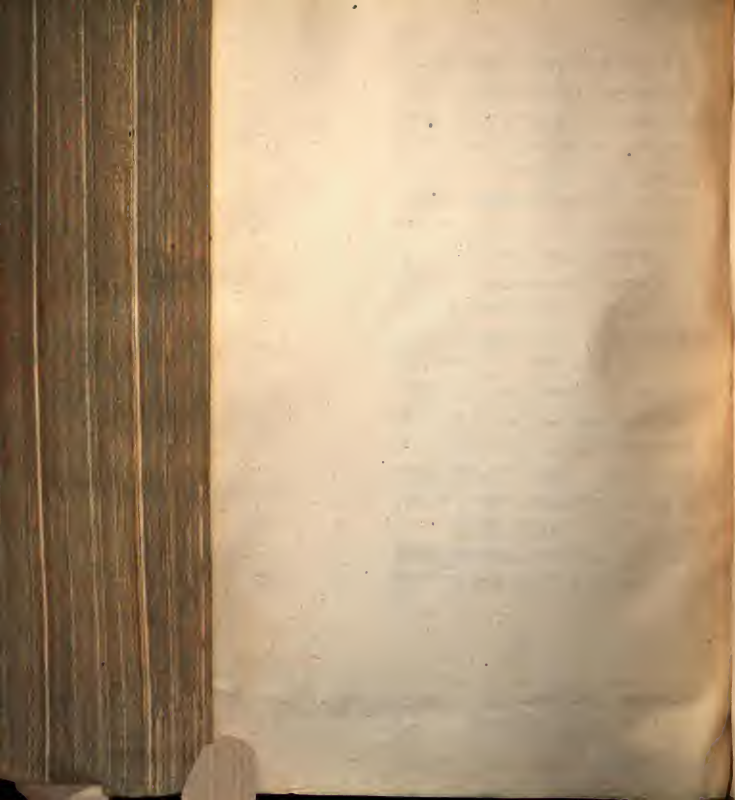
הַגֹּצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר נִעְרָה מוֹאֲבִיתָהּ הִיא
הַשִּׁבָּה עִם־נַעֲמִי מִשְׁדֵּי־מוֹאֵב :

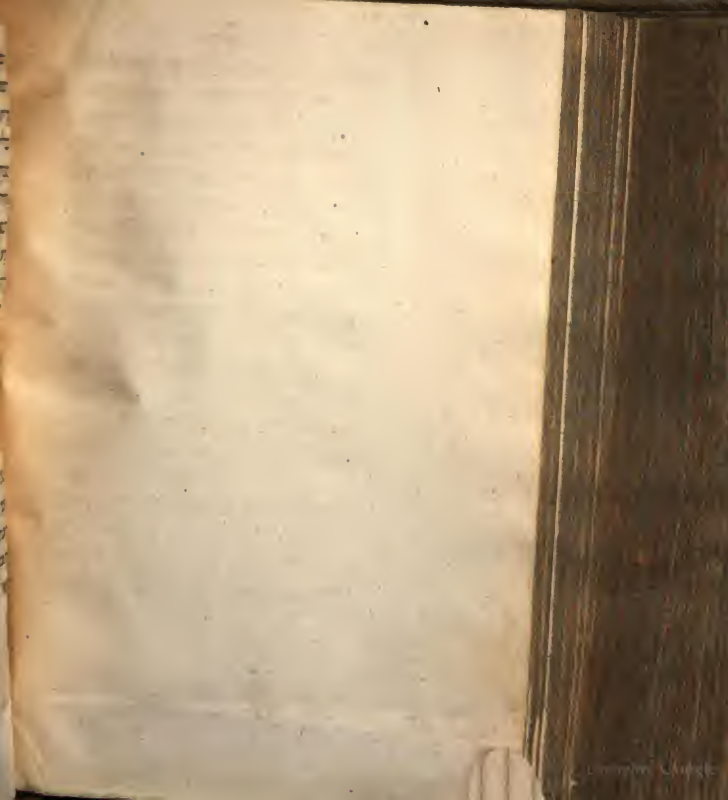
וַתֹּאמֶר
אֶלְקָטָהּ נָא וְאִסַּפְתִּי בְּעִמְרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים

וַתָּבֹאוּ וַתַּעֲמִידוּ בְּמֵאֵי הַבְּקָרָה וְעַד-עֶתָּה זֶרֶם
 שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מֵעַתָּה : וַיֹּאמְרוּ בָּעֵץ אֶל-רוּת
 הַלּוֹא שִׁמְעָה בְּתִי אֶל-תִּלְכִּי לְלֶקֶט בְּשָׂדֵה אַחֵר
 וְגַם לֹא-תַעֲבֹרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבְּקִין עִם-
 נַעֲרָתִי : עֵינֶיךָ בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְחִלְכֶת
 אַחֲרֵיהֶן הַלּוֹא צִוִּיתִי אֶת-הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי בְּנַעֲךָ
 וְצִמָּת וְחִלְכֶת אֶל-הַכֹּלִים וּשְׂתִירָה מֵאֲשֶׁר
 יִשְׁאַכּוּן הַנְּעָרִים : וַתַּפֹּל עַל-פְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוֶה
 אֶרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מְדוּעַ מַצֵּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ
 לְהַכְרִינִי וְאֶנְכִּי בְּכָרְיָה : וַיַּעַן בָּעֵץ וַיֹּאמֶר
 לָהּ הִגְדִּי הִגְדִּי לִי כֹל אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חֲמוּתְךָ
 אַחֲרֵי מוֹת אִישֶׁךָ וַתַּעֲזֹבִי אֲבִיךָ וְאֶמְךָ וְאֶרְצָךְ
 מִלְּדֹתֶיךָ וַתֵּלְכִי אֵלַי עִם אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ תְּמוּל
 שְׁלֹשִׁים : וַיִּשְׁלַם יְהוָה וַפְעֹלָךְ וַתְּהִי
 מִשְׁכַּבְתְּךָ שְׁלֵמָה מֵעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר בָּאת לְחַסּוֹת תַּחַת-כַּנָּפָיו : וַתֹּאמֶר
 אִמְצָא-חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ
 עִלַּי לֵב שִׁפְחָתְךָ וְאֶנְכִּי לֹא אֶהְיֶה בְּאַחֶרֶת
 שִׁפְחָתְךָ : וַיֹּאמֶר לָהּ בָּעֵץ לֵעַת הָאֵכֶל גִּשְׁתִּי
 הַלֵּם וְאָכַלְתָּ מִן-הַלֶּחֶם וְשִׁבַּלְתָּ פֶתַךְ בַּחֲמֶץ

וְהָשֵׁב מִצֵּד הַקְּצִירִים וַיַּצְבֹּט לָהּ קָלִי וְהָאֵכָל
 וְהַשִּׁבְעָה וְהַתָּר וְתָקַם לִלְקֹט וַיֵּצֵא בָעֹז אֶת־
 נַעֲרֹיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֲמָרִים תִּלְקֹט וְלֹא־
 תְּכַלִּימוֹת׃ וְגַם שָׁלַח־תְּשַׁלּוּ לָהּ מִן־הַצִּבְתִּים
 וַעֲזֹבְתָם וְלִקְטָהּ וְלֹא תִנְעָרוּ־בָה׃ וְתִלְקֹט
 בַּשָּׂדֶה עַד־הָעֶרֶב וְתַחבֹּט אֶת־אֲשֶׁר־לִקְטָהּ
 וַיְהִי כִּיאִיְפָה שְׁעָרִים וְתִשָּׂא וְתִבֹּא חֲעִיר
 וְתֵרָא חֲמוּתָהּ אֶת־אֲשֶׁר־לִקְטָהּ וְתִוצֵא וְתִתֵּן
 לָהּ אֶת־אֲשֶׁר־הִוְתָּהּ מִשְׁבָּעָה׃ וְהָאֵכָל
 לָהּ חֲמוּתָהּ אִיְפָה לִקְטֹת חִיּוֹמָנָה עֲשִׂיתִי יְהִי
 כִּכְרֹךְ בְּרוּךְ וְתִגֵּד לְחֲמוּתָהּ אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂתָהּ
 עִמּוֹ וְהָאֵכָל שָׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמּוֹ
 הַיּוֹם בָּעֹז׃ וְהָאֵכָל נָעַמִי לְכַלְתָּהּ בְּרוּךְ
 הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר־לֹא־עֹנֵב חִסְדּוֹ אֶת־הַחַיִּים
 וְאֶת־הַמֵּתִים וְהָאֵכָל לָהּ נָעַמִי קָרוֹב לִנּוֹ הָאִישׁ
 מִגְּאֻלּוֹ הוּא׃ וְהָאֵכָל רֹת חֲמוּתָהּ גַּם
 כִּי־אָמַר אֵלָיו עַם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִדְבָּקִין
 עַד־אִם־כָּלוּ אֶת־כָּל־הַקְּצִיר אֲשֶׁר־לִי׃
 וְהָאֵכָל נָעַמִי אֶל־רֹת כָּלְתָהּ טוֹב בְּתִי כִי
 תִצְאִי עַם־נְעָרֹתָיו וְלֹא־יִפְגְּעוּ־בָךְ בַּשָּׂדֶה
 אַתָּה

אחר : ותדבק בנערות בעו ללקט עד-

כלות קציר-השערים וקציר החטים ותשב את-

חמותה : ותאמר לה בעמי

חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב-

לך : ועתה הלא בעו מדעתנו אשר היית

את-נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים

ורחצת וסבת ושמת שמתיו

עליך ויורדת הגרן אל תודעי לאיש עד כל תו

לאכל ולשתות : ויהי בשכבו וידעת את-

המקום אשר ישכב שם וכאת וגלית מרגל תיו

ושכבת ויהא יגיד לך את אשר תעשין :

ותאמר אליה כל אשר-תאמרי אעשה :

ותרד הגרן ותעש ככל אשר-צותה

חמותה : ויאכל בעו וישת וייטב לבו ויבא

לשכב בקצה הערמה ותבא כלט ותגל

מרגלותיו ותשכב :

ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה

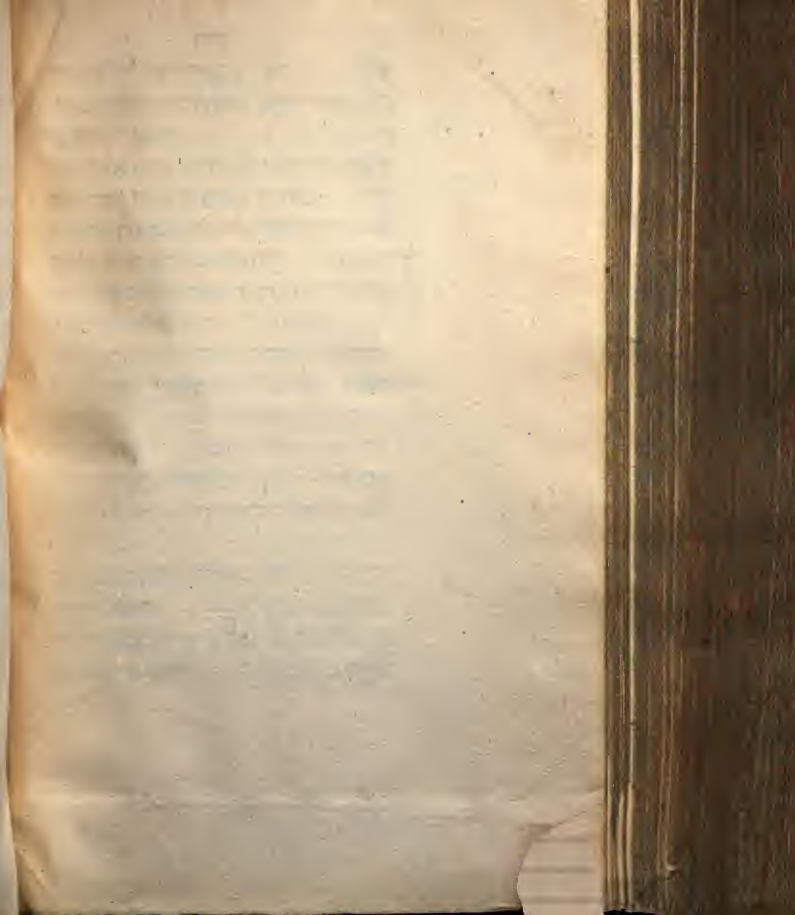
אשה שכבת מרגלותיו : ויאמר מי-את

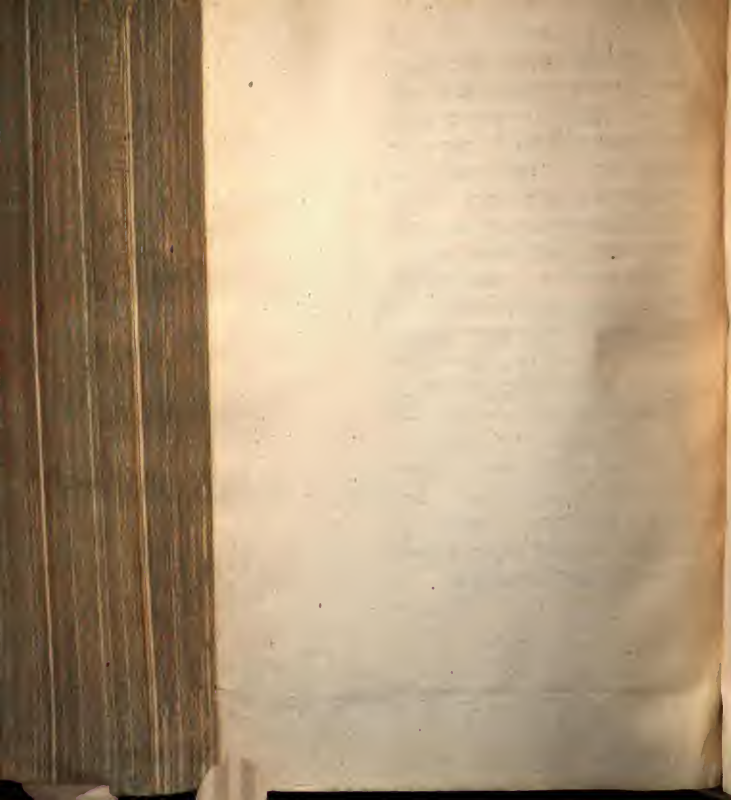
ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך עד-

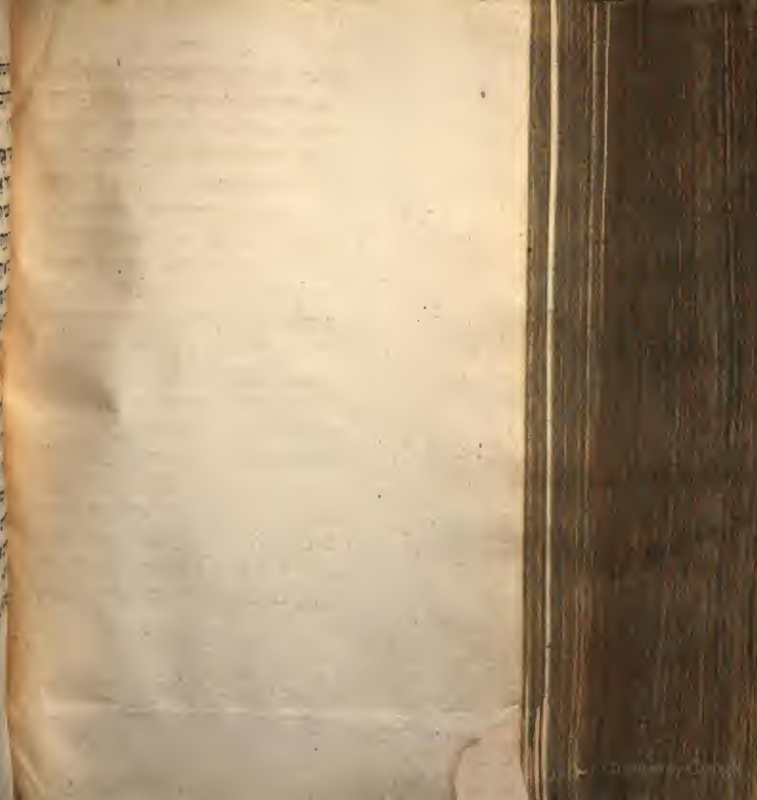
אבתך כי גאל אתה : ויאמר ברוכת את

ליהוה

ליתור בתי הטבת חסדך האחרון מדהראשון
 לבלתי לכת אתרי הפחורים אם דל ואם
 עשיר : ועתה בתי אל תיראי כל אשר
 תאמרי אעשה לך כי יודע כר שער עמי כי
 אשת חיל את : ועתה כי אמנם כי אם ^{כתי' ולא}
 גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני : ליבני
 הלילה ותיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל
 ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חיי
 יהיה שוכי עד הבקר : ותשכב מרגלתי
 עד הבקר ותלקם בטרם יכיר איש את ^{בטרם}
 רעהו ויאמר אל יודע כי בארה האשה
 הגר : ויאמר חבי חמטפת את אשר
 עליך ואחויבה ותאחז בה וימר שש שערים
 וישר עליה ויבא העיר : ותבוא
 אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה
 את כל אשר עשה לה האיש : ותאמר
 שש השערים האלה נתן לי כי אמר ^{אל' חל'ק ולא כתי'}
 תבוא ריקם אל חמותי : ותאמר שכי
 בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר בי לא
 ישקט האיש כי אם בלה חדרך חיוס : ^{דק}
 ובעז C.ii.

ד ובעז עלה השער וישב שם והנה הגואל עבר
אשר דבר בעז ויאמר סורר שבה פח פלגי
אלמני ויסר וישב : ויקח עשרה אנשים
מזקני העיר ויאמר שבו פרה וישבו :

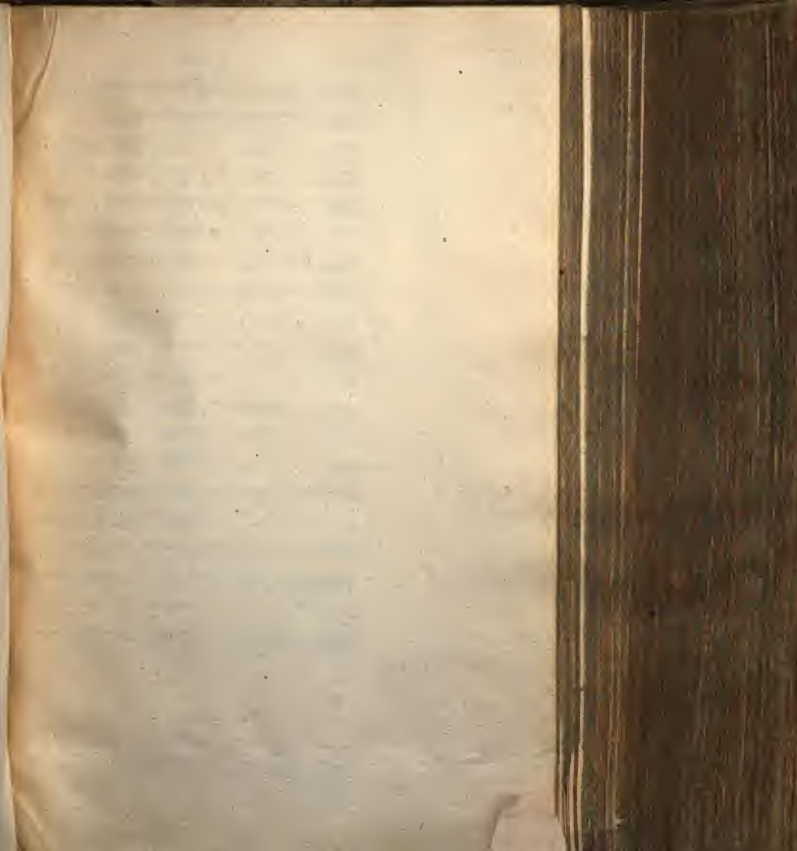
ויאמר לגאול חלקת השדה אשר לאחינו
לאלימלך מברה נעמי חשבה משה מואב :
ואני אמרתי אנלרה אננך לאמר קנה בנגד
הישיבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאול

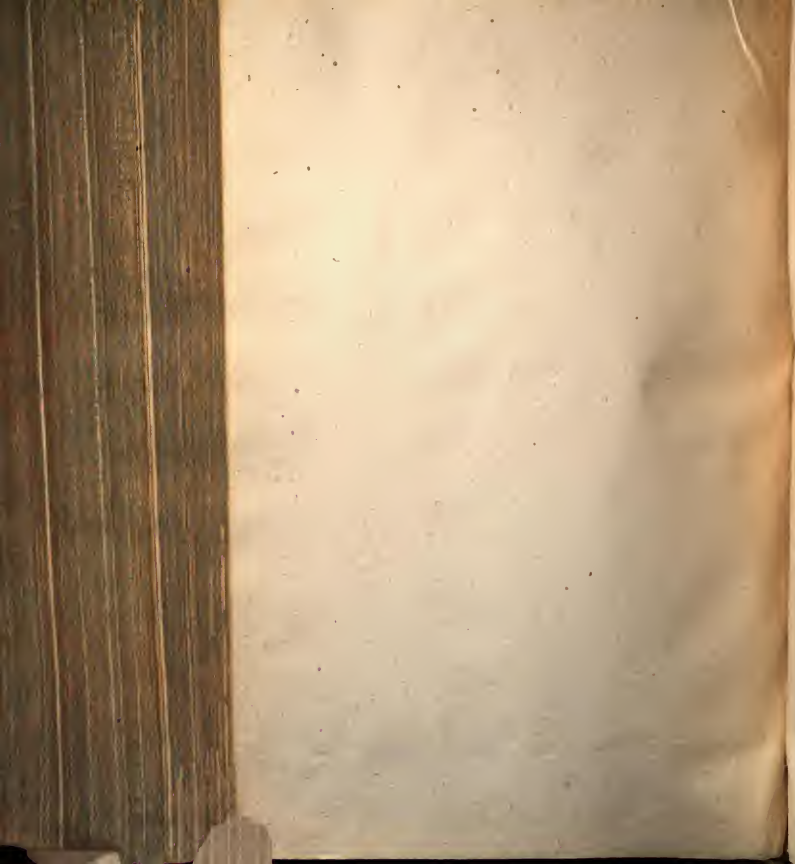
ואם לא יגאל הנידרה לי ואדע : כי אין
זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי
אגאל : ויאמר בעז ביום קנותך השדה
מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת חמת

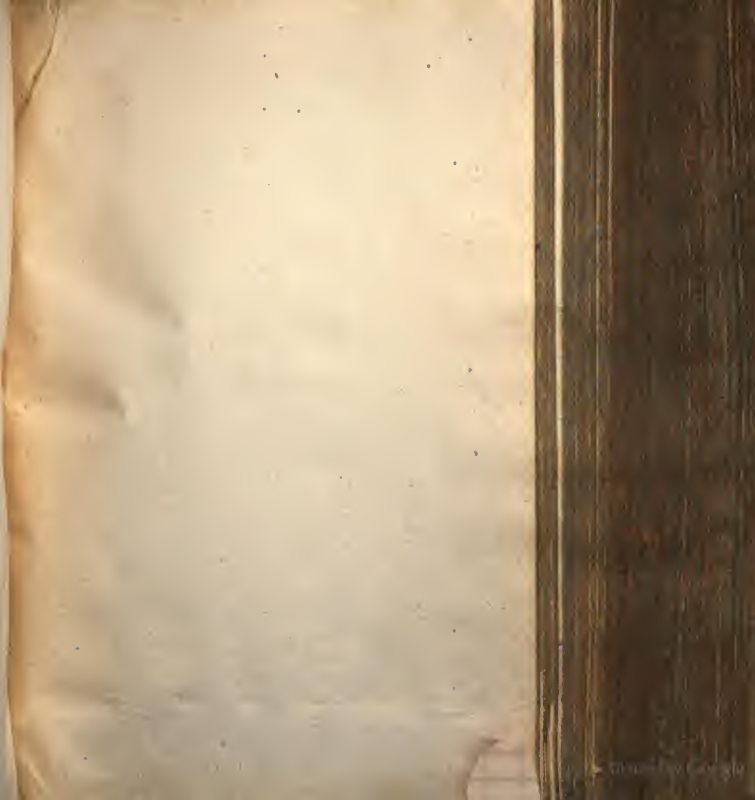
קניתי להקים שם חמת על נחלתו :

ויאמר הגאול לא אוכל לגאול לי פך אשחית
את נחלתי גאולך אתה אתה גאלתי כי לא
אוכל לגאול : וזאת לפני בישראל
על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף
איש בעדו ונתן לרעהו וזאת התעודה
בישראל : ויאמר הגאול לבעז
קנה לך וישלף בעדו : ויאמר בעז לזקנים

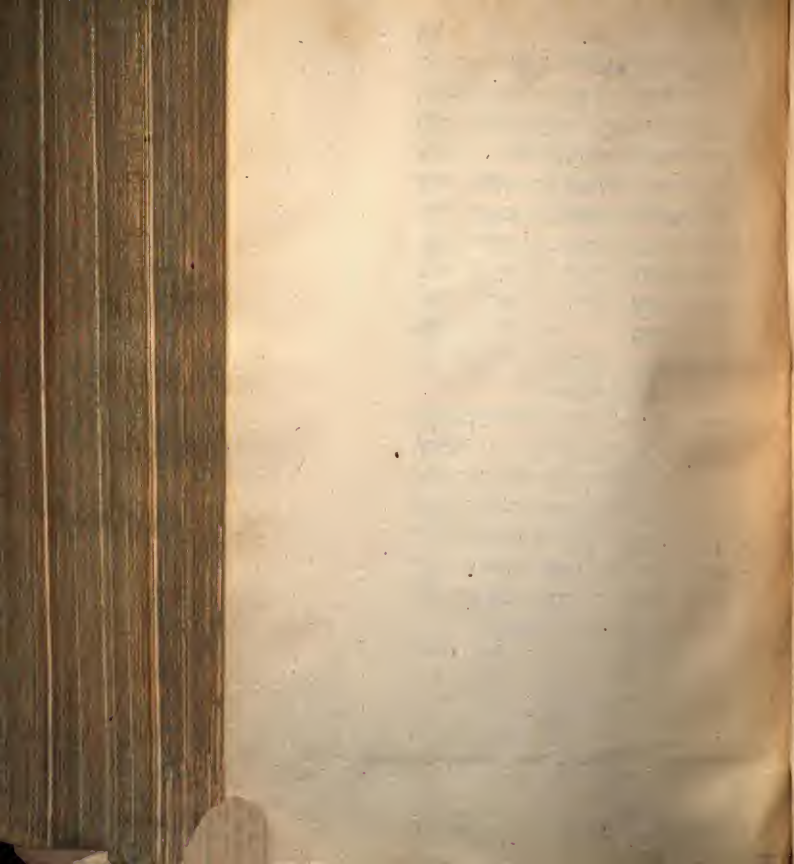

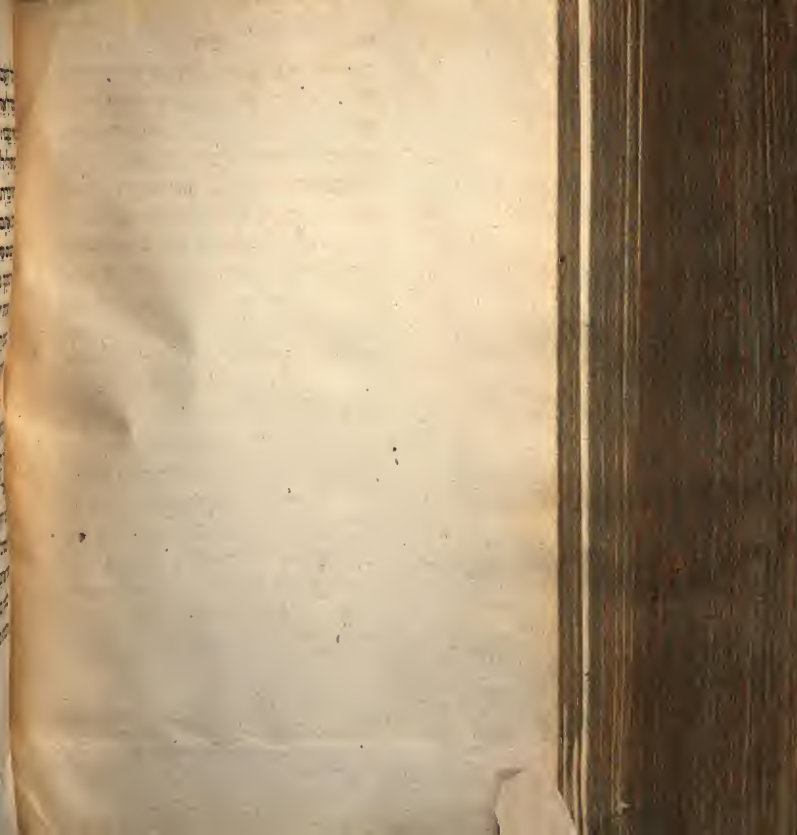

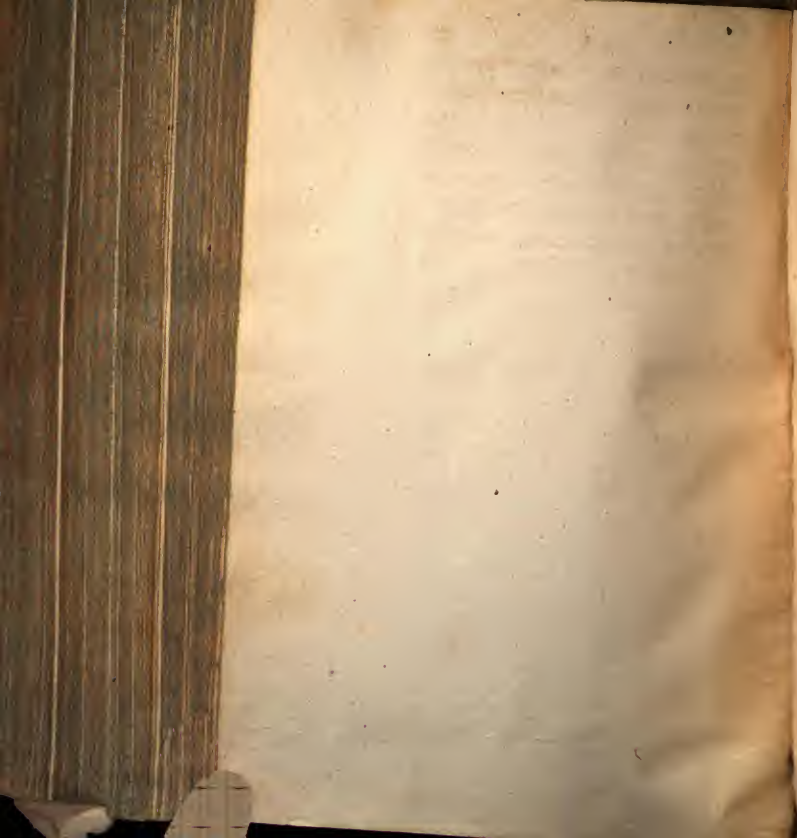

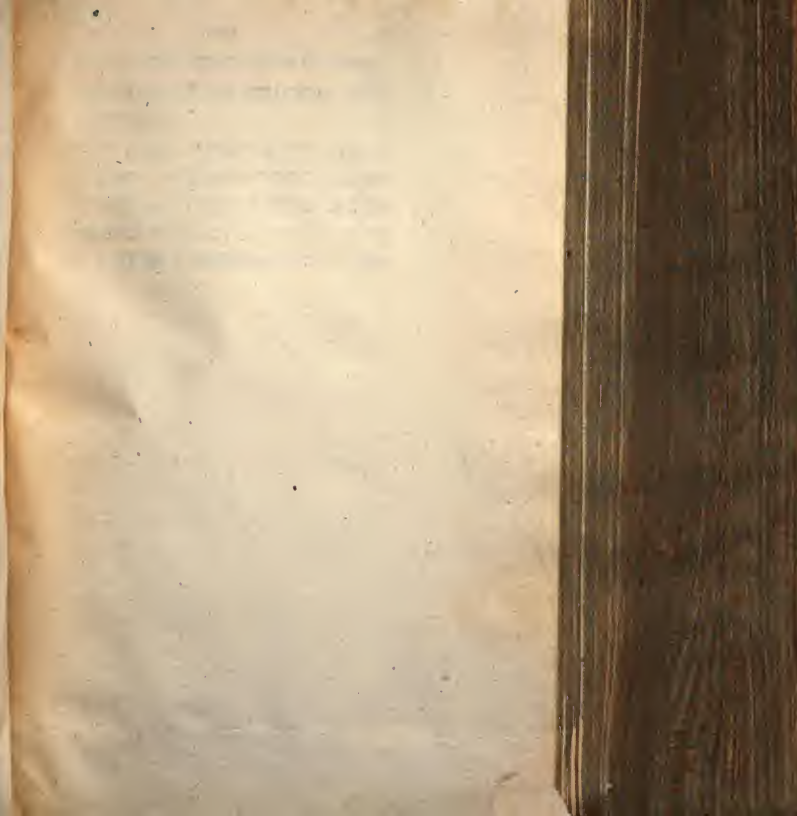

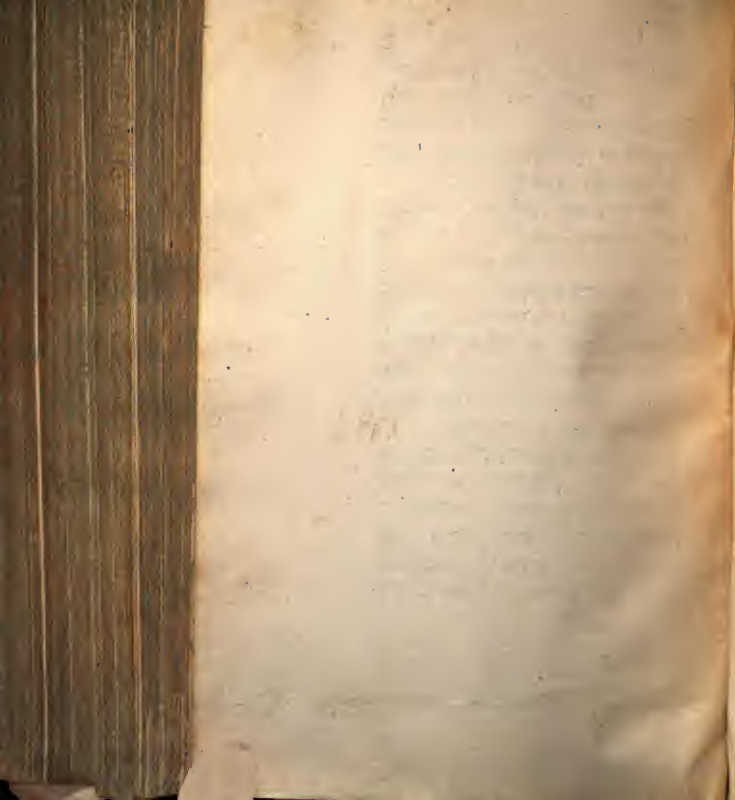

וְכָל־הָעַם עֲדִים אִתָּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר לְאֵלֵינוּךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכַלְיוֹן וּמַחְלוֹן
 מִיַּד נַעֲמִי וְגַם אֶת־רוּת הַכּוֹנֵנָה אִשְׁתְּ מַחְלוֹן
 קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהַקְיָם שֵׁם הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ
 וְלֹא־יִכָּרֶת שֵׁם הַמֵּת מֵעַם אָדָמוֹ וּמִשְׁעַר מִקּוֹמוֹ
 עֲדִים אִתָּם הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּשִׁיעַר
 וְהַקְנִיִּים עֲדִים יִמֵּן יִהְיֶה אֶת־הָאִשָּׁה הַכֹּנֵנָה
 אֶל־בֵּיתְךָ כְּרַחֲלִי וְכִלְאָה אֲשֶׁר בְּנֵי שְׁתֵּיהֶם
 אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־חֵיל בְּאִפְרַתָּה וּקְרָא־
 שֵׁם בְּנֵית לָחֶם וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פָּרֶץ
 אֲשֶׁר־יִלְדָה תִּמְרָ לִיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִמֵּן
 יִהְיֶה לָּךְ מִן־הַנְּעֶרָה הַזֹּאת :
 וַיִּקַּח בָּעֵז אֶת־רוּת וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּבֶאֱלִיהָ
 וַיִּמְן יִהְיֶה לָּהּ חֲרִיזִין וַתֵּלֶד בֶּן : וַתֹּאמְרָנָה
 הַנָּשִׁים אֶל־נַעֲמִי בְרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא חֲשִׁבִית
 לָךְ גָּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בּוֹשְׂרָאֵל : וַתְּהִי
 לָךְ לְמַשִּׁיב נָפֶשׁ וּלְכָל־כָּל־אֶת־שְׂכֶנְךָ כִּי־לָחֶק
 אֲשֶׁר־אַחֲבַתְךָ יִלְדָתוֹ אֲשֶׁר־הָיָה טוֹבָה לָּךְ
 מִשְׂכֻּנָּה בָנִים : וַתִּקַּח נַעֲמִי אֶת־הַיֶּלֶד
 וַתִּשְׁתָּהוּ בְּחִיקָה וַתְּהִי־לוֹ לְאִמָּנָה :

וּתְקַרְאֵנָהּ לוֹ חֲשֹׁכְנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֶלֶד-בֶּן
 לְנַעֲמִי וּתְקַרְאֵנָהּ שֵׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אָבִי יֵשׁי אָבִי
 דָּוִד : וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת :
 פֶּרֶץ פָּרַץ הוֹלִיד אֶת-חֲצֹרֹן : וְחֲצֹרֹן הוֹלִיד
 אֶת-רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת-עֲמִינָדָב : וְעֲמִינָדָב
 הוֹלִיד אֶת-נַחֲשֹׁן וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת-שִׁלְמָה :
 וְשִׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת-בְּעָז וּבְעָז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד :
 וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יֵשׁי וְיֵשׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד :

וְשָׁכַח כְּדָר הָעִיר רַבְתִּי עִם הָיִתָּה
 כְּאַלְמָנָה רַבְתִּי כְּגִוּוֹם שָׂרְתִי
 בְּמִדְיָנוֹת הָיִתָּה לִמֶּס׃ כָּכָה תִּכְפֹּה כְּלִילָה
 וְדִמְעָתָה עַל לִחְיֶיהָ אֵין לָהּ מִנְחָם מִכָּל אֲהֵבֶיהָ
 כָּל רַעֲיָהּ כִּגְדוּ כִּה הָיוּ לָהּ לֹא לְאִיכִים׃
 גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֵנִי וּמִרְכַּב עֲבָדָהּ הָיָה וְשָׁכַח
 כְּגִוּוֹם לֹא מִצָּאָהּ מִגֹּת כָּל דְּרָפִיּוֹת הַשִּׁינְיּוֹת בֵּין
 הַמִּצְרִים דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲכָלוֹת מִכָּל בָּאִי
 מוֹעֵד כָּל שְׁעָרֶיהָ שׁוּמְמִין כִּהְגִּיתָ נְאֻחִים
 כְּתוֹלָתֶיהָ נוֹגֹת וְחֵיא מִרְלָה׃ הָיוּ צָרִית
 לְרֹאשׁ אֵיכָּתָה שָׁלוּ כִי יִהְיֶה הוֹנָה עַל רֹכֵב
 בְּשַׁעֲרָהּ עוֹלְלֶיהָ הִלְכוּ שָׁבִי לִפְנֵי צָר׃ וַיֵּצֵא
 מִן בֵּת צִיּוֹן כָּל הַדָּרָה הָיוּ שְׂרִיָּה כְּאֵילִים לֹא
 מִצָּאוּ מַרְעָה וַיִּלְכוּ כָּל אֲכָתָה לִפְנֵי רוּדָף׃
 זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יָמֶי עֲנִיָּה וּמְרוּיָה כָּל מַחְמִדֶּיהָ
 אֲשֶׁר הָיוּ מִיָּמֶי קֹדֶם בְּנִפְלַע עֲמָה בֵּית צָר וְאֵין
 עוֹזֵר לָהּ רֹאשׁוֹת צָרִים שָׁחֲקוּ עַל מִשְׁכַּתָּה׃
 חָטָא חָטָא יְרוּשָׁלַם עַל כֵּן לִגְדָה הָיִתָּה כָּל
 מִכְּבָדֶיהָ הַזִּילּוֹת בִּירְאוֹ עֲרוֹתָה גַם הָיָה
 נֶאֱנַחַת וּתְשֻׁב אַחֲזֹר׃ מִמָּאָתָה בְּשׁוּלֶיהָ
 לֹא זָכְרָה

ב

מכת
ק

לֹא זָכְרָה אַחֲרֵיתָהּ וַתֵּרֶד פְּלִאִים אֵין מִנָּחֵם
 לָהּ רֵאָה יְהוָה אֶת-עֵינָיָהּ כִּי תִגְדִּיל אוֹיֵב :

יִדְוֹפֶרשׁ צָר עַל כָּל-מַחְמָדֶיהָ כִּי רֵאָתָה גְּזִילָם
 בָּאוּ מִקְדָּשָׁהּ אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לֹא-יָבֹאוּ בִקְהָלָהּ
 לָךְ : כָּל-עַמָּה נֶאֱנָחִים מִבְּקָשִׁים לָחֵם :

נִתְּנוּ מַחְמָדֶיהֶם בְּאָכֹל לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ רֵאָה-
 יְהוָה וְהִפְשִׁיטָהּ כִּי הָיִיתִי זֹלָלָה : ענין 19

לֹא אֵלֶיכֶם כָּל-עֲבָרֵי דָרְךָ הַבִּטּוּ וְרָאוּ אִם-יֵשׁ
 מִבְּאוֹזֶךְ בְּמִבְּאוֹזֵי אֲשֶׁר עוֹלָלָה לִי אֲשֶׁר הוֹנָה
 יְהוָה בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ : מִמָּרוֹם שָׁלַח-

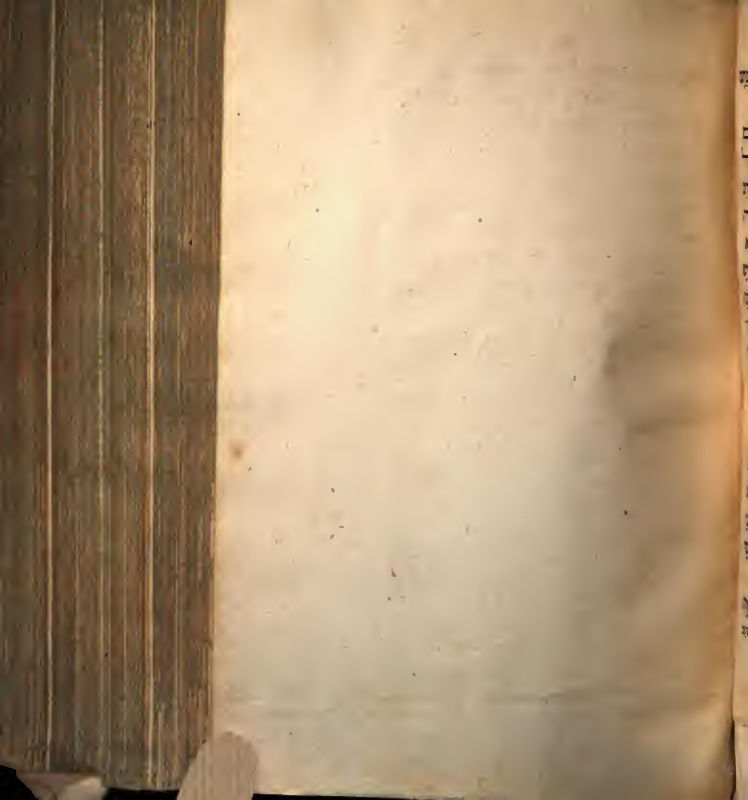
אֶשְׁבַּע צִמְתִּי וַיִּרְדָּנָה פֶּרֶשׁ רִשְׁתִּי לְרִגְלִי חֲשִׁיבִנִי
 אַחֲוֹר נִתְּנִי שׁוֹמֵמָה כָּל-הַיּוֹם דָּוָה :

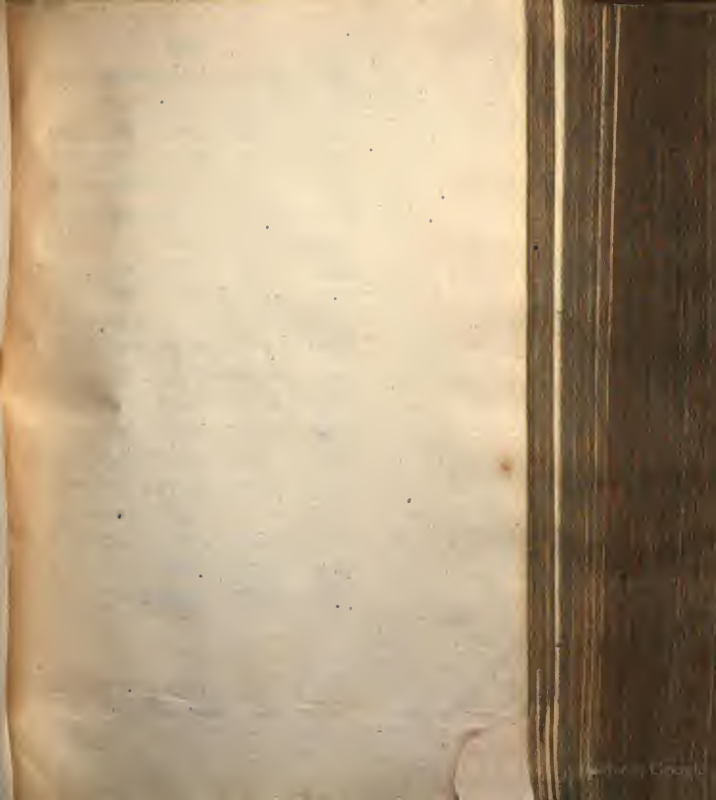
נִשְׁקָד עַל פִּשְׁעֵי כִידִי וַיִּשְׁתַּרְגְּנוּ עָלַי עַל-צוּרֵי
 הַכְּשִׁיר כַּחַי נִתְּנִי אֲדֹנָי כִידִי לֹא-אוֹכֵל
 קוֹם : סֵלָה כָּל-אֲכִירִי אֲדֹנִי בְּקֶרְבִי קָרָא

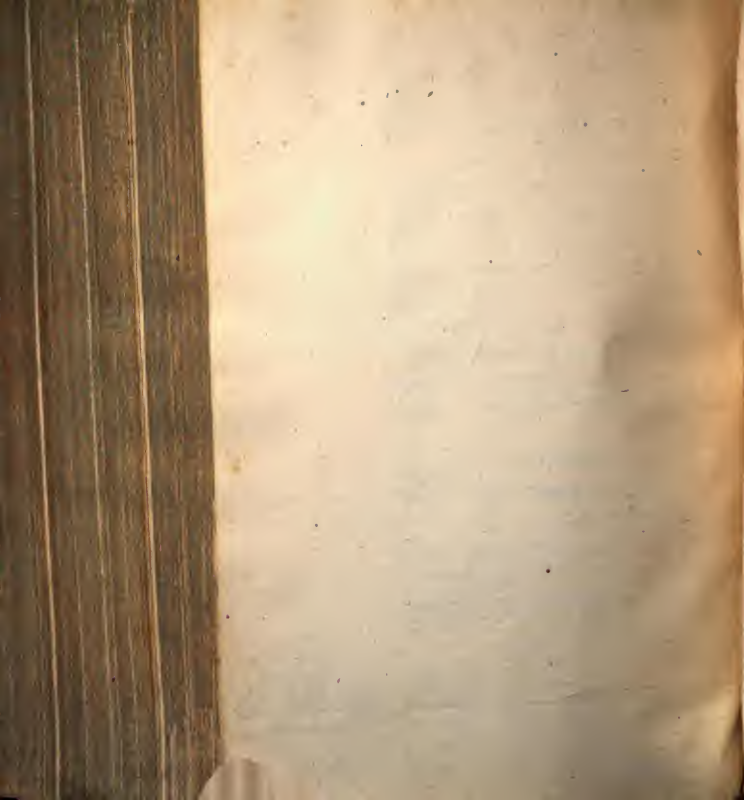
עָלַי מוֹעֵד לְשִׁבְרִי בַּחֲזוֹרִי גַת דָּרְךָ אֲדֹנִי לְבַתּוּלָת
 כַּת-יְחֻדָּה : עַל-אֱלֹהֵי אֲנִי בִכִּיהַ עֵינָי

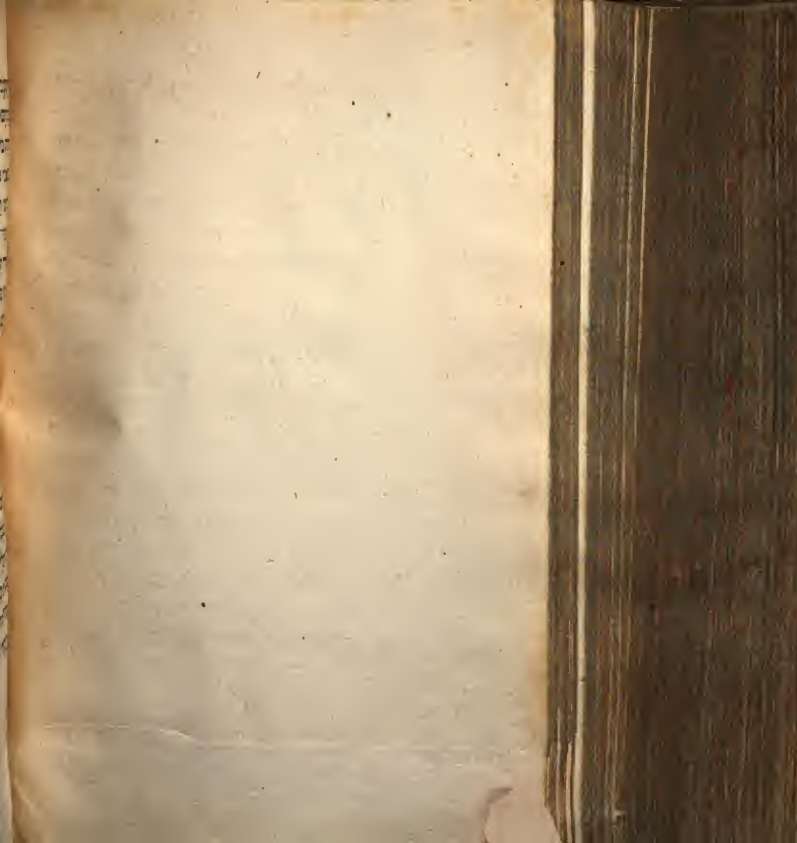
עֵינִי יִרְדָּה מִיֶּסֶד-רַחֵק מִמֶּנִּי מִנָּחֵם מִשִּׁיב נֶפֶשִׁי
 הָיוּ כֵּנִי שׁוֹמֵמִים כִּי נִגְרַר אוֹיֵב :

פֶּרֶשָׁה צִיּוֹן בִּידְיָהּ אֵין מִנָּחֵם לָהּ צֹנָה יְהוָה
 לַעֲקֹב

לַיַּעֲקֹב סָבִיבוּ צְרִיּוֹ הַיְּתֵה יְרוּשָׁלַם לְגִדָּה
בְּיָמֵהֶם :

יְהוֹה בִּיפִיחוּ מְרִיתִי שְׁמַעוּנָא כָּל־עַמִּים וְרֵאוּ
מִכְּאֲלִי בְּתוֹלְתִי וּבְחֹזִירִי חֲלָכוּ בְּשָׁבִי :

דעמי
ק

קִרְאתִי לְמַאֲחָבִי חֶמֶת רַחוּמִי בְּחֲנִי וּזְקִנִי בַעִיר
נָעִו כִּי־בִקְשׁוּ אֲכָל לִמּוֹ וַיִּשְׁיֹכוּ אֶת־נַפְשָׁם :
רֵאוּ יְהוֹה כִּי־צָר לִי מֵעַי חֲמַרְמָרוּ נִחְפָּז לִבִּי
בְּקִרְבִּי כִּי־מָרוּ מְרִיתִי מִחוּץ שְׂבָל־חֶרֶב בְּבֵית
כְּפֹת :

שְׁמַעוּ כִּי גִאֲנַחָה אֲנִי
אִין מִנַּחֵם לִי כֹל־אֵיכִי שְׁמַעוּ רַעְתִּי שָׁשׁוּ כִּי
אִמָּה עֲשִׂיתִּי הַבָּת יוֹם־קִרְאתִי וַיְהִי כִּמְנִי :

תָּבֹא כָּל־רַעְתָּם לִפְנֵיךָ וְעוֹלָל לִמּוֹ בְּאֶשֶׁר
עוֹלָלָה לִי עַל כֹּל־פִּשְׁעֵי כִי־רַבּוֹרֶת אֲנַחְתִּי
וְלִבִּי דָּוָה :

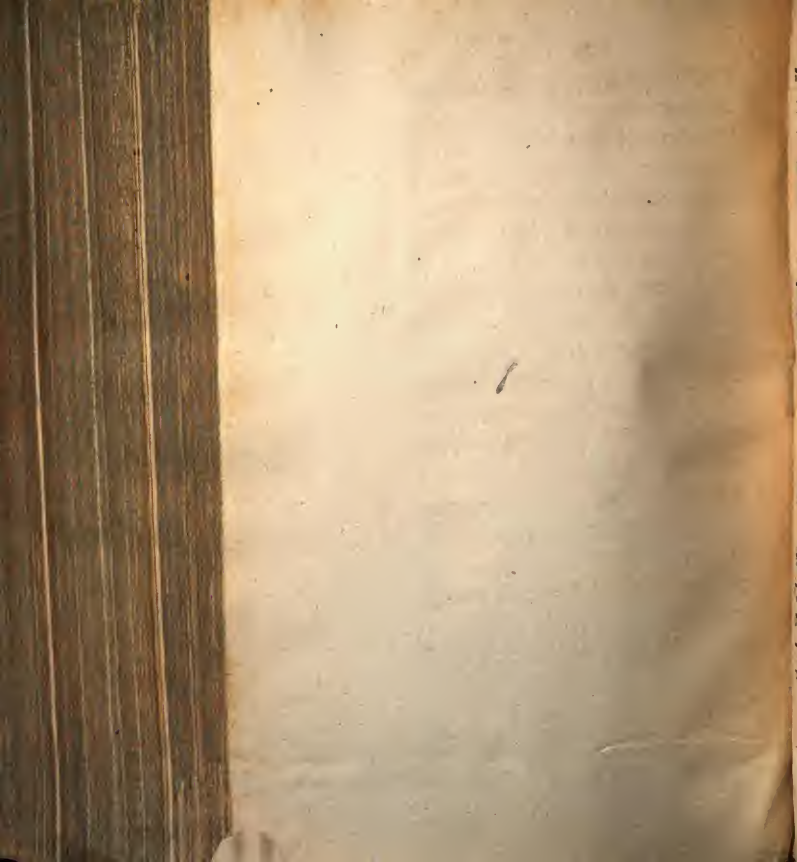
אִיכָה יַעֲקֹב בְּאֶפְסוֹ אֲדַבֵּר אֶת־בֵּית־צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ
מִשְׁמֵמִים אֶרֶץ תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר

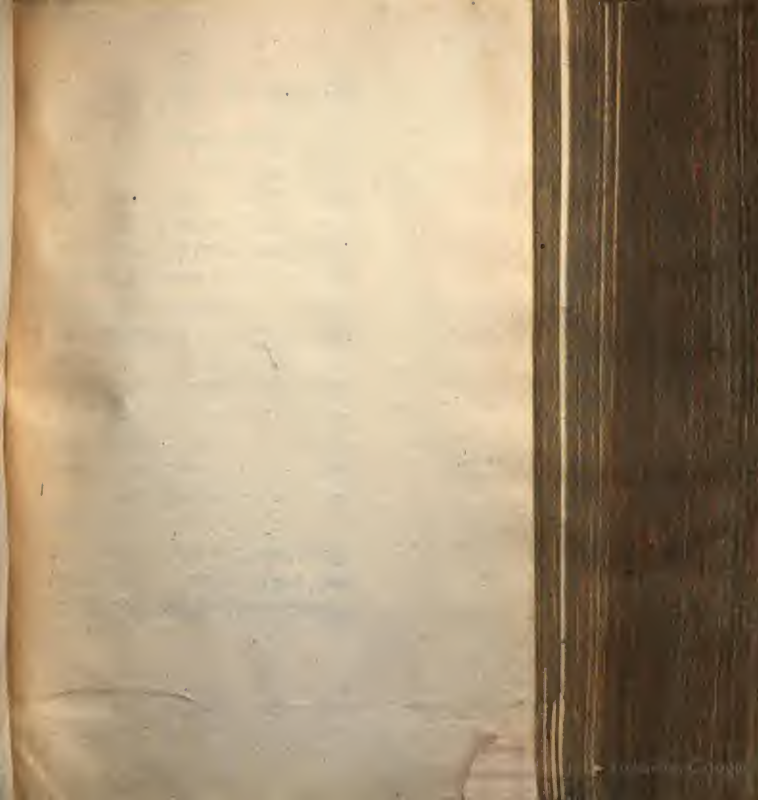
חֲדָם־רַגְלָיו בְּיוֹם אָפּוֹ : כֹּלֵע אֲדַבֵּר לֹא

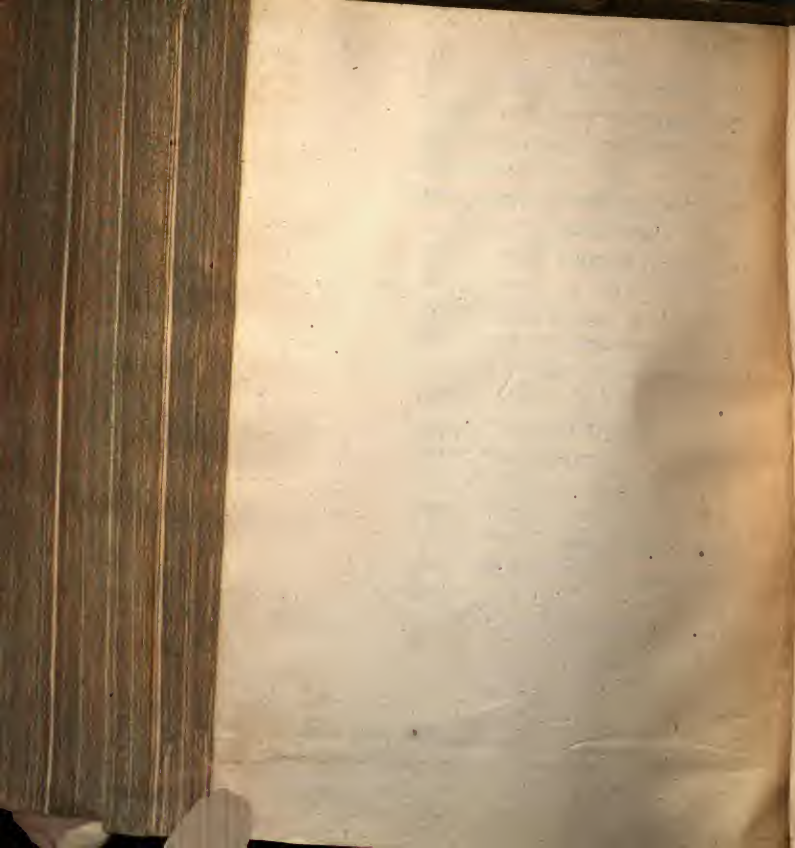
ילז
ק

חֲמַל אֶת כָּל־גְּאוֹת־יַעֲקֹב הָרָם בַּעֲבָרְתוֹ מִבְּצֻרֵי
בְּתִי־הַיְּהוּדָה חָנִיעַ לְאֶרֶץ חָלָל מִמְּלִכָה וְשָׂרִית :
גִּדַּע בְּחֶרֶב־אָף כָּל קָרָן יִשְׂרָאֵל הַשֹּׁשִׁיב אַחֲזוֹר

ימינו מפני אויב ויבער בעקב כאש להכר
 אכלת סביב : דרך קשתו כאויב נצב
 ימינו בער ויהרג כל מחמדי עין באהל ברג
 ציון שפך כאש חמתו : חיל אדני
 כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת
 מכצרו וירד בכת יהודה ואניה ואניה :
 ויחמס בגן שכו שחת מעדו שכן יתור
 בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך
 וכתן : זנח אדני מזבחו נאך מקדשו
 הסגור ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו
 בבית יהוה כיום מועד : חשב
 יהוה לחשחית חומת בת ציון גטה קו לא
 חשיב ידו מבלע ויאכל חל וחוקה יחדו
 אמללו : טבעו בארץ שעריה אבד
 ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה
 גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה :
 ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו
 עפר על ראשם חגרו שקים חזיריו לארץ
 ראשן בתולת ירושלם : כלו בדמעות
 עיני חמרמרו מעינשפך לארץ בכדי על שבר
 בתעבי

בת-עמי בעמך עולל ויוזק ברחבות קריה :
 לאבתם יאמרו איך דגן ויין בחתעטפם
 בחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשים אל-חיק
 אבתם : מה-אעורך מה אדמה-לך ^{לעיר} ^פ
 הבת ירושלם מה אסוח-לך ואנחפך בתולת
 בת-ציון כי גדול כים שברך כי ירפא-לך :
 נביאיך חזו לך שוא ותפלה ולא גלו-על עונך
 לחשיב שביתך ויחזו לך משיאות שוא ^{שביט} ^פ
 ומרוחים : ספקו עליך כפים כל-עכרי
 לך שרקו ויגיעו ראשם על-בת ירושלם הזאת
 העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל-הארץ :
 פצו עליך פיתם כל-איביך שרקו ויחרקו
 שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו
 ראינו : עשה יהוה אשר וסם בצע
 אמרתו אשר צוה מימיקדם תרם ולא חמל
 וישבם עליך אויב תרם קרן צריך : צעק
 לבם אל-אדני חומת בת-ציון חורירי כנחר
 ומעה יומם ולילה אר-תתני פוגת לך אל-
 תדם בת-עונך : קומי רמי כליל לראש ^{כלל} ^פ
 אשמרות שפכי כפים לך נבח פני אדני
 שמי D. ii.

טָאִי אֵלָיו כְּפִיד עַל־נַפְשׁ עוֹלָלִיד הַעֲטוּפִים
 בָּרַעַב בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת : רֹאֵה יְהוָה
 וְהַבִּיטָה לְמִי עוֹלָלִית כֹּה אִסִּית אֲכַלְנָה נָשִׁים
 פְּרִים עוֹלָלִי טַפִּים אִם־יִהְיֶה בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנִי
 כִּתּוֹן וְנִכְיָא : שִׁכְבוּ לָאָרֶץ חוּצוֹת גֵּעַר
 וְזָקֵן בְּתוֹלָתִי וּבַחֲזוֹרֵי נִפְלוּ בְּחֶרֶב חֲרָגָה בְּיוֹם
 אֶפֶד טַבַּחַת לֹא חִמֵּלָה : תִּקְרָא בְּיוֹם
 מוֹעֵד מְגוּרֵי מַסְבִּיכ וְלֹא־הָיָה בְּיוֹם אָף־
 יְהוָה פְּלִיט וְשִׁרִיד אֲשֶׁר־טַפַּחְתִּי וְרַבִּיתִי אִיכִי
 כָּל־ס :

אֲנִי הַגִּבֹּר רֹאֵה עָנִי בְּשֹׁבֶט עֲבַרְתּוֹ : אוֹתִי
 נִתַּג וִילֵךְ חֶשֶׁד וְלֹא־אוֹר : אֶדְבִּי־
 יִשָּׁב יִהְיֶה יָדוֹ כָּל־חַיִּים : בָּלָה בְּשָׂרִי
 וְעוֹרִי שִׁבֵּר עֲצָמוֹתִי : בָּנָה עָלַי וִיקָף רֹאשׁ
 וְתִלְאַח : בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַתִּי עוֹלָם :
 גִּדַּר בְּעָרִי וְלֹא אֵצֶא הַכְּפִיד נִחֲשָׁתִי :
 גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשִׁיעַ שְׁתָּם תַּפְלִיתִי :

גִּדַּר דְּרָכִי בְּגִזִּית נְתִיבָתִי עוֹה : דָּב אֲרַב
 הוּא לִי אֲרִיָּה בְּמַסְתָּרִים : דְּרָכִי סוֹרֵר
 וּפִשְׁחֵנִי שִׁמְנֵי שׁוֹמֵם : דְּרָךְ קִשְׁתּוֹ וַיַּצִּיבֵנִי

ק"י
P

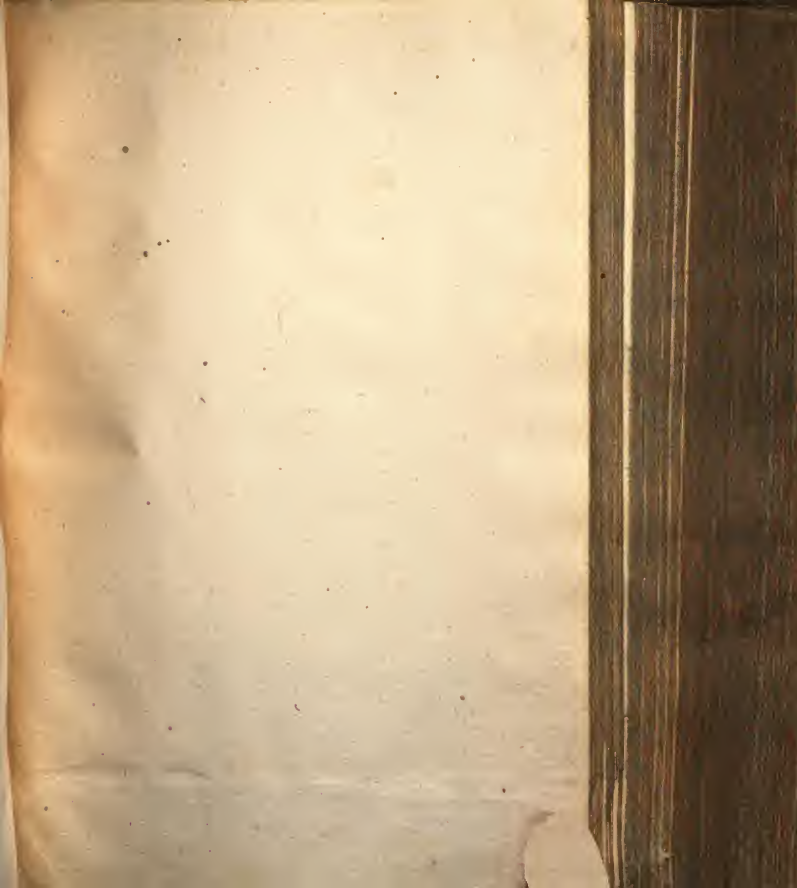

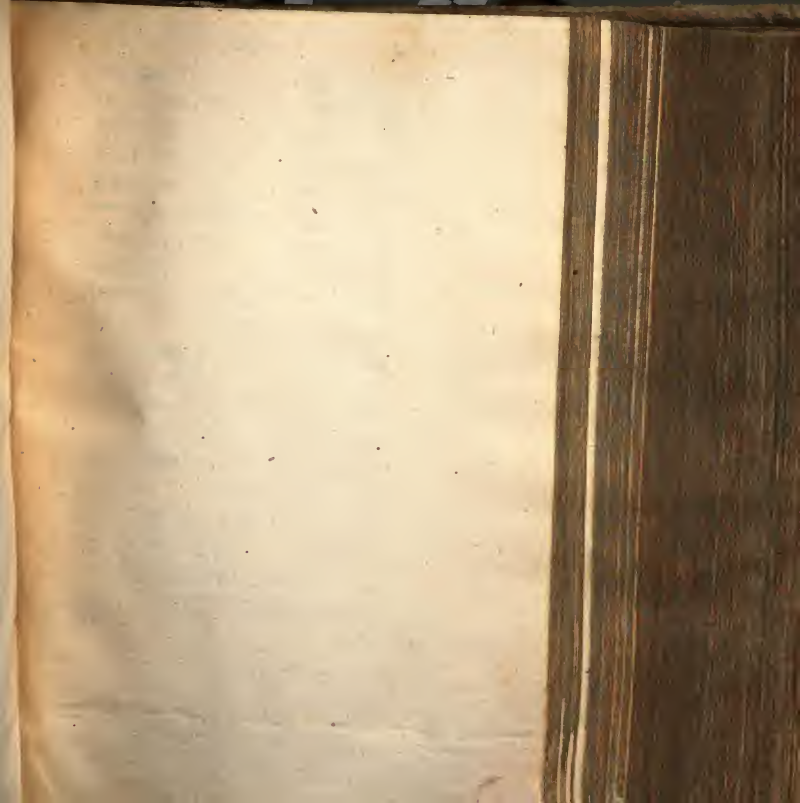

במַטְרָא לַחַץ : הִבִּיא בְּכֻלִּיתִי בְּנִי
אֲשַׁפְתּוּ : הֵייתִי שְׁחֹק לְכָל-עַמִּי נִגְיַנְתָּם
כָּל-הַיּוֹם : הַשְׁבִּיעֵנִי בַּמְדֻרִים הָרֹגִי
לַעֲנֶה : וַיִּגְרַם בְּחֶצֶץ שְׁנֵי חֲכַפְיִשְׁגִּי בְּאֶפֶר :
וַתִּזְנַח מִשְׁלֹם נִפְשִׁי נִשְׁתִּי טוֹבָה :
וְאִמֵּר אֲבִד נַצְחִי וַתּוֹחַלְתִּי מִיְּחֹה : זָכַר-
עֲנִי וּמְדוּדֵי לַעֲנֶה וְרֹאשׁ : זָכֹר תִּזְכֹּר
וַתִּשְׁיַח עָלַי בְּפִשִּׁי : זָאֲרַת אֲשִׁיב אֶל-
לְבִי עַל-כֵּן אוֹחִיל : חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא-
תִמְנָו כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמָיו : חֲדָשִׁים
לְבַקְרִים רַבָּה אֲמוֹנֶתְךָ : חֲלָקֵי יְחֹוֹה
אֲמַרְח בְּפִשִּׁי עַל-כֵּן אוֹחִיל לוֹ : טוֹב
יְהוָה לִקְוֹ לִנְפֶשׁ תִּדְרֹשְׁנִי : טוֹב וַיִּחַל
וְדוֹמֵם לַתְּשׁוּעָה יְהוָה : טוֹב לִזְכֹּר כִּי-
יֵשֵׁא עַל בְּנֵעוּרָיו : יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדָּם כִּי
נִטָּל עָלָיו : יִתֵּן בַּעֲפָר פִּיְחוֹ אוֹלֵי יֵשׁ
תִּקְוָה : יִתֵּן לִמְכָּרוֹ לְחֵי יִשְׁבַּע בְּחֶרֶפָה :
כִּי לֹא יִזְנַח לַעֲזֹלֶם אֲדָנִי : כִּי אִם-
הוֹנָה וְרַחֵם כָּרֵב חֲסִדּוֹ : כִּי לֹא עֲנָה
מִלְכּוֹ וַיִּגֵּה כְּבִי-אִישׁ : לְדַבָּא תַּחַת

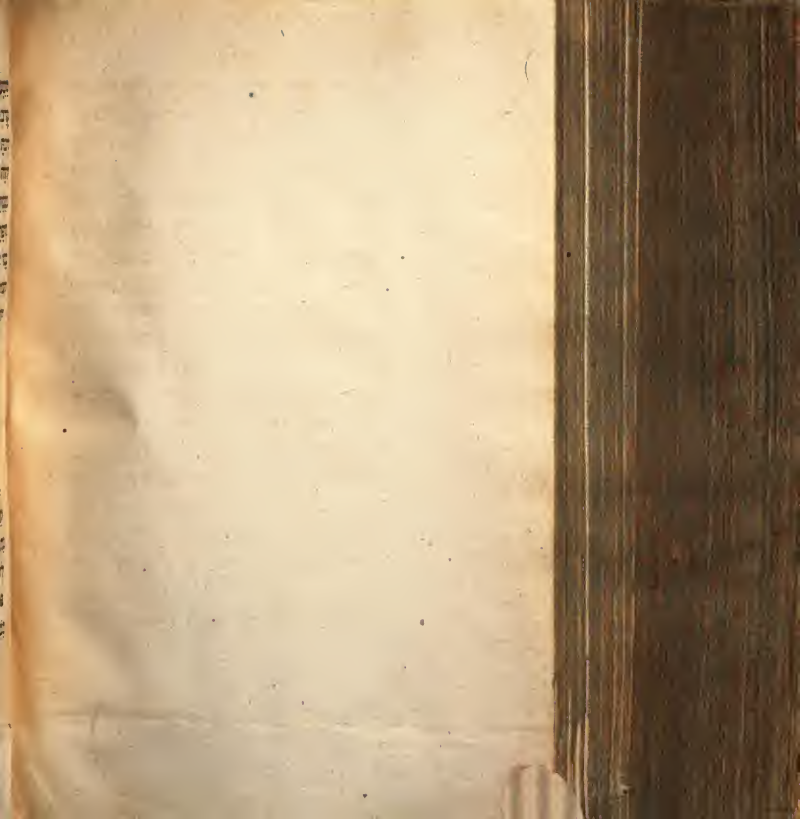
ויעזוב
ז'

רגליו כל אסירי ארץ: להטות משפט גֹבֶר
 נגד פני עליון: לעורר אדם בריכו
 אדני לא ראוי: מי זה אמר ותהי
 אדני לא צנה: מפי עליון לא תצא
 הרעות והטוב: מה יתאונן אדם חי
 גבר על חטאיו: נחפשה דרכינו ונתקדשה
 ונשובה עד יהוה: נשא לכבנו אלה
 כפים אל-אל בשמים: נתנו פשענו
 ומרינו אתה לא סלחת: סבתה באף
 ותרדפנו הרגת לא חמלת: סבתה
 בענן לך מעבור תפלה: סחי ומאוס תשימנו
 בקרב העמים: פצו עלינו פיהם כל-
 איבנו: פחד ופחת היה לנו השאת והשבר:
 פלגים מים תרד עיני על-שבר בת-עמי:
 עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות: עד-
 ישקיף וירא יהוה משמים: עיני עורלה
 לבפשי מכל בנות עירי: צוד צדוני כצפור
 איבי חנם: צמתו בכור חיי וידו-אֶכֶן
 כי: צפומים על-ראשי אמרתי נגורתי:
 קראתי שמך יהוה מכור תחיתות: קולך

שמעת אל תעלם אונך לרוחתי לשונתי :
 קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא :
 רבת אדני ריבי נפשי נאלת חיי : ראיתם
 יהוה ענותי שפטה משפטי : ראיתם כל-
 נקסתם כל מחשבתם לי : שמעת
 חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי : שפתי
 קמי וחנינכם עלי כל-חיום : שבתם וקיסתם
 הניטח אני מנגינתם : תשיב להם גמול
 יהוה כמעשח ידיהם : תתן להם מגנת-
 לב תאלתך להם : תרדף באף ותשמידם
 סתחת שמי יהוה :

איכה יועם וזכ ישנא הכתם הטוב
 תשתפכנה אבני קדש בראש
 כל חוצות : בני ציון תיקרים חסדאים
 בפו איכה נחשבו לנבלי חרש מעשור ידי
 יוצר : גם תגין חלצו שד תיקו גוריהן
 בת עמי לאבדור כיענים במדבר : רבך
 לשון יונק אל-חכו בצמא ערלים שאלו להם
 פרשצין להם : האכלים למעדנים
 נשכו בחוצות האמנים עלי תולע חקו

אֲשַׁפְּתוֹת : וַיִּגְדַּל עֵינַי בַּת-עַמִּי מִחֲטָאָה

סֶדֶם הַהִפּוּכָה כְּמוֹ-רָגַע וְלֹא חָלּוּ בָּהּ יָדַי :

זָכוּ גְזִירֵיהֶּ מִשְׁלַג צָחוּ מִחֲלָב אֲדָמָו עֲצָב

כַּפְּנֵינִים סִפְרֵי גִזְרָתָם : חֲשֹׁךְ מִשְׁחֹר

תֹּאֲרָם לֹא נִכְרוּ כַּחצוֹת צֶפֶר עוֹרָם עַל-עֲצָמָם

יִבֶּשׁ הָיָה כַּעַץ : טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי-חֶרֶב

מִחֲלָלֵי רַעֲב שִׁתָּהֶם יִזְכוּ מִדְּקָרִים מִתְּנוּכוֹת

שָׂדֵי : יָדֵי נָשִׁים רַחֲמָנוּת בְּשָׁלוּ

יִלְדִּיתָן הָיוּ לְכָרוֹת לָמוֹ בְּשֹׁכֵר בַּת-עַמִּי :

כָּלָה יְהוָה אֶת-חֲמַתוֹ שֶׁפָּךְ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצְרֵה

אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֵּאכַל יְסֻדְתֶּיהָ : לֹא

הָאֵמִינוּ מַלְכֵי-אֶרֶץ וּבְלִישְׁבֵי תֵּבֵל כִּי יָבֹא צָר

וְאֵלֶּיב בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם : מִחֲטָאָה

נִבְיֵאֶיהֶּ עֲוֹנֵה כְּהִנִּיּוֹת הַשִּׁפְכִים בְּקֶרֶבָה דָם

צָדִיקִים : גַּעַז עוֹרִים כַּחצוֹת נִגְאָלוּ

בָּדָם בְּלֹא יוֹכְלוּ יִגְעוּ בְּלִבְשֵׁיהֶם : סוֹרוֹ

טִמָּא קִרְאוּ לָמוֹ סוֹרוֹ סוֹרוֹ אֶל-תִּגְעוּ כִּי נָצוּ

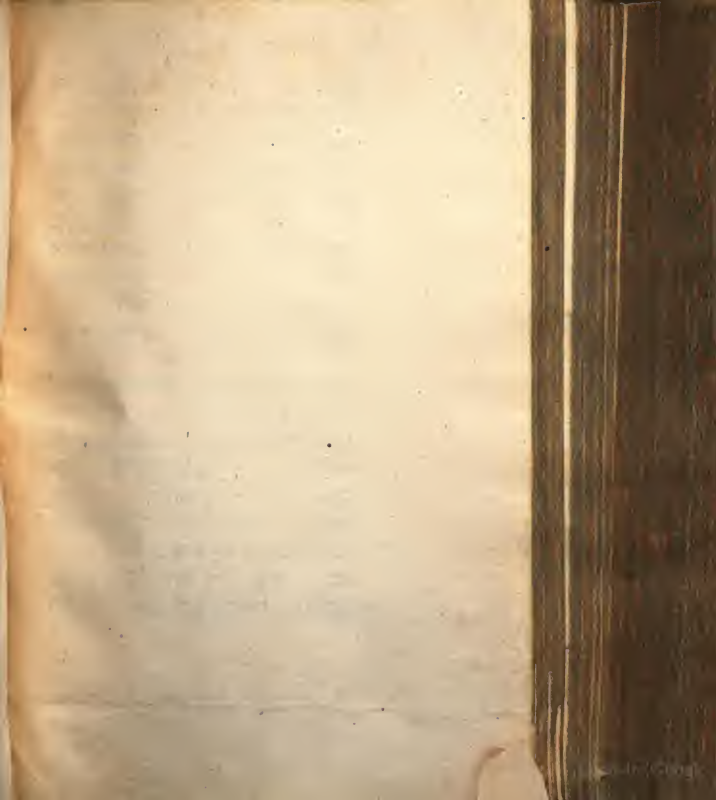
גַּם-נָעוּ אָמְרוּ בְּגוֹיִם לֹא יוֹסִיפוּ לָגוֹר :

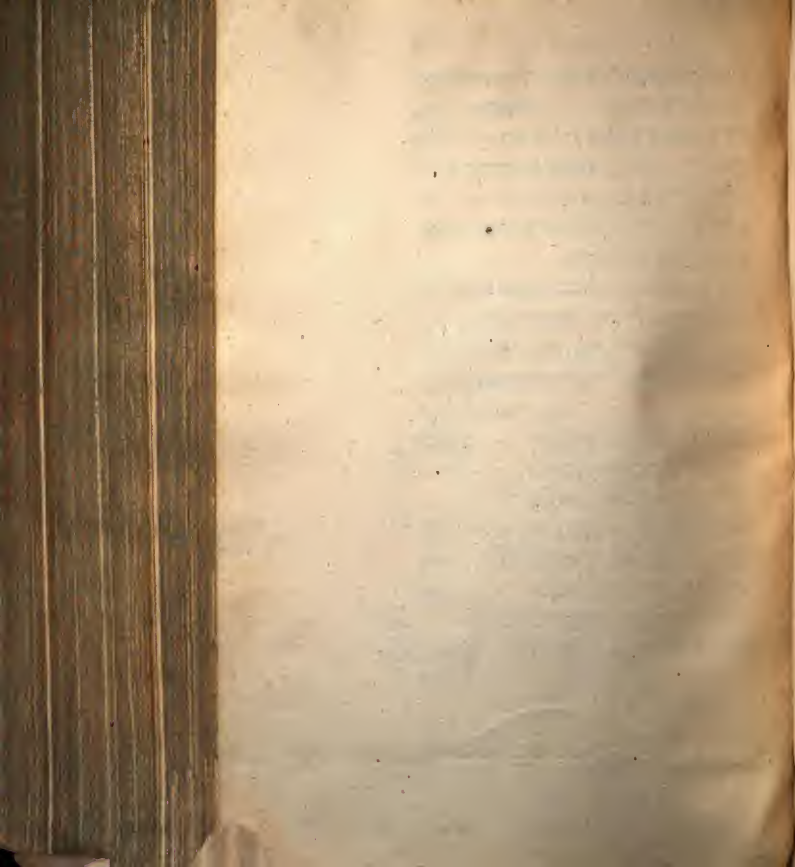
פָּנֵי יְהוָה הִלָּקָם לֹא יוֹסִיף לְחַיֵּיטָם פָּנֵי

יְהוָה כְּהִגִּים לֹא נִשְׂאוּ זָקִים לֹא חֲנָנוּ : עוֹרֵיבָה

חֲבִלָנָה

תכלינה עינינו אל עזרתנו הכל בצפיתנו צפינו
אל גוי לא יושע : צרו צערינו מלכת
ברחבתינו קרב קצנו מלאו ימינו כירב
קצנו : קלים היו רדפינו מגשרי שמים על
ההרים ולקונו כמדבר ארבו לנו : רוח
אפינו משיח יחור נלכד בשחיתותם אשר
אמרנו בצלו גחיה כנוס :

שישי ושמחי בת אדום ישבתי בארץ עוז
גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי :
תם עונך ברת ציון לא יוסיף להגלותך
פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך :

זכר יחור מה היה

לנו הקיט וראה את חרפתנו : נחלתנו
נהפכה לזרים בתינו לנכרים : יתומים
היינו אין אב אמתינו כאלמן זר :

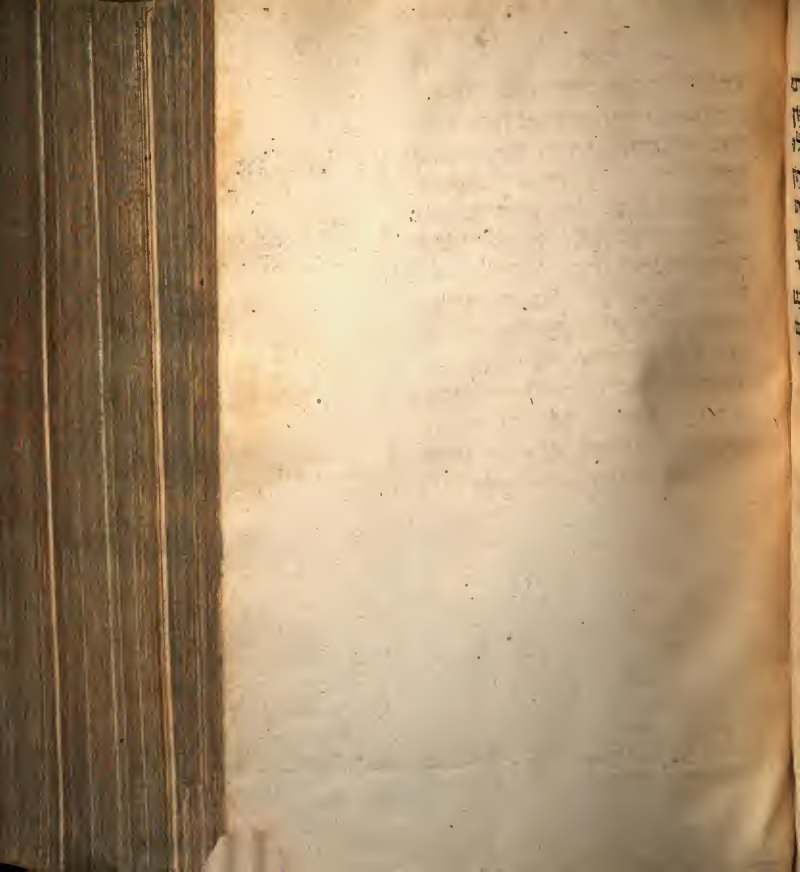
מינינו בכסף שליחו עצינו במחיר יבאו : על
צוארנו גרדפנו ונענו לא הונח לנו : מצרים
נתנו יד אשור לשבע לחם : אבותינו

חטאו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו :

עבדים משלו בנו פרק אין מדים : בנפשינו

E. I. נביא

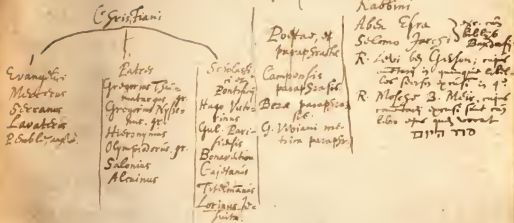
נְבִיאָה לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר : עֲזַבְנוּ
 בְּתֵנוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זֶלְעָפוֹת רָעָב : נָשִׁים בְּצִיּוֹן
 עָזְבוּ בְּתֵלֶת כְּעָרֵי יְהוּדָה : שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ
 פָּנֵי זָקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ : בַּחוּרִים טָחוּן
 בְּשִׂאוֹ וּבָעֵרִים בָּעָץ כְּשֵׁלוֹ : זָקְנִים מִשְׁעַר שִׁכְתּוֹ
 בַּחוּרִים מִגְּנִינֵתָם : שָׁבַת מִשּׁוֹשׁ לִפְנֵי נִהְפָּךְ
 לֹאכַל מְחֻלָּנוּ : נִפְלְאָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹר
 נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ : עַל־זֶה תָּהֵא דוֹה לִפְנֵי
 עַל־אֵלֶּה חֲשִׁבוּ עֵינֵינוּ : עַל־הַר צִיּוֹן שְׁשִׁמָּם
 שׁוֹעֲלִים תִּלְכוּ־בוֹ : אֲתָה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב
 כְּסֶאֱדָךְ לְדוֹר וָדוֹר : לֶפָח לִנְצַחַת תִּשְׁכַּחַנוּ
 תַּעֲזֹבְנוּ לְאַרְצְךָ יָמִים : הִשְׁיִבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמְיָנוּ בְּקִרְדָּם : כִּי אִם־מָאָס
 מֵאֲסַתְנוּ קִצְפָּת עָלֵינוּ עַד־מָאָד :

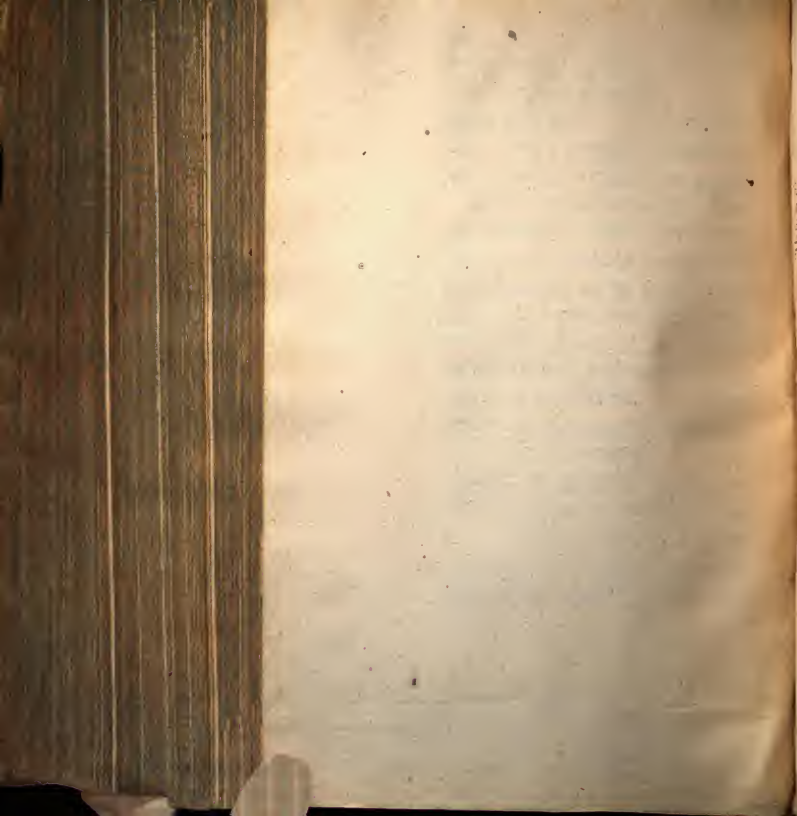

Ad Illustrationem Ecclesiastarum
Solomonis, faciunt

1. Exatit illos qui in principio V. T.
à nobis amutati sunt

2. Isti sequentes

לה

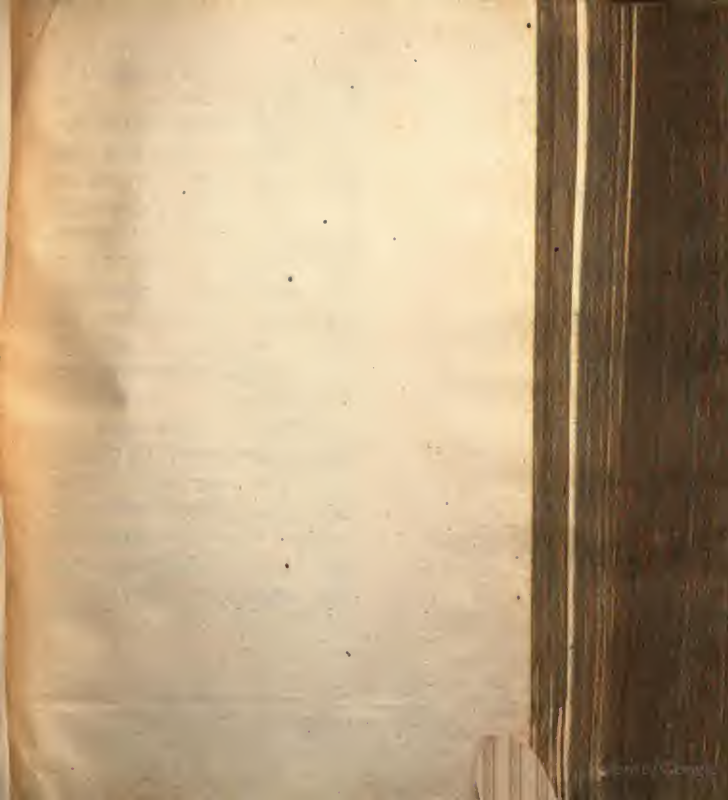
קהלת

דברי קהלת בן־דוד מלך בירושלם
הכל חבלים אמר קהלת הבר
הכלים הכל חבל : מה יתרון לאדם בכל
עמלו שיעמל תחת השמש : דוד הלך ודוד
בא והארץ לעולם עמדת : וזרח השמש ובא
השמש ואל־מקומו שואף וזרח הוא שם :
חולך אל־דרום וסובב אל־צפון סובב סבב
הולך הרוח ועל־סביבתיו שב הרוח : כל
הנחלים הלכים אל־תים ותיים איננו מלא
אל־מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים
ללכת : כל הדברים ינעים לא יוכל איש
לדבר לא־תשבע עין לראות ולא תמלא און
משמע : מה שיהיה הוא שיהיה ומה
שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחרת
השמש : יש דבר שיאמר ראה זה חדש
הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפנינו :
אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא
יתיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה :
אני קהלת היותי מלך על ישראל בירושלם :
ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל

אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא עֵינֵי רַע בָּתֵּן
אֶל הַיָּם לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנֹת בּוֹ : רֵאִיתִי
אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה
הַכֹּל הֵבֵל וְדַעַת רוּחַ : מַעֲוֹת לֹא יוּכָל לִתְקֹן
וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכָל לְהַמְנוֹת : דִּבַּרְתִּי אֲנִי עִם-
לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הַגְדֵּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֵכְמָה
עַל כָּל-אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵי עַל-יְרוּשָׁלַם וּלְבִי רָאָה-
הַרְבֵּה חֵכְמָה וְדַעַת : וְאַתְּנָה לִבִּי לִדְעַת
חֵכְמָה וְדַעַת חֻלָּלֹת וְשִׁכְלוֹת יִדְעִיתִי שְׁנֵם זֶה
הוּא רַעְיוֹן רוּחַ : כִּי בָרַב חֵכְמָה רַב-כַּעַס
וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מִכְּאוֹב : אִמַּרְתִּי אֲנִי
בְּלִבִּי לֵבֹחַ נָא אֲנִסְכָּה בְּשִׁמְחָה וּרְאֵה בָטוֹב
וְהִנֵּה גַם-הוּא הִכָּר : לִשְׁחֹק אִמַּרְתִּי
מְהוֹלֵל וּלְשִׁמְחָה מֵה-זֶה עָשִׂה : תִּרְתִּי כְּלָבִי
לְמַשׁוֹךְ בֵּין אֶרֶץ בָּשָׂרִי וּלְבִי נָהָג בַּחֲכָמָה
וּלְאַחֲזֹ בְּסִכְלוֹת עַד אֲשֶׁר אֲרָאָה אִי-זֶה טוֹב
לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסֵּפֶר
יָמֵי חַיֵּיהֶם : הַגְדֵּלְתִּי מַעֲשִׂי בְּנִיתִי לִי בְתִים
בְּמַעֲוֵתִי לִי בְרָמִים : עֲשִׂיתִי לִי גִגֹּת וּפְרָדִיסִים
וְנִטְעֵתִי כֶּהֱם עֵץ כָּל-פְּרִי : עֲשִׂיתִי לִי בְּרִכּוֹת

ב

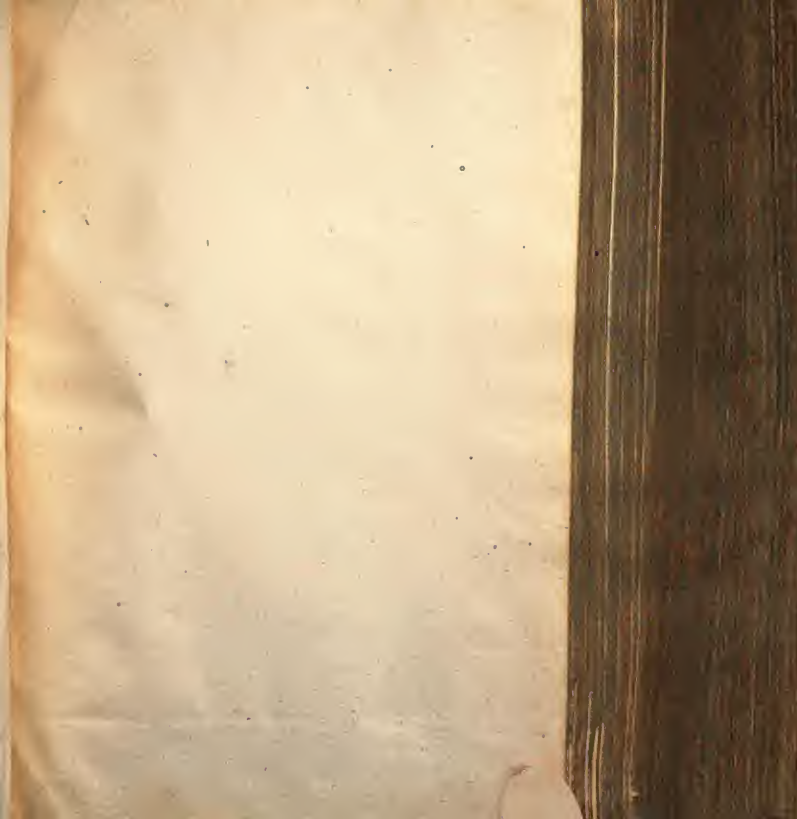

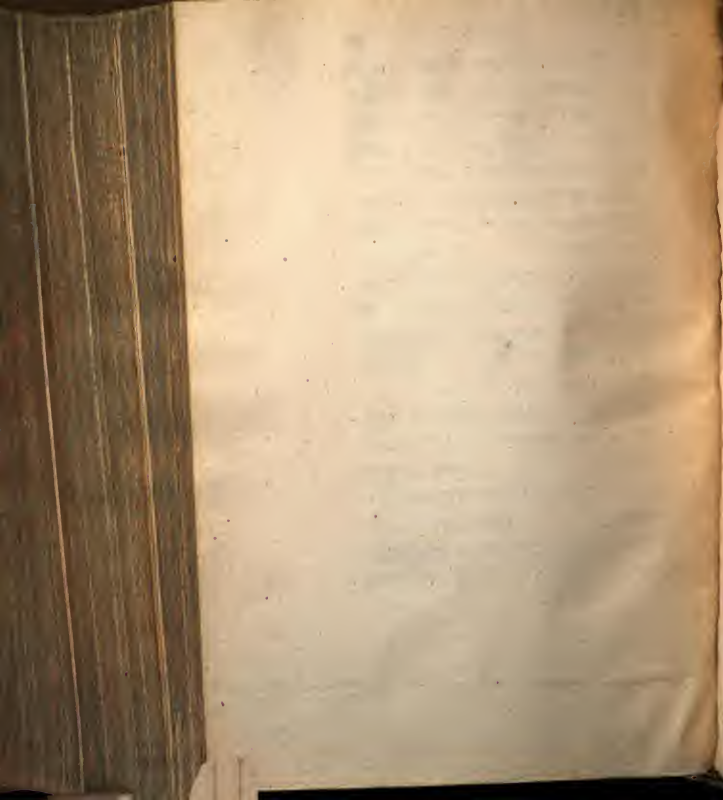

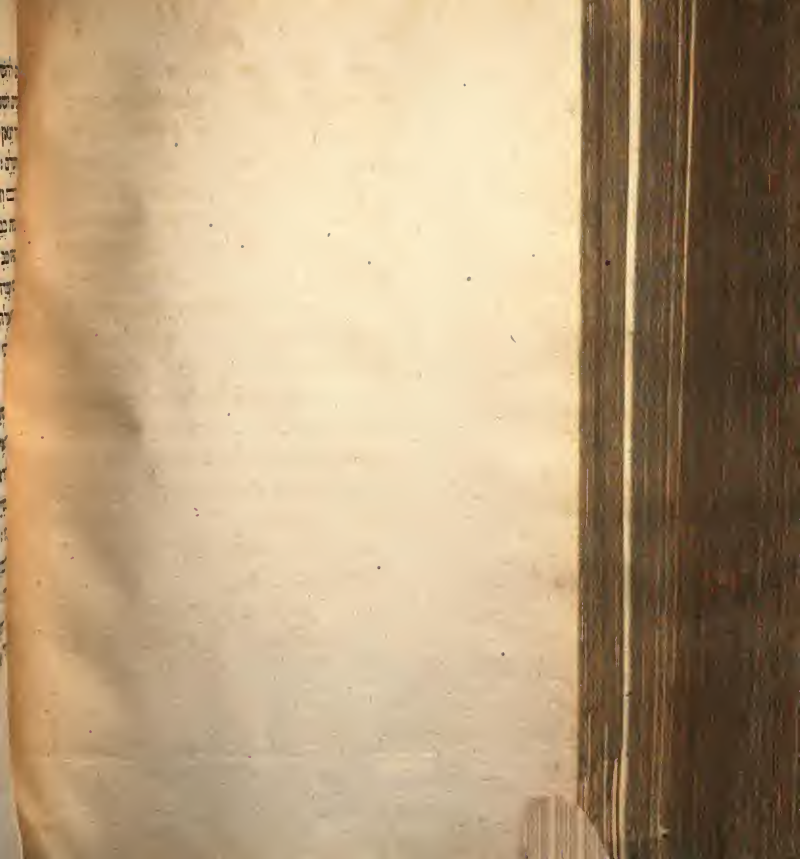

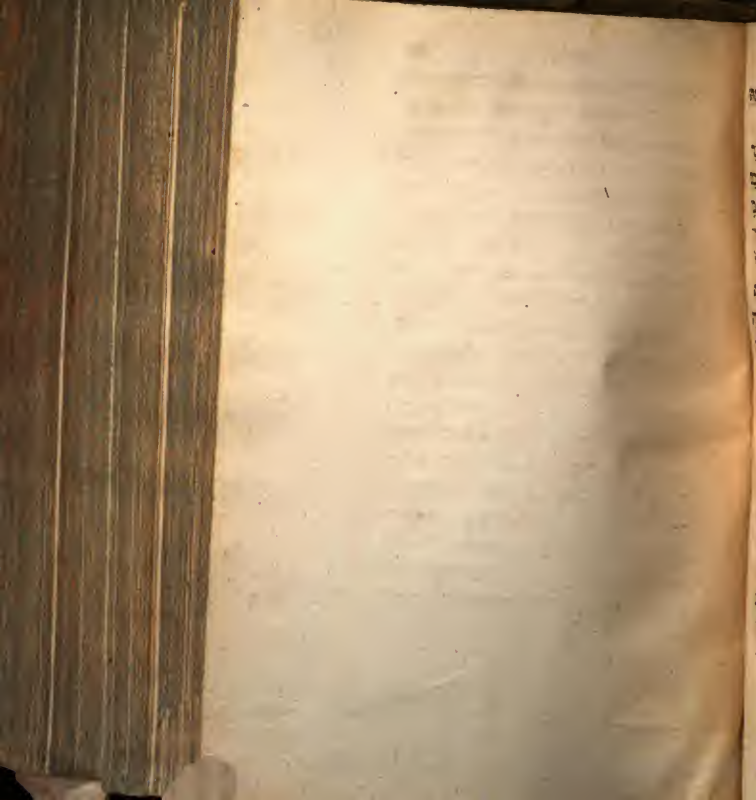

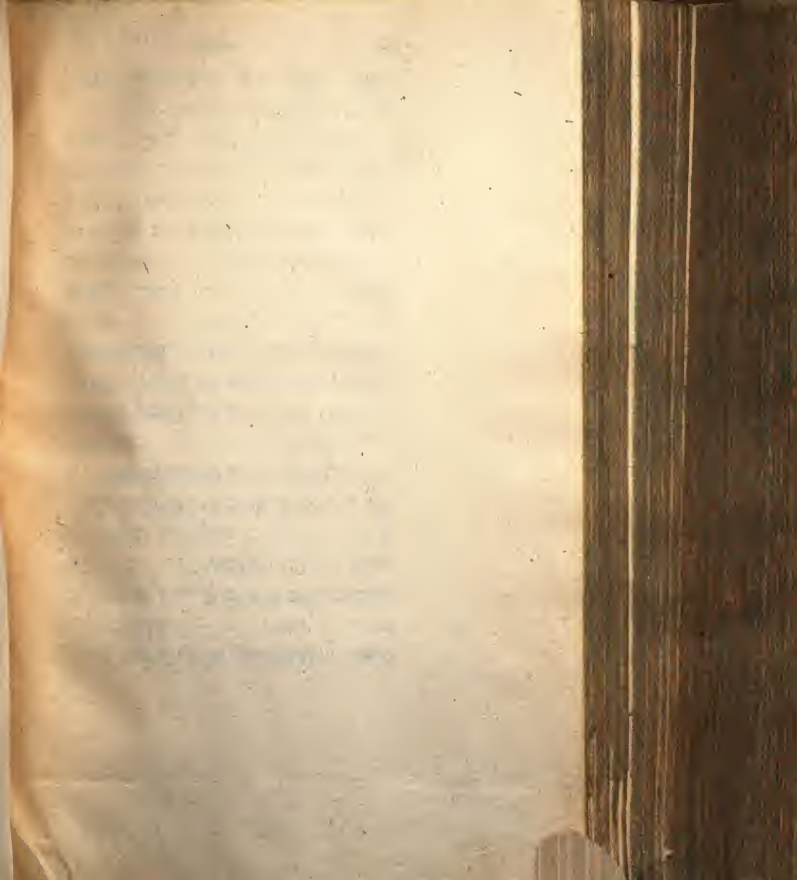

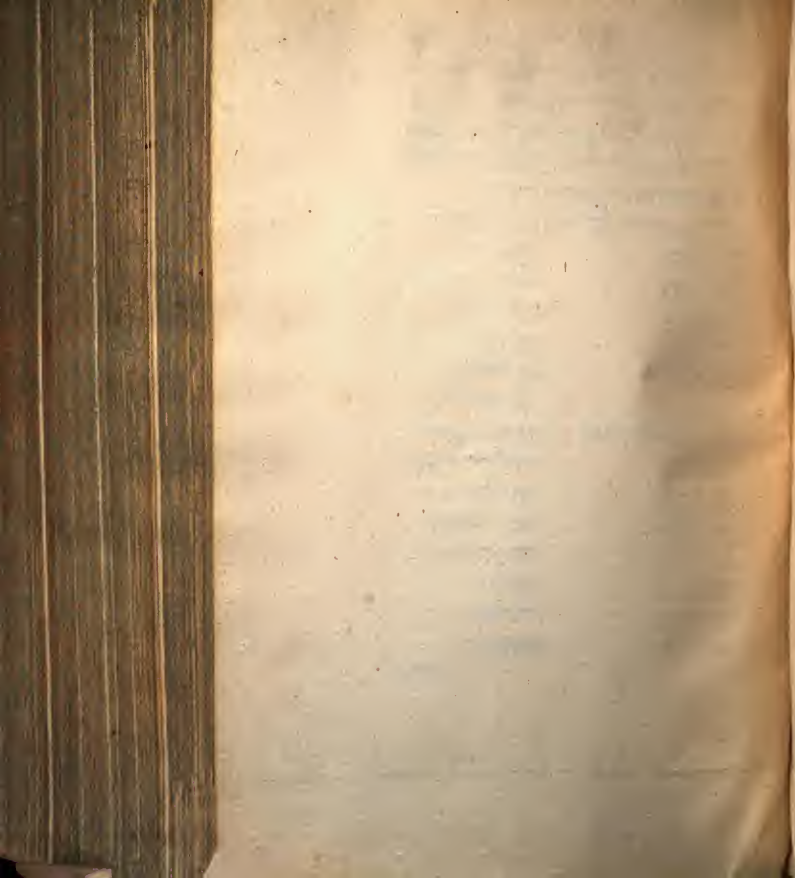

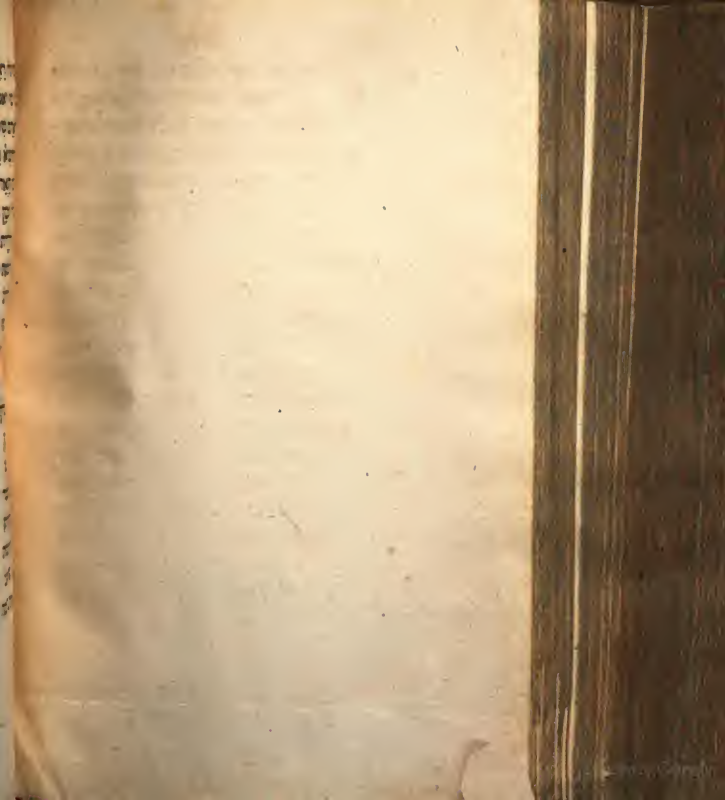
מים להשקות מהם יער צומח עצים : קניתי
 עבדים ושפחות ובני-בית היה לי גם מקנה
 בקר וצאן הרבה הורגתי מכל שהיו לפני
 בירושלם : כנסתי לי גם-כסף וזהב וסגלת
 מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות
 ותענוגות בני האדם שדה ושרות : וגדלתי
 וחוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף
 חכמתי עמדה לי : וכל אשר שאלו
 עיני לא אצילתי מהם לא-מנעתי את לבי מכל-
 שמחה כי לבי שמה מכל-עמלי וזה היה חלקי
 מכל-עמלי : ופניתי אני בכל-מעשי שעשו
 ידי ובעמר-שעמלתי לעשות והנה הכל הבל
 ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש :
 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסגלות בני
 מה האדם שיבוא אחרי המלך ארם אשר-
 כבר עשוהו : וראיתי אני שיש
 יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור
 מן-החשך : החכם עיניו בראשו
 והסכל כחשך הולך וידעתי גם-אני שמקרה
 אחד יקרה את-כלם : ואמרתי אני בלבי

במקרה הכסיל גם אני יקרני ולפני חכמתי
אני או יותר ודברתי בלבי שגם זה הכל :
כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכר
חכמים הנאים הכל נשכח ואיך ימות החכם
עם הכסיל : ושאיתי את החיים כי
רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי
הכל הכל ורעות רוח : ושאיתי אני
את כל עמלי שאני עמל תחת השמש
שאנינו לאדם שיחיה אחרי : ומי יודע
החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי
ושחכמתי תחת השמש גם זה הכל : וסבותי
אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי
תחת השמש : כי יש אדם
שעמלו בחכמה וברעת ובכשרון ולאדם שלא
עמל בו יתנו חלקו גם זה הכל ורעה רעה :
כי מר הזה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו
שהוא עמל תחת השמש : כי כל ימיו
מבאבים וכעס ענינו גם בלי לך לא שוב לבו
גם זה הכל הוא : אין טוב באדם
שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו

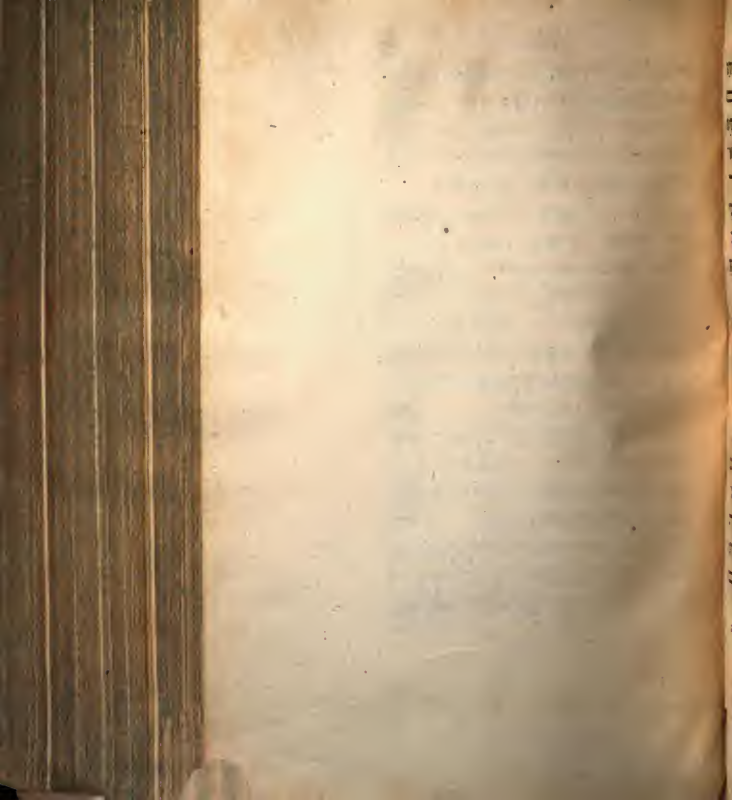

קהלת

לט

גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא :
כי מי יאכל ומי יחוש חוץ מבני :
לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה
ולחוטא נתן ענין לאסוף ולבנות לתת לטוב
לפני האלהים גם זה הכל ודעות רוח :
לכל זמן וערת לכל הפע תחת השמים :
עת ללדת ועת למות
עת לטעת ועת לחקור נטוע :
עת להרצ ועת לרפוא
עת לפרץ ועת לבנות :
עת לבכות ועת לשחוק
עת ספור ועת כגוס אבנים
עת להשליך אבנים ועת לרחק מתבק :
עת לחנוק ועת לאבד
עת לבקש ועת להשליך :
עת לקרוע ועת לתפור
עת לחשיות ועת לדבר :
עת לאהב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום :

מה יתרון העשה באשר הוא עמל : ראייתי
 את הענין אשר נתן אלמים לבני האדם
 לענות בו : את חכל עשה יפת בעתו
 גם את העלם נתן כלם מכלי אשר לא
 ימצא האדם את המעשה אשר עשה
 האלמים מראש ועד סוף : ידעתי כי
 אין טוב גם כי אם לשמוח ולעשות טוב
 בחייו : וגם כל האדם שיאכל ושתה
 וראה טוב בכל עמלו מתת אלמים היא :
 ידעתי כי כל אשר יעשה האלמים הוא יתיה
 לעולם עליו אין להוסיף ומכנו אין לגרוע
 והאלמים עשה שייראו מלפניו :
 מה שחירי כבר הוא ואשר להיות כבר תיה
 והאלמים יבקש את נדריך : ועוד ראייתי
 תחת השמש מקום הכשפט שמה הרשע ומקום
 הצדק שמה הרשע : אמרתי אני בלבי את
 הצדיק ואת הרשע ישפט האלמים כי עת
 לכל חפץ ועל כל המעשה שם : אמרתי
 אני בלבי על דבר רב בני האדם לברם
 האלמים ולראות שהם כהמה חמה להם :

כִּי מִקְרָה בְּנֵי-הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה וּמִקְרָה
אֶחָד לָחֶם כָּמוֹת זֶה בֶּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד
לְכָל וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן-הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל
הַכֹּל : הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל-מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל
הַיֵּה מִן-הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל-הָעֶפֶר :

מִי יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֶלָה הִיא לְמַעְלָה
וְרוּחַ הַבְּהֵמָה תִּירֶדֶת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ :

וְרֵאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר וְשִׂמְחָה הָאָדָם
כְּמַעֲשָׂיו כִּי-הוּא חִלְקוֹ כִּי מִי יִבְאֲנוּ לִרְאוֹתָ
כְּמֵה שִׁיחִיּוֹת אַחֲרָיו : וְשִׁכְתִּי אֲנִי וְאַרְאֶה

ד

אֶת-כָּל-הָעֲשָׂקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמַיִם
וְהִנֵּה רִמְעַת הָעֲשָׂקִים וְאֵין לָהֶם מִנְהָם וּמִיד
עֲשָׂקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מִנְהָם : וְשִׁכְתִּי

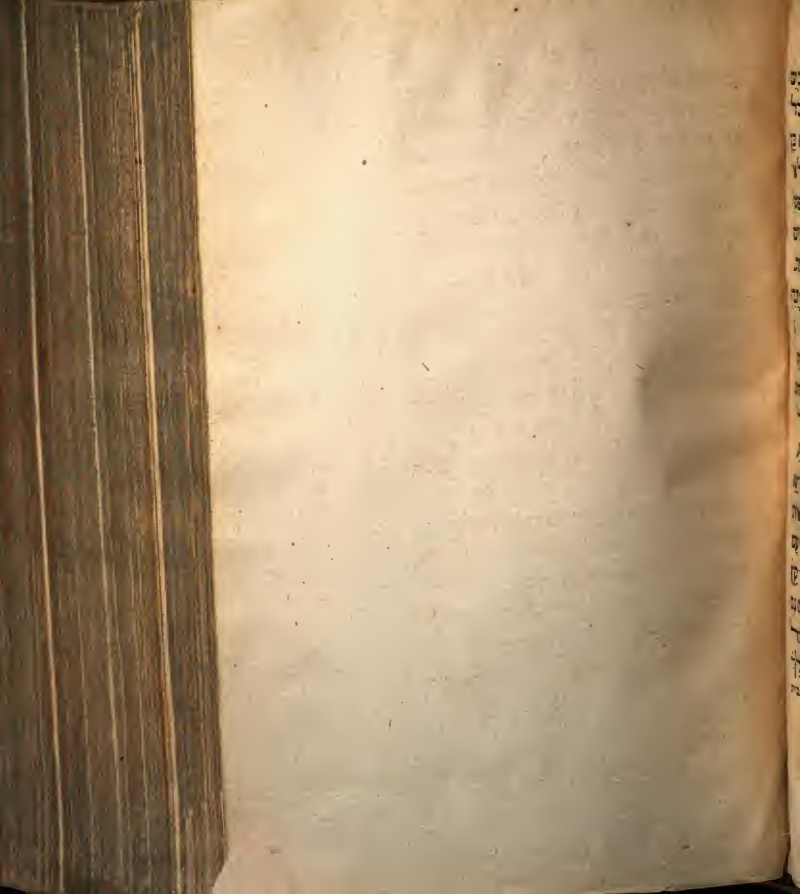
אֲנִי אֶת-הַמֵּתִים שֶׁכְּבֵר מֵתוֹ מִן-חַיִּים אֲשֶׁר
הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה : וְטוֹב מִשְׁנֵיהֶם אֶת

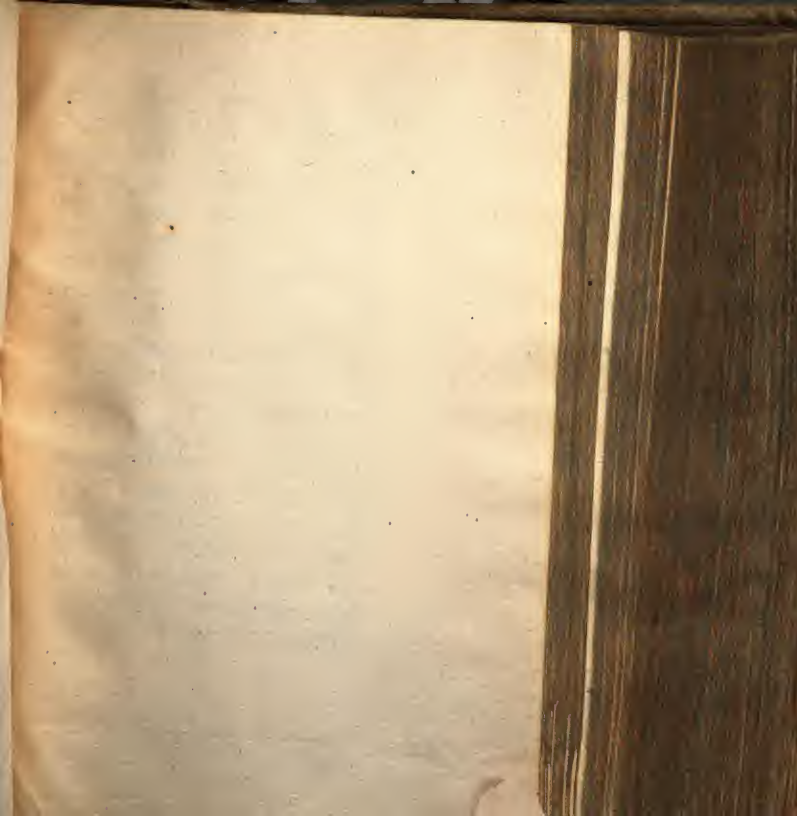
אֲשֶׁר-עֵץ לֹא תִיָּה אֲשֶׁר לֹא רָאָה אֶת-הַמַּעֲשֶׂה
הָרַע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם : וְרֵאִיתִי

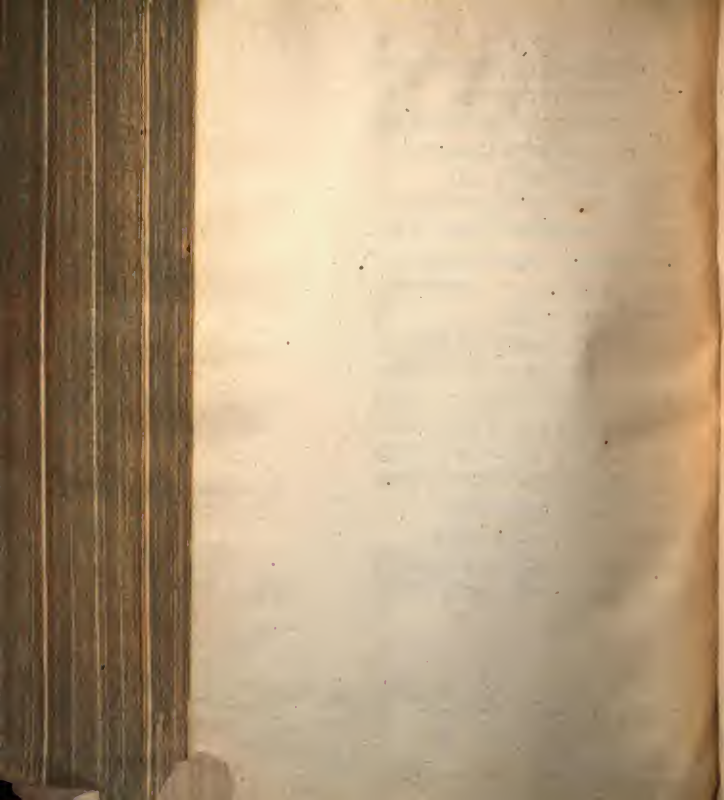
אֲנִי אֶת-כָּל-עֵמֶל וְאֶת כָּל-כְּשָׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה כִּי
הִיא קִנְיָתָאִישׁ מִרְעֵהוּ גַם-זֶה הַכֹּל וְרַעוּתָהּ

רוּחַ : הַכֹּסֶל חִבֵּק אֶת-יָדָיו וְאָכַל אֶת-

בשרו : טוב מלא כף גזת ממלא חפנים
עמל ורעות רוח : ושבתני אני ואראה הכל
תחת השמש : יש אחד ואין שני גם כן
וְאֵין אֵין לוֹ וְאֵין קֶץ לְכָל עֲמָלוֹ גַם עֲוִילוֹ לֹא
תִשָּׁבַע עֶשֶׂר וְלִמִּי אֲנִי עֵמֶל וּמַחְסֵר אֶת־נַפְשִׁי
מְטוֹכָה גַם זֶה הַכֹּל וְעֵינַי רַע הוּא : טובים
הַשְּׁנִיִּים מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב
בְּעֵמֶלָם : כִּי אִם יִפְּלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ
וְאֵין לוֹ הָאֶחָד שִׁיפֹל וְאֵין שֵׁנִי לַחֲקִימוֹ : גַּם
אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחֵם לָהֶם וְלֹא־חֶדֶר אֶיךָ יָחֵם :
וְאִם יִתְקַפוּ הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם יַעֲמִדוּ בְּגֵרוֹ וְהַחוּשׁ
חֲמִשָּׁלֵשׁ לֹא בְמִהְרָה יִנָּתֵק : טוב ילד
מִסֶּכֶן וְחֵכֶם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכִסִּיל אֲשֶׁר לֹא־יָדַע
לְהִזְדַּחַר עוֹד : כִּי־מִבֵּית הַסּוּדִים יֵצֵא
לְמֶלֶךְ כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ גִּדְּרָה רָשׁ : רֵאִיתִי
אֶת־כָּל־חַיִּים הַמְּבַלְכִים תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ עִם
הַיֶּלֶד הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמֵד תַּחְמוֹ : אֵין־קֶץ
לְכָל־עֵסֶם לְכֹל אֲשֶׁר־הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם
הָאֲחֵרוֹנִים לֹא יִשְׁמְחוּ בּוֹ כִּי־גַם זֶה הַכֹּל
שֶׁמֶר רְגִלְךָ כְּאֲשֶׁר תִּלְךָ : וְרַעְיוֹן רוּחַ :

18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539

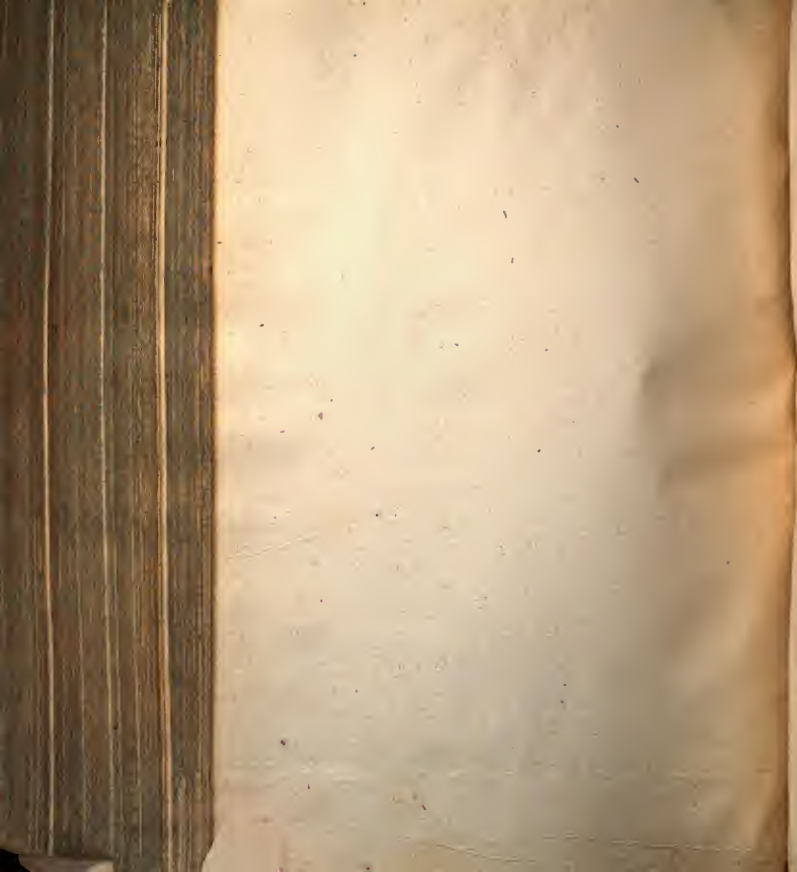
אֶל-בֵּית הָאֱלֹהִים וְקָרֹב לִשְׁמֹעַ מִתַּת חֲכָסִיּוֹת
 זָכַח כִּי-אֵינֶם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע : אֶל-
 תִּבְחַל עַל-פִּיךָ וּלְבָבְךָ אֶל-יִמְחַר לְחַוְצִיא דָּבָר
 לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בְּשִׁמּוֹם וְאַתָּה עַל-
 הָאָרֶץ עַל-כֵּן יִהְיוּ דְּבָרֶיךָ מַעֲטִים : כִּי
 כָּל הַחֲלוֹם בְּרֹב עֵינָן וְקוֹרָא כִסִּיל בְּרֹב
 דְּבָרִים : כְּאִשֶּׁר תִּדְרֹךְ נָדָר לֵאלֹהִים אֶל-
 תֵּאָחֵז לְשַׁלְּמוֹ כִּי אֵין חֶפֶץ בְּכִסְיֹת אֶרֶץ
 אֲשֶׁר-תִּדְרֹךְ שָׁלֵם : טוֹב אֲשֶׁר לֹא-
 תִדְרֹךְ מִשְׁתַּדּוֹר וְלֹא תִשְׁלֹם : אֶל-תִּתֵּן
 אֶת-פִּיךָ לְחַטִּיא אֶת-כְּשִׁירְךָ וְאֵל תֹּאמַר לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ כִּי שִׁנְיָה הִיא לִמֶּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים
 עַל-קוֹלְךָ וְחַבֵּל אֶת-מַעֲשֵׂיךָ יָדֶיךָ : כִּי בְּרֹב
 חֲלוֹמוֹת וְהִבְלִים וּדְבָרִים תִּרְבֶּה כִּי אֶת-
 הָאֱלֹהִים יֵרָא : אִם עֲשֵׂק רֶשֶׁת וְגִזֹּל מִשְׁפָּט
 וְצֹדֵק תִּרְאֶה כַּמְדִּינָה אֶל-תִּתְמָה עַל-תִּחְפֹּץ כִּי
 גִּבַּח מַעַל גִּבַּח שֹׁמֵר וּגְבוּרִים עֲלֵיהֶם :

וַיִּתְּרוֹן אֶרֶץ כָּכָל הִיא מִלֶּךְ לְשֹׁדֵחַ נַעֲבָד :
 אֲהֵב כֶּסֶף לֹא יִשְׁבַּע כֶּסֶף וּמִי-אֲהֵב בְּחִמּוֹן
 לֹא תִבּוֹאֶה גַם-זֹה חֲבֹל : בְּרִכּוֹת הַטּוֹבָה

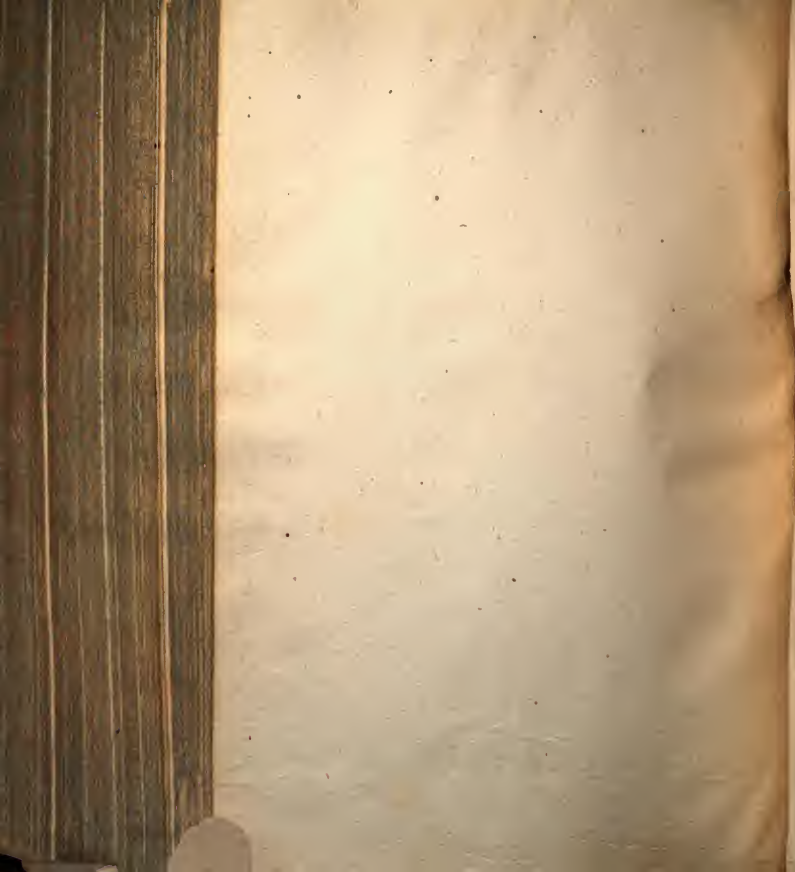
רבו אכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית
עניו: מתוקה שנת העבד אם מעט ואם
הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו
ליושן: יש רעה חולה ראיתי תחת השמש
עשר שמור לבעליו לרעתו: ואבד העשר
התוא בענין רע וחוליד בן ואין בידו מאומה:
כאשר יצא מבטן אמו ערום ושוב ללכת
כשבע ומאומה לא ישא בעמלו שילך
בידו: וגם זה רעה חולה כל עמל שגא
בן ילד ומה יתרון לו שיעמל לרוח: גם
כל ימיו בחשך יאכל ובעם הרבה וחליו וקצף:
הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה ראבול
ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל
תחרת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו
האלהים כי הוא חלקו: גם כל האדם
אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים וחשיליו
לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשבת בעמלו
זה מתת אלהים היא: כי לא הרבה
יובד את ימי חיו כי האלהים מענה בשמחת
לבו: יש רעה אשר ראיתי תחת השמש

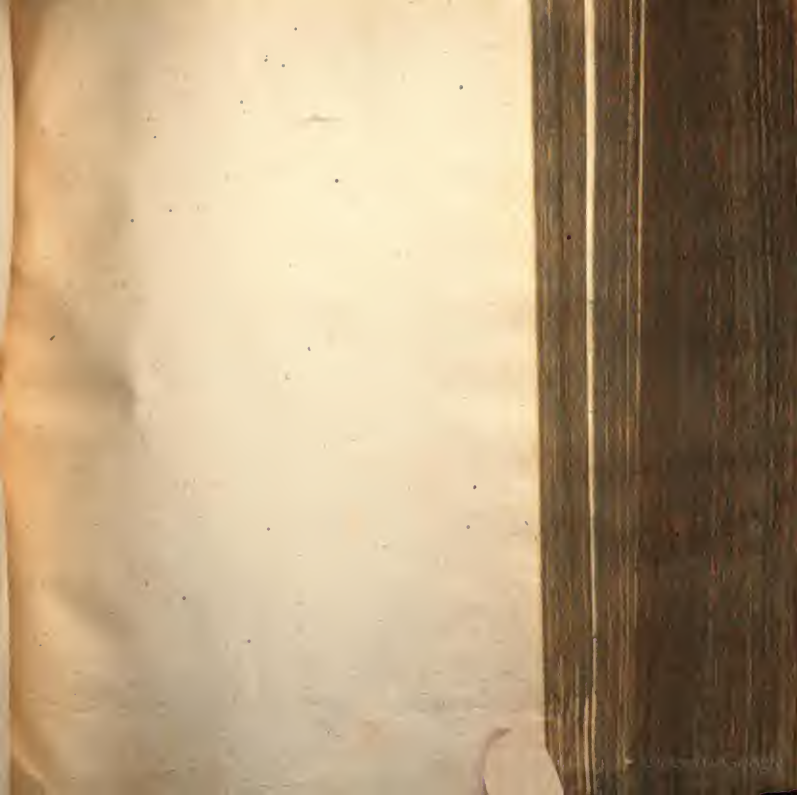

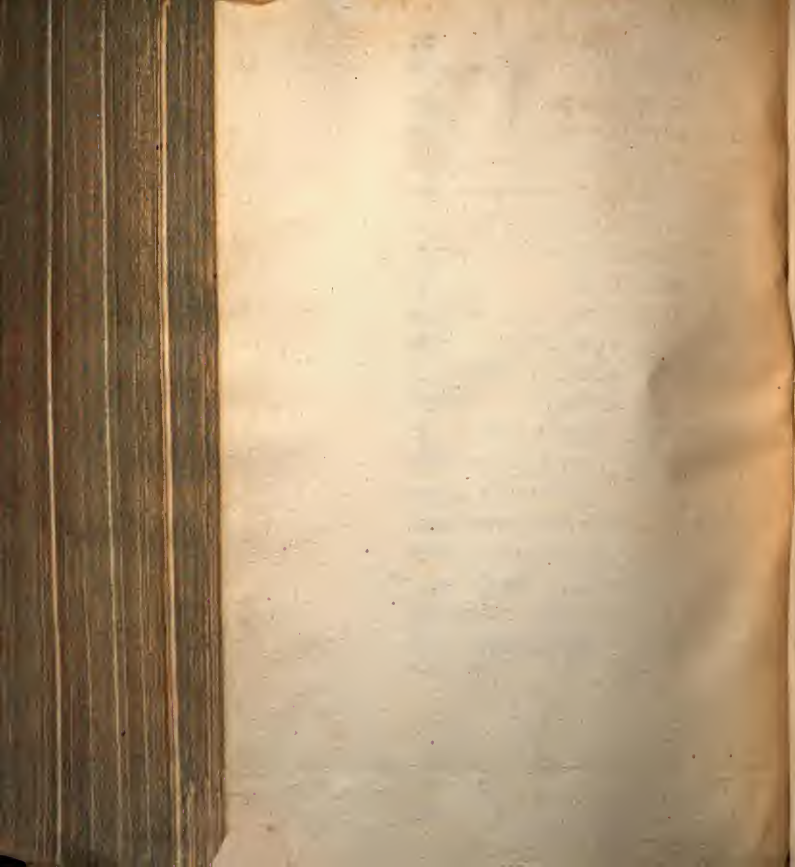

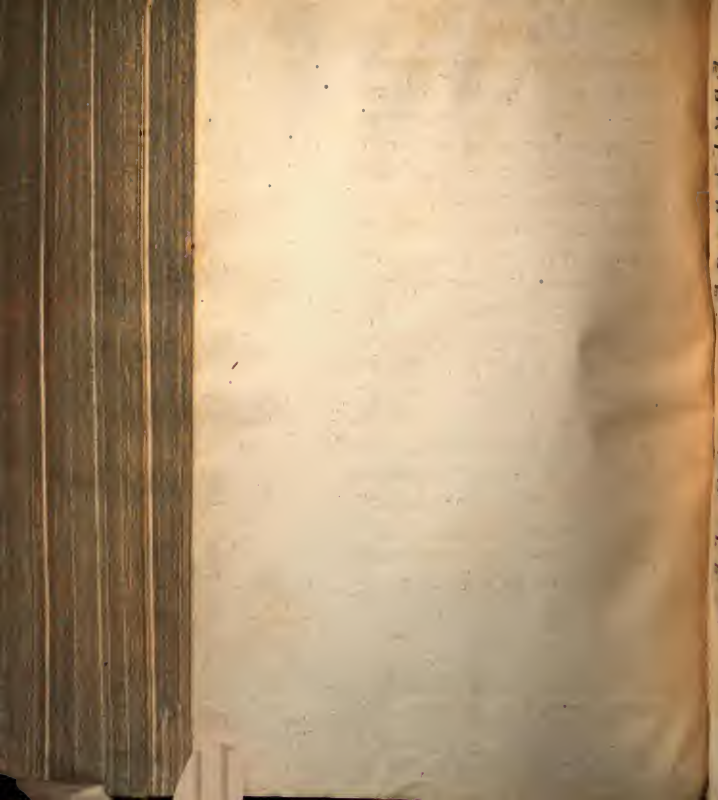

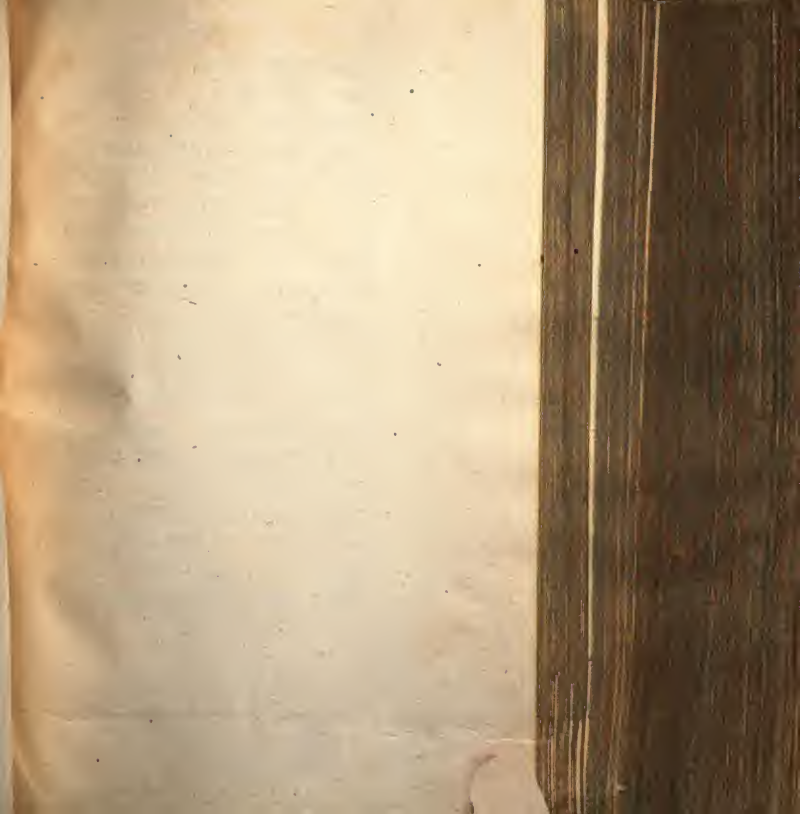

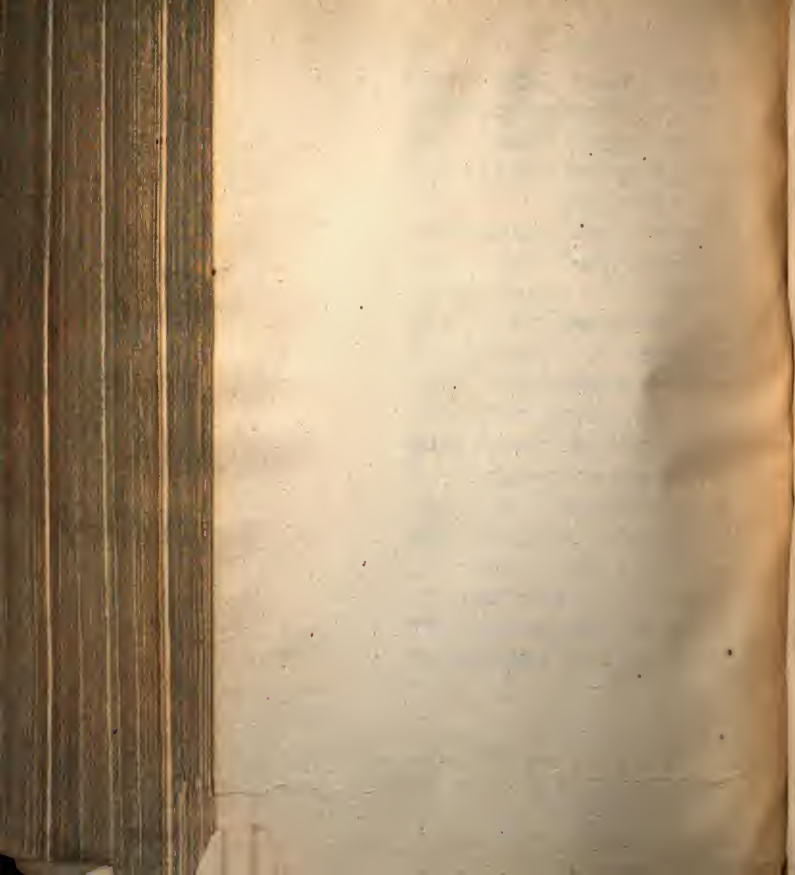

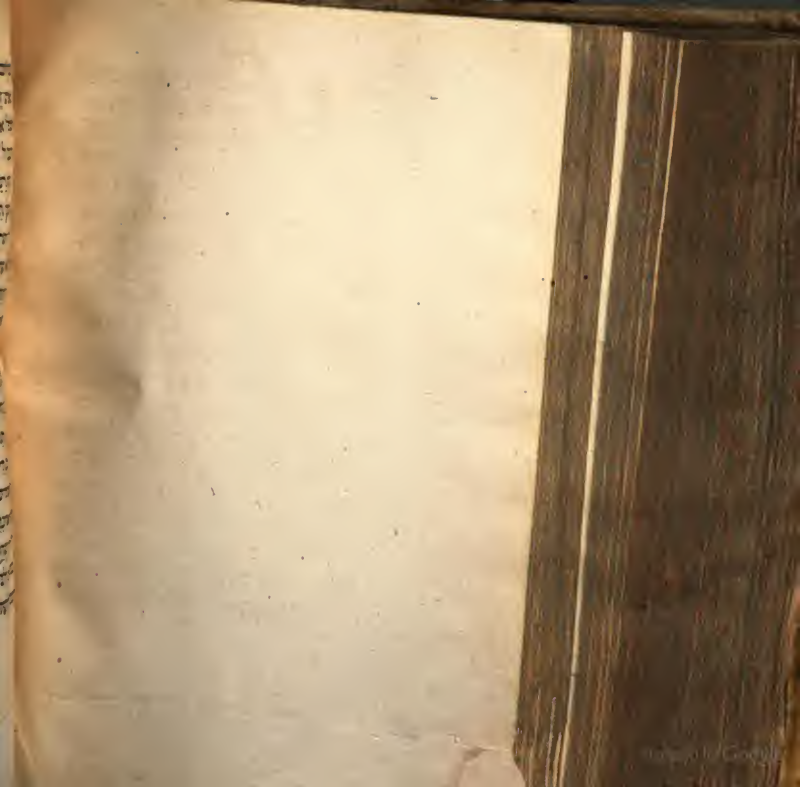
ורבה היא על האדם: איש אשר יתן לו
 האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר
 לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו
 האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה
 הכל וכלי רע הוא: אם יוליד איש מאח
 ושנים רבות יחיה ורבי שיהיו ימי שניו ונפשו
 לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא תהיה לו
 אמרתי טוב ממנו הנפל: כי בהכל בא
 ובחשך ילך ובחשך שמו יבסה: גם שמש
 לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואילו
 היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא
 ארמקום אחד הכל חולך: כל עמל
 האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: כי
 מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני וידע הלך
 נגר החיים: טוב מראה עינים מהלך
 גפש גם זה הכל ורעות רוח: מה שתיה כבר
 נקרא שמו ונדע אשר הוא אדם ולא יובד
 לדון עם שחמקיף ממנו: כי יש דברים תרבה
 מרבים הכל מה יותר לאדם: כי מי יודע
 מה טוב לאדם בחיים מספר ימיו הכל

ויעשם בצל אשר מירגוד לאדם מה יהיה
 אחריו תחת השמש : טוב שם
 משמן טוב ויום המות מיום הולדו : טוב
 ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה
 כאשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל-
 לבו : טוב כעס משחוק כי ברע פנים ייטב
 לב : לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית
 שמחה : טוב לשמע נערת חכם מאיש
 שמע שיר כסילים : כי כקול הסירים תחת
 הסיר בן שחק הכסיל גם זה הכל : כי
 העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה :
 טוב אחריר דבר מראשיתו טוב ארך רוח
 מנבה רוח : אל תבחל ברוחך לכעוס כי
 כעס כחיק כסילים ונוח : אל תאמר מה
 תיה שחנמים הראשנים היו טובים מאלה
 כי לא מחכמה שאלת על זה : טובה
 חכמה עם נחלת ויתר לראי השמש :
 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת
 החכמה תחיה בעליה : ראה את מעשה
 האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו :

ביום טובה היה בטוב וכיום רעה ראה גם
 את זה לעמת זה עשה האלהים על דברתי
 שלא ימצא האדם אחריו מאומה : את-
 הכל ראיתי בימי הכלי ישי צדיק אבר בצדקו
 ויש רשע מאריך ברעתו : אל תהי
 צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם :
 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות
 בלא עתך : טוב אשר תאחז בזה
 וגם מזה אל תנח את ירך כי ירא אלהים
 יצא את כלם : והחכמה תעז לחכם
 מעשרה שלימים אשר היו בעיר : כי אדם
 אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא :
 גם לכל הרבדים אשר ידברו אל תתן לבך
 אשר לא תשמע את עכבך מקללך : כי
 גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את
 קללת אחרים : כל זה נסיתי בחכמה
 אברתי אחכמה והיא רחוקה ממני :
 רחוק מה שתיה ועמקי עמק מי ימצאנו :
 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה
 וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות :

ומוציא אֹתִי מִרַמּוֹת אֶת־הָאֲשִׁיָּה אֲשֶׁר־הָיָא
מִצֻּדִים וְחִרְמִים לְבֵה אֲסוּרִים יְדִיתָ טוֹב
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וּמָלַט מִמָּנָה וְחוֹטֵא יִלְכֹּד
כֹּה : רֵאשִׁית זֶה מִצְאֵתִי אֶמְרָה קִהְלֹת

אֲחֵרֶת לְאַחַת לִמְצָא חֲשׁוֹן : אֲשֶׁר
עוֹד בְּקִשְׁרֵי נִפְשִׁי וְלֹא מִצְאֵתִי אֲדָם אֲחֵר
מֵאַלְף מִצְאֵתִי וְאַשֶׁחַ בְּכָל־אֱלֹהִים לֹא מִצְאֵתִי :
לְכֹד רֵאשִׁית זֶה מִצְאֵתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים
אֶת־הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בְּקִשְׁתָּ חֲשִׁבֹנוֹת רַבִּים :
מִי בְּהַחֲלָם וּמִי יוֹדַע פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמָה אֲדָם
הַצִּיר פָּנָיו וְעַז פָּנָיו יִשְׁכָּח : אֲנִי פִיר־

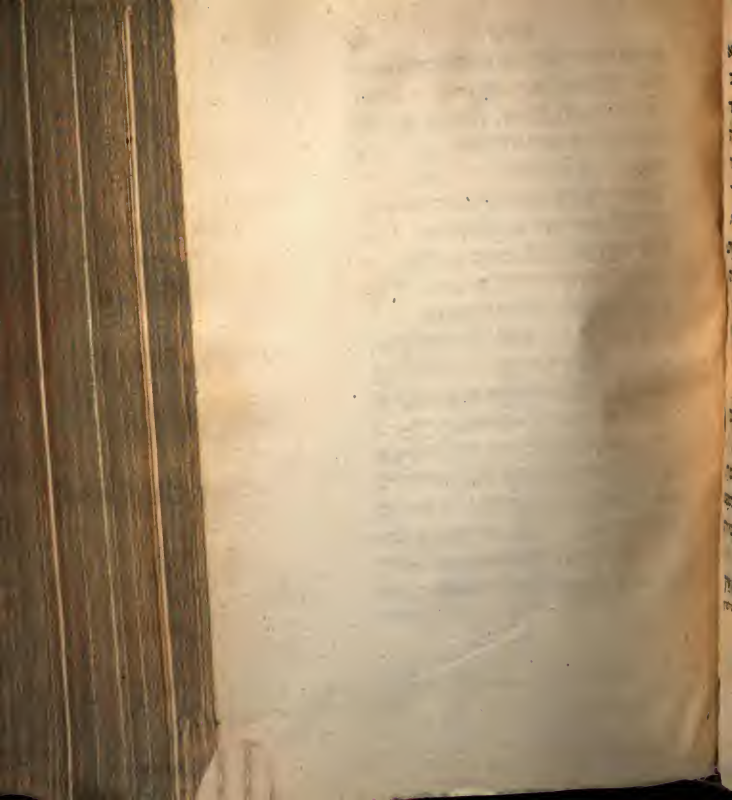
ה

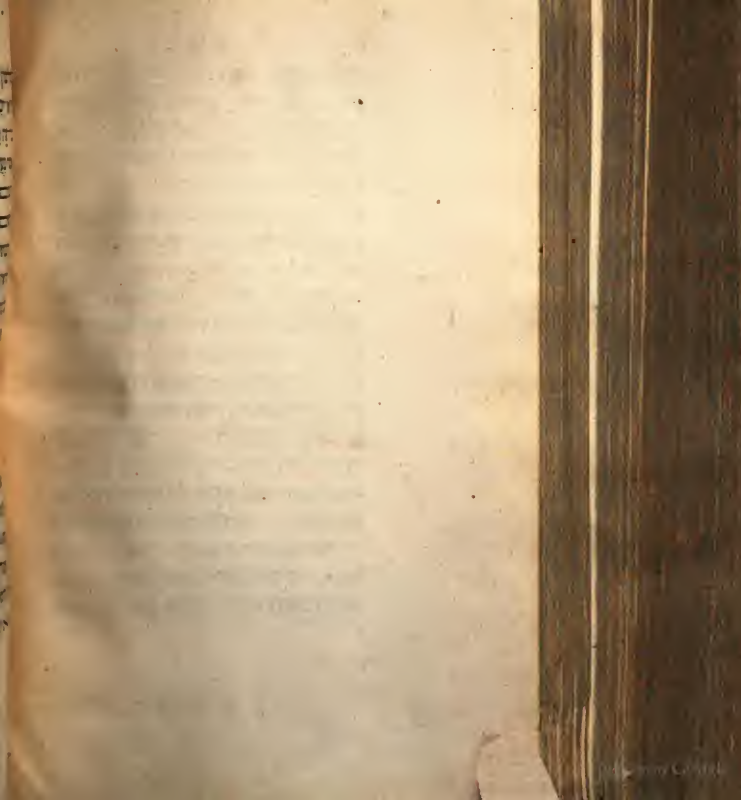
מֶלֶךְ שִׁמְרָה וְעַל דְּבַר־תְּשֻׁבָּה אֱלֹהִים :
אֶל־תִּכְהַל מִפְּנֵי תִלָּךְ אֶל־תַּעֲמֹד בְּדַבַּר רַע כִּי
כָל־אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יַעֲשֶׂה : כֹּה־בְאֲשֶׁר־דְּבַר
מֶלֶךְ שְׁלֹטוֹן וּמִי יֹאמַר לוֹ מִתַּעֲשֶׂה :

שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יֵדַע דְּבַר רַע וְעַתּוֹת וּמִשְׁפָּט יֵדַע
לֵב חָכָם : כִּי לְכָל־חִפְץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט

כִּי־רַעַת תֵּאָדָם רַבָּה עָלָיו : כִּי־אֵינְנוּ יוֹדַע
מִתַּעֲשֶׂה כִּי בְאֲשֶׁר יִחַתֵּה מִי יִגִּיד לוֹ :

אֵין אָדָם שְׁלֵיט בְּרוּחַ לְכַלּוֹת אֶת־הָרוּחַ וְאֵין
שְׁלֹטוֹן

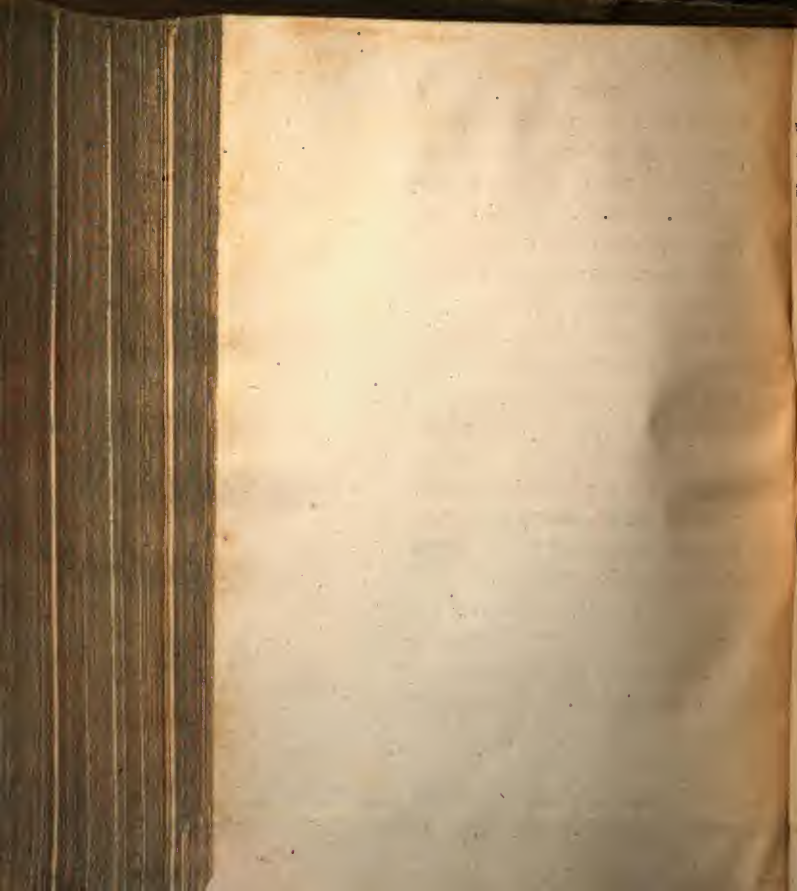

שְׁלוֹמֹן בַּיּוֹם חָסוּת וְאִין מְשַׁלַּח בְּמִלְחָמָה
 וְלֹא יִמְלֹךְ רֶשַׁע אֶרֶץ בְּעָלָיו : אֶת
 כָּל־זֶה רָאִיתִי וְנִתְּנוֹן אֶת־לִבִּי לְכָל־מַעֲשֵׂה
 אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ עָרַג אֲשֶׁר שָׁלַט
 הָאָדָם בָּאָדָם לִרְעֵ לוֹ : וּבִכֵּן רָאִיתִי
 רְשָׁעִים קָבְרִים וְנָאֹו וּמִמְקוֹם קְדוֹשׁ יִהְיוּ
 וְיִשְׁתַּכְּחוּ כְּעוֹר אֲשֶׁר בֶּן־עֶשֶׂו גַם־זֶה חָבַל :
 אֲשֶׁר אִין נַעֲשֶׂה פֶתֶם מַעֲשֵׂה הָרַעָה מִהֲרֹה־
 עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע :
 אֲשֶׁר חָטָא עֲשֵׂה רָע מֵאֵת וּמֵאֲרִיךְ לוֹ בִּי גַם־
 יוֹדַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלִּפְנֵיו : וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה לְרֶשַׁע
 וְלֹא־יֵאֲרִיךְ יָמִים בְּצִל־אֲשֶׁר אֵינְנו יִרְאֵי מִלִּפְנֵי
 אֱלֹהִים : יֵשׁ־חָבַל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יֵשׁ צִדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֱלֹהִם כְּמַעֲשֵׂה
 הָרְשָׁעִים וַיֵּשׁ רְשָׁעִים שְׂמִינִיעַ אֱלֹהִם כְּמַעֲשֵׂה
 הַצִּדִּיקִים אֲמַרְתִּי שְׂגִם־זֶה חָבַל : וְשִׁכַּחְתִּי
 אֲנִי אֶת־חֲשִׁמְהוֹה אֲשֶׁר אֵין־טוֹב לָאָדָם
 תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי אִם לֹא־כָל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁמוֹת
 וְהוֹגֵג יִלְוֶנוּ בְּעַמְלּוֹ יָמֵי חַיָּו אֲשֶׁר־נִתֵּן לוֹ

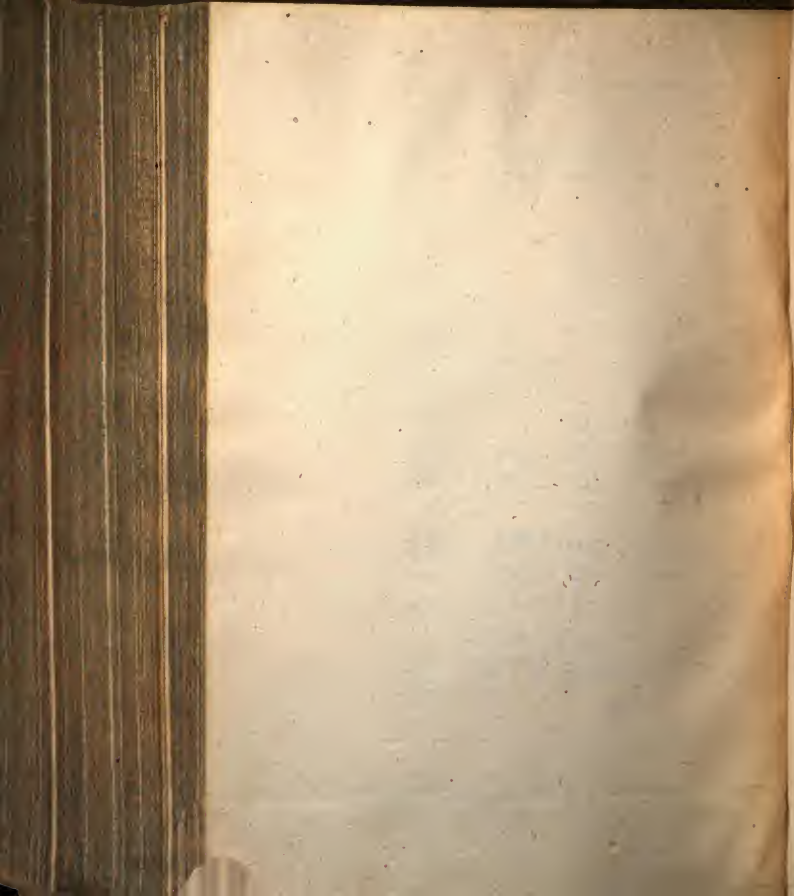
הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ : כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי
 אֶת לְבִי לָדַעַת חֻכֵּי הוֹלָאוֹת אֶת תַּעֲנִן אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה עַל-הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שִׁנֵּיתִי
 בְּעֵינָיו אֵינֶנּוּ רֹאֶה : וְרֵאיוֹתִי אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה
 הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוֹכֵל הָאָדָם לִמְצוֹא אֶת-
 הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כְּשֶׁל אֲשֶׁר
 יַעֲמַל הָאָדָם לִבְקֹשׁ וְלֹא יִמְצָא וְגַם אִם יֹאמֶר
 הַחֵכֶם לָדַעַת לֹא יוֹכֵל לִמְצָא : כִּי אֶת-
 כָּל-זֶה נָתַתִּי אֶל-לְבִי וְלִבּוֹר אֶת כָּל-זֶה אֲטַר
 הַצְדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וְעַבְדֵיהֶם בֵּינֵי הָאֱלֹהִים
 גַּם אֶהְבֶּה גַם שִׁנְאָה אֵין יוֹדֵעַ הָאָדָם הַכּוֹל
 לִפְנֵיהֶם : הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לִכֹּל מִקְרָה אֲחֵר
 לַצְדִּיק וְלַרְשָׁע לְטוֹב וְלַטָּהוֹר וְלַטָּמֵא וְלַזָּכָה
 וְלַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ זָכָה כְּטוֹב כְּטָמֵא הַנִּשְׁבָּע כַּאֲשֶׁר
 שְׂבוּעָה יֵרָא : וְהִרְעֵה בָּבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת
 הַשָּׁמַשׁ כִּי מִקְרָה אֶחָד לְכָל וְגַם לֵב בְּנֵי-הָאָדָם
 מִלֹּא-דָעַת וְהוֹלָלוֹת בְּלִבָּם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו
 אֶל-חַכְמָיִם : כִּי מִי אֲשֶׁר יִבְחַר אֶל כָּל-
 חַכְמָיִם יֵשׁ בְּמַחֲוֹן כִּי-לִכְלֹב חֵי הוֹאֵה טוֹב מִן
 הָאֲרִיזַת חַכְמָיִם : כִּי חַכְמָיִם יוֹדְעִים שִׁימָתוֹ

ט

יחבר
ק

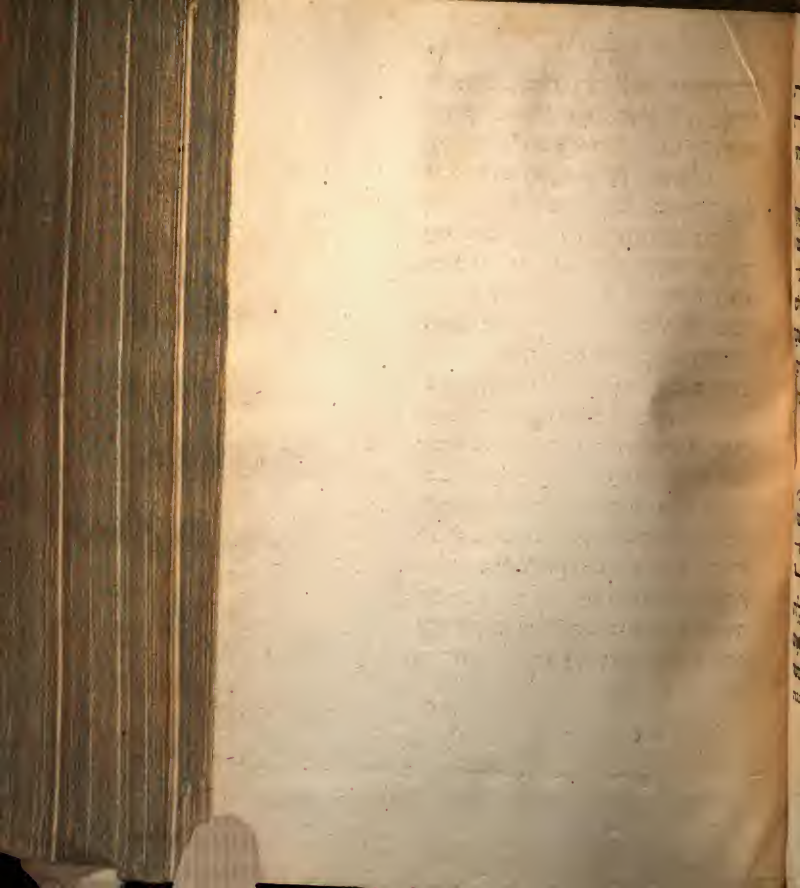

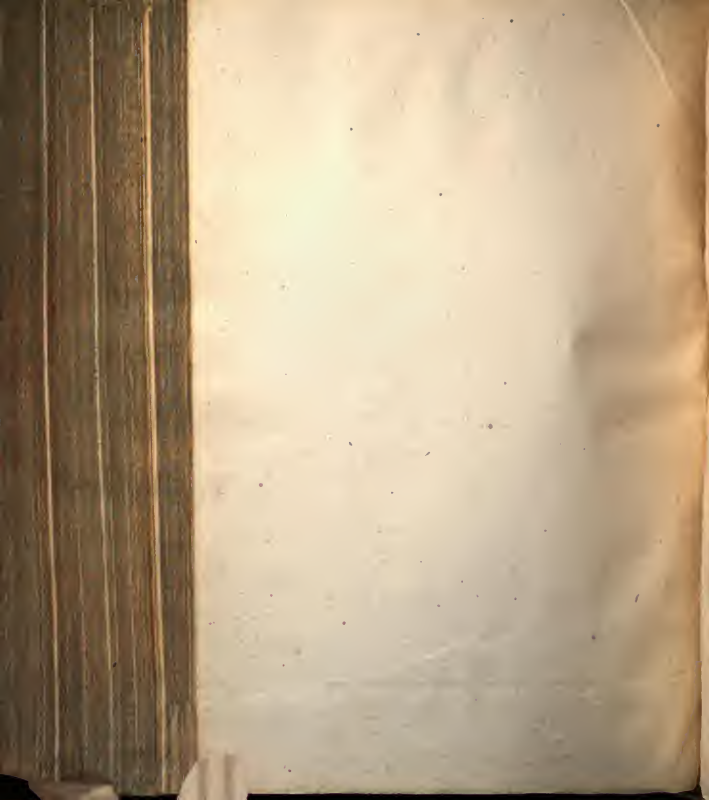
והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם
 שִׁכָּר כִּי נִשְׁכַּח זָכָרָם : גַּם אֶהְיֶה גַם־
 שִׁנְאָתָם גַּם קִנְאָתָם כְּכֹר אֶבְרָה וְחֵלֶק אִין
 לָהֶם עוֹד לַעוֹלָם בְּכֹר אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת
 הַשָּׁמַשׁ : לֶךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה
 לַחֲמֵךְ וְשִׁתָּה בְּלֵב־טוֹב יִינֶךָ כִּי כְכֹר רָצוֹה
 הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֶׁיךָ : בְּכַל־עֵת יִהְיוּ
 בְּנִידֶיךָ לִבְנִים וְשִׁמְן עַל־רֹאשְׁךָ אֶל־יִחְסֹר :
 רֵאָה חַיִּים עִם־אִשָּׁה אֲשֶׁר־אֶהְיֶה כָּל־יְמֵי חַיֵּי
 הַבֶּלֶךְ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כֹּר יְמֵי
 הַבֶּלֶךְ כִּי הוּא חֵלֶקְךָ בְּחַיִּים וּבַעֲמַלְךָ אֲשֶׁר־
 אַתָּה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ : כָּל־אֲשֶׁר
 תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה כִּי אִין מַעֲשֵׂה
 וְחִשְׁבֹּן וְדַעַר וְחִכְמָה בְּשָׂאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה
 חוֹרֵךְ טָמָה :

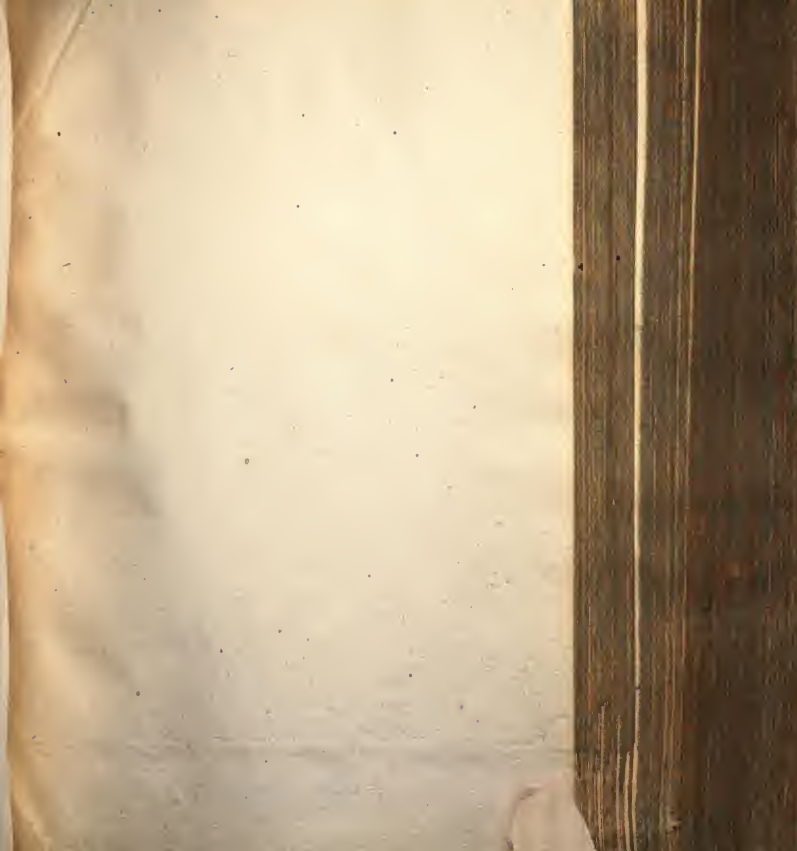
שִׁבְתִּי וְרָאֹה תַּחַת־הַשָּׁמֶשׁ כִּי לֹא לִקְלִים
 חֲמוּרִין וְלֹא לִגְבוּרִים הַמִּלְחָמָה וְגַם לֹא־
 לַחֲכָמִים לֶחֶם וְגַם לֹא לִנְכָנִים עֶשֶׂר וְגַם לֹא
 לַיָּדְעִים חֵן כִּי עֵת וָפָנֵעַ יִקְרָה אֶת־כָּלֶם :
 כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶרֶץ עֲתוֹ כְּדֻגִים

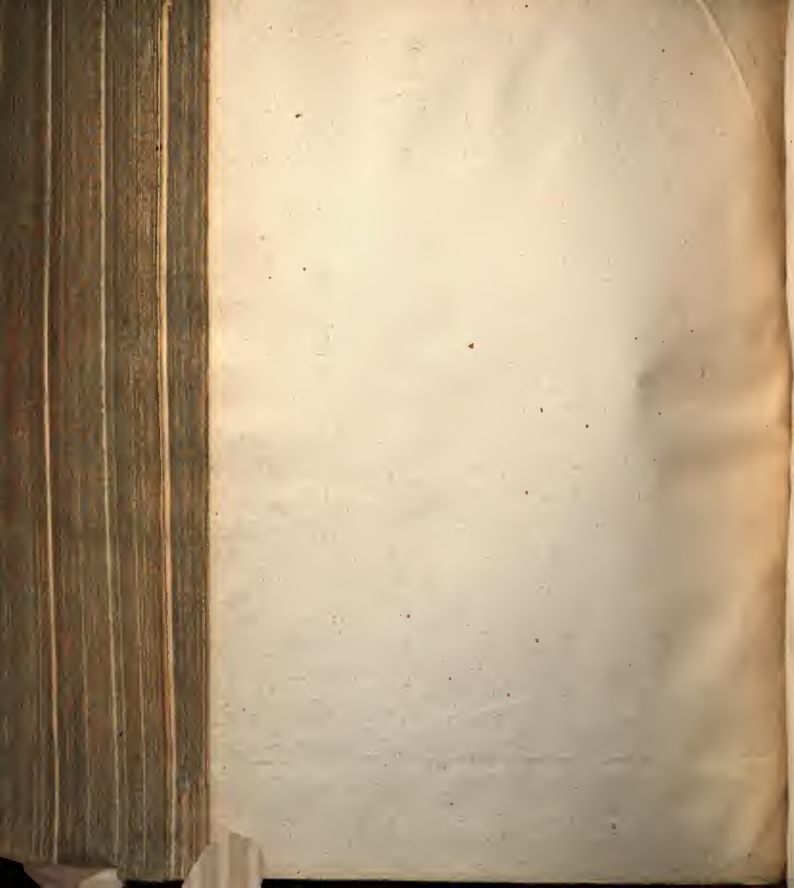
שְׁנֵאֲחֵיוֹם בַּמְצֹדָה רָעָה וּבְצָפְרִים הָאֲחֻזֹּת
 בַּפֶּחַ כְּהֵם וְיֻקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לַעַת רָעָה
 כְּשֶׁתִּפּוֹל עֲלֵיהֶם פֶּתְאוֹם : גַּם־זֶה רֵאִיתִי
 חֲכָמָה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ וְגִדּוּלָה הִיא אֵלַי :
 עֵיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בָּהּ מַעֵט וְכֹא־אֵלֶיהָ מֶלֶךְ
 גִּדּוּל וְסִבֵּב אֶתָּה וּבָנָה עֲלֶיהָ מְצֹדִים גִּדּוּלִים :
 וּמֵצֵא בָּהּ אִישׁ מִסְכֵּן חֶכֶם וּמִלֵּט־חַוָּא אֶת־
 הָעִיר בְּחֲכָמָתָהּ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת־הָאִישׁ
 הַמִּסְכֵּן הַחַוָּא : וְאִמַּרְתִּי אֲנִי טוֹבָה
 חֲכָמָה מִגְּבוּרָה וְחֲכָמָה הַמִּסְכֵּן מִזֹּוֹת וּדְבָרָיו
 אֵינֶם נִשְׁמָעִים : דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנִתַח
 נִשְׁמָעִים מִזֶּעֶקַת מוֹשֵׁר בְּכִסְיִים :
 טוֹבָה חֲכָמָה מִבְּלִי קָרֵב וְחוֹטֵא אַחֵר וְאֶבֶר
 טוֹבָה הֶרֶבָּה : זְכוּבֵי מוֹת יִבְאִישׁ יָבִיעַ
 שִׁמְן וְיֻקָּח יֶסֶר מִחֲכָמָה וּמִכְבוֹד סִבְלוֹת מַעֵט :
 לֵב חֶכֶם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לִשְׁמָאוֹ : וְגַם־
 בְּדֶרֶךְ בְּשׁוֹסֶכֶל הוֹלֵךְ לִבּוֹ חָסֵר וְאָמַר לִכְרֹם
 סֶכֶל הוּא : אֲסֻדּוֹת הַמּוֹשֵׁל תַּעֲלֶה
 עֲלֶיךָ מִקּוֹמָךְ אֶל־תִּגַּח כִּי מִרְפָּא יִגִּיחַ חֲטָאִים
 גִּדּוּלִים : יֵשׁ רָעָה רֵאִיתִי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ

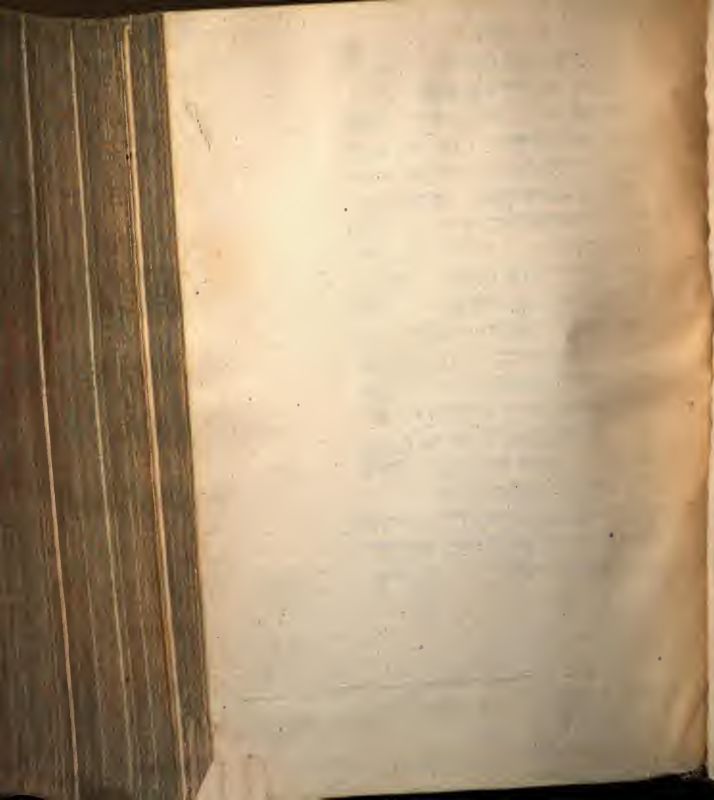

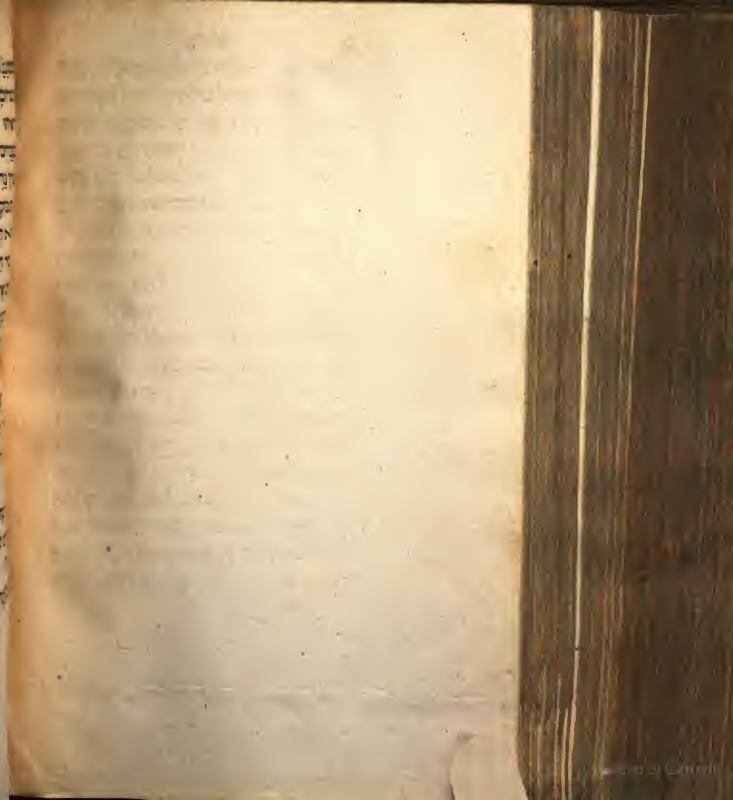

בְּשִׁגְגָה שִׁינָא מִלִּפְנֵי הַשְּׁלִיט : נִתַּן הַסֵּכֶל
בְּמִרְמָסִים רַבִּים וְעֹשִׂיִם בְּשֹׁפֶל יִשְׁבוּ :

רֵאִיתִי אֲבָדִים עַל־סוּסִים וְשָׂרִים הוֹלְכִים
בְּעֵבְרִים עַל־הָאָרֶץ : חָפַר גּוֹמֵץ בּוֹ יִפֹּל

וּפָרֵץ גֵּדֵר וְיִשְׁכְּנוּ נָחֹשׁ : מִסִּיעַ אֲבָנִים יַעֲצֹב
בָּהֶם בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסְכֵּן בָּם : אִם־קָתַח הַכְּרוֹל

וְהוֹגֵא לֹא־פָנִים קִלְקוֹל וְחִילִים יִגְבֵּר וְיִתְרוֹן
הַבְּשִׂיר חֲכָמָה : אִם־יִשָּׁךְ הַנֶּחֱשׁ בְּלוֹא

לֶחֶשׁ וְאֵין יִתְרוֹן לִבְעַל הַלְשׁוֹן : דְּבָרֵי־פִי־
חֲכָם חֵן וְשִׁפְתוֹת בְּסִיל תִּבְלָעֵנוּ : תַּחֲלֵת

דְּבָרֵי־פִי הוֹסֵכִלּוֹת וְאַחֲרִית פִּיהוּ חוֹלְלוֹת רָעָה :
וְהַסֵּכֶל יִרְבֶּה דְּבָרִים לֹא־יָדַע הָאָדָם מֶה־

שִׁיְהִיָּה וְאֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרֵיוּ מִי יִגִּיד לוֹ : עֵמֶל
הַבְּסִילִים תִּיגַעֵנוּ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לִלְכָּת אֶל־

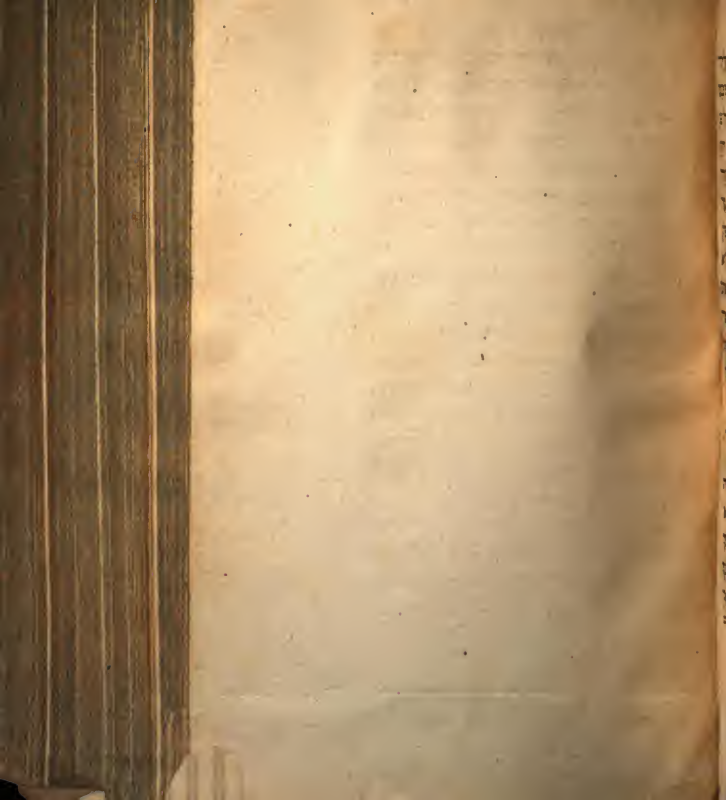
עִיר אִילָךְ אֶרֶץ שְׂמִלְכָךְ גַּעַר וְשִׁרְיֹךְ בְּכֶקֶר
יֵאָכְלוּ : אֲשִׁרְיֹךְ אֶרֶץ שְׂמִלְכָךְ בֶּן־חוֹרִים

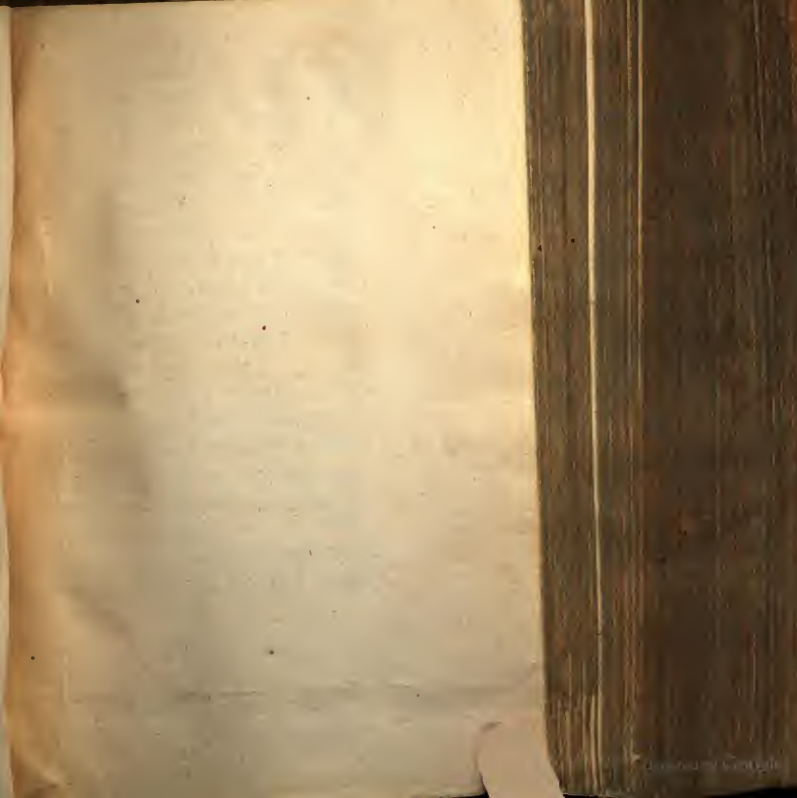
וְשִׁרְיֹךְ בַּעַת יֵאָכְלוּ בְּגִבּוֹרָה וְלֹא בְּשָׂתִי :
בַּעֲזָלָתִים יִמָּךְ חֲכָמָה וּבְשִׁפְלוּרֵי יָדִים יִדְלָךְ

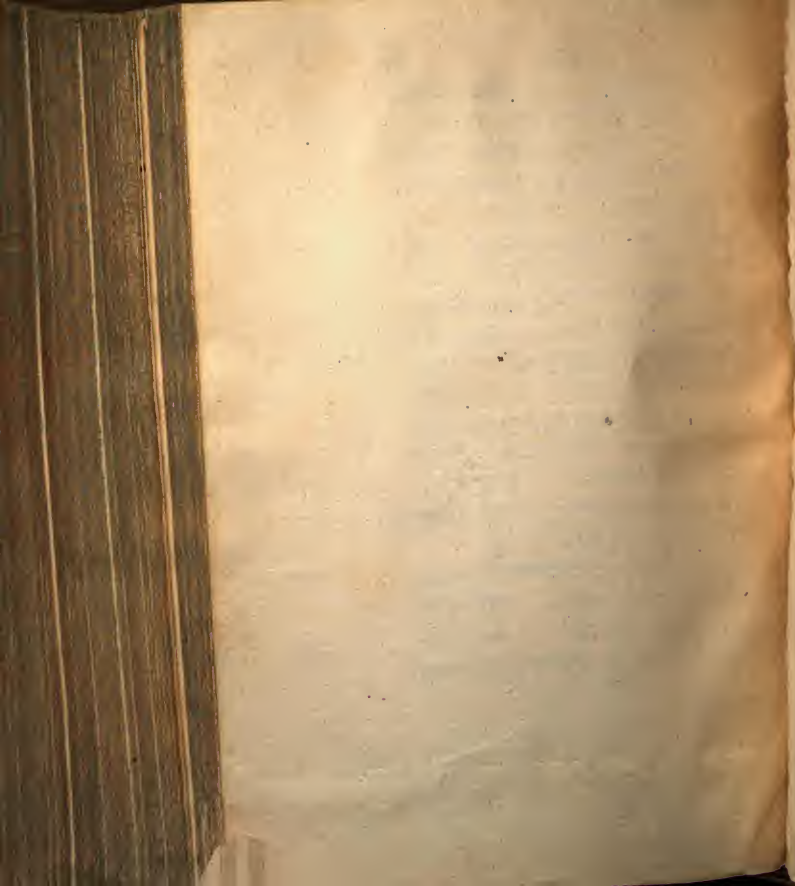
הַבֵּית : לִשְׁחֹק עֹשִׂים לֶחֶם וְיוֹן וְשִׂמְחַת חַיִּים
וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַבֵּל : גַּם בְּמַדְעָךְ

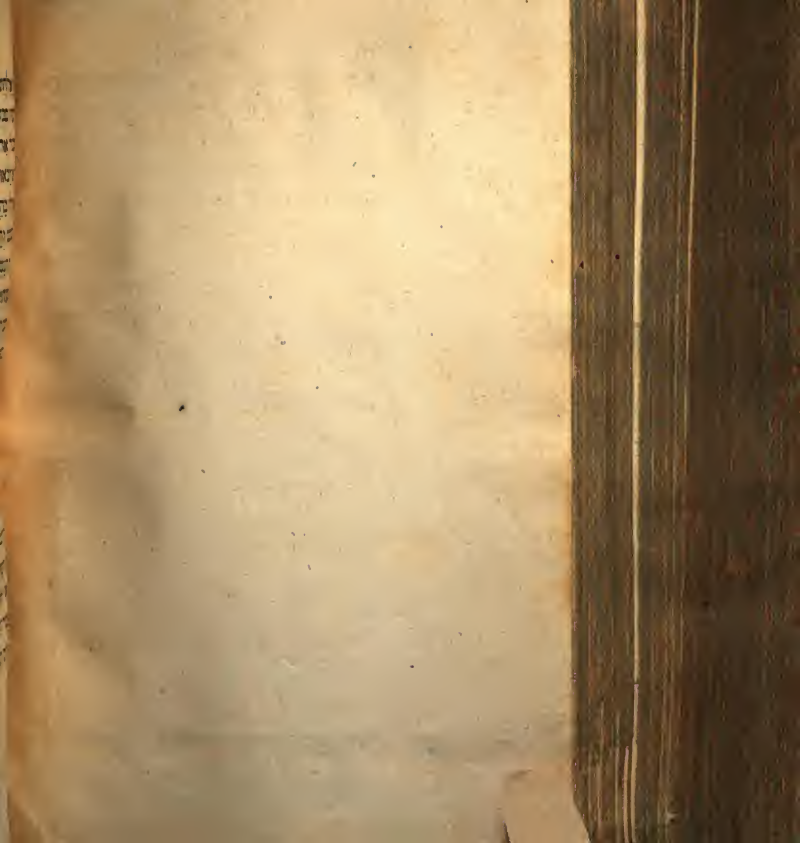
מִלֶּךְ אֶל־תִּקְלָל וּבַחֲדָרֵי מִשְׁכַּבְךָ אֶל־תִּקְלָל־
 עֲשִׂיר בִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶרֶץ חֲקוֹל וּבַעַל
 הַכִּנָּפִים יַגִּיד דְּבָרֶיךָ : שִׁלַּח לַחֲמֶךְ עַל־פְּנֵי
 הַיָּם כִּי־כָרֵב הַיָּמִים תִּמְצָאֵנִי : תֵּן חֶלֶק
 לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנֶה כִּי לֹא תִדַּע מִה־יִּהְיֶה
 רָעָה עַל־הָאָרֶץ : אִם־יִמְלֹאוּ הָעָבִים נֶשֶׁם עַל־
 הָאָרֶץ יִדְּקוּ וְאִם־יִפּוֹל עֵץ בְּדָרוֹם וְאִם־בְּצִפּוֹן
 מָקוֹם שִׁיפּוֹל הָעֵץ שָׁם יִהְיֶה : שִׁמְרֵ רוּחַ לֹא
 יוֹרֵעַ וְרֵאחַ כְּעָבִים לֹא יִקְצֹר : כַּאֲשֶׁר אֵינְךָ
 יוֹדֵעַ מִה־דֶּרֶךְ חַרוֹחַ כְּעֶצְמִים בְּבִטָּן הַמֶּלֶךְ־אֱוִי
 כִּכְח לֹא תִדַּע אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־עָשָׂה
 אֶת־הַכֹּל : בִּבְקֹר זָרַע אֶת־זָרְעֶךָ וְלַעֲרֵב
 אֶל־תִּנֵּחַ יֶדְךָ כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ אִי זֶה יִכְשַׁר הוּא
 אוֹזֹחַ וְאִם־שִׁנִּיהֶם כַּאֲחֵד טוֹבִים : וּמִחֹק
 הָאֵוִר וּטוֹב לַעֲיֹנִים לִרְאוֹת אֶת־הַשָּׁמַשׁ :
 כִּי אִם־שָׁנִים הִרְבֵּה יִחִיחַ הָאָדָם בְּכֹלם וְשִׁמְחָה
 וְיִזְכַּר אֶת־יָמֵי חַחֲשָׁד כִּי־חִרְבָה יִחְיוּ כָל־שִׁבְעָה
 הַכֹּל : שִׁמְחָה כַּחֲדָר בִּילְדוּתְךָ
 וְיִסְיֶכֶךָ לִבְךָ בִּימֵי כַחֲוִרְתֶּיךָ וְהַלֵּךְ בְּדַרְכֵי לִבְךָ
 וּבִמְרֹאסֵי עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל־כָּל־אֱלֹהִים יִבְאֹד
 הָאֱלֹהִים

י
 ט
 פ

הָאֱלֹהִים בְּטִשְׁפֹּט׃ וְהִסֵּר כַּעַם מִלִּפְנֵי וְהִעֲבֹר
רָעָה מִכִּשְׁדָּךְ כִּי־חִילָדוֹת וְחִשְׁחָרוֹת הָבֵל׃

יב

וְזָכַר אֶרֶץ־בִּזְרָאךְ יָמֵי כְחָרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר
לֹא־יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה וְהִנִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר
אֵין־לִי בָהֶם חֶפֶץ׃ עַד אֲשֶׁר לֹא־תַחֲשֹׁךְ

הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ הָעֵבִים
אַחֲרֵי הַנֶּגֶשׁ׃ כִּי־יִשְׁעוּ שְׁמַרְיָה הַבֵּית

וְהַתְּעוֹתוּ־אֲנֹשֵׁי הַחֵיל וּכְטָלוּ הַטַּחְנוֹת כִּי מַעֲטוֹ
וְחִשְׁבוּ הָרְאוֹת בְּאַרְבּוֹת׃ וְסָגְרוּ דִלְתֵּי־

כְּשׁוֹק בְּשֹׁפֶל קוֹל הַטַּחְנָה וְיִקְוֶם לְקוֹר־הַצִּפּוֹר
וְיִשְׁחֹו כָל־בְּנוֹת הַשִּׁיר׃ גַּם מִנְּבִחַ יִירָאוּ

וְחַתְחָתִים בְּדָרֶךְ וַיִּבְאֹץ הַשֶּׁקֶד וַיִּסְתַּפֵּל הַחֲגָב
וְחָפַר הָאֲבוֹנָה כִּי־הִלֵּךְ הָאָדָם אֶל־בֵּית עוֹלָמוֹ

וְסָבְנוּ כְּשׁוֹק הַסּוּפָדִים׃ עַד אֲשֶׁר לֹא־
יִדְחַק חֵבֶל הַכֶּסֶף וְתַרְצַן גִּלְרֵת הַזָּהָב וְתִשְׁכַּר

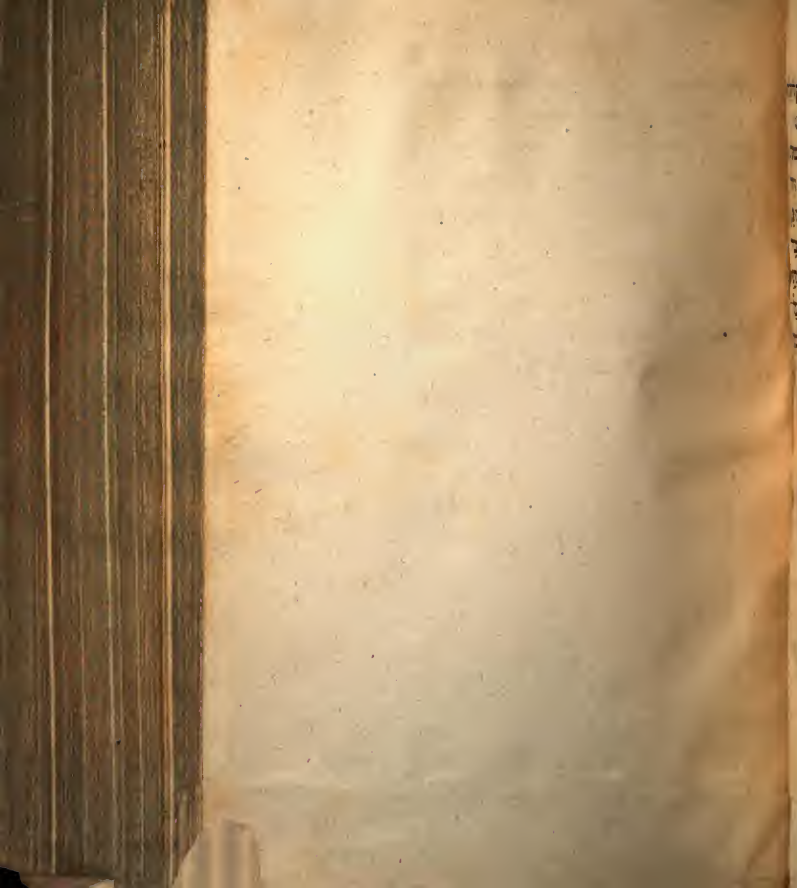
דקק
ק

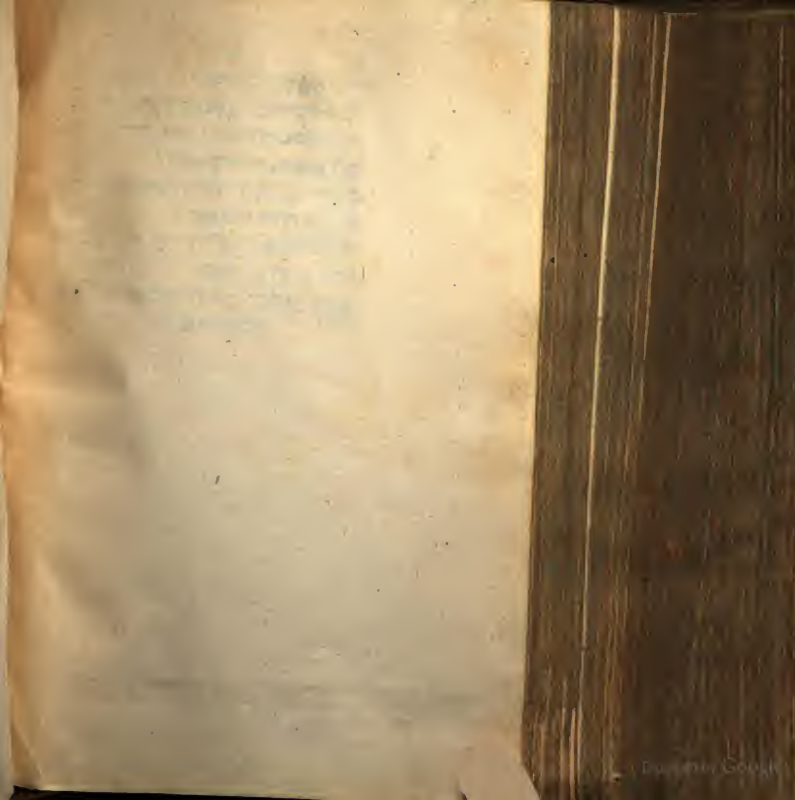
כָּד עַל־הַכְּכֹוֹעַ וְנִרְצַן הַגִּלְגָּל אֶל־הַכּוֹר׃
וַיִּשָּׁב הָעֶפֶר עַל־הָאָרֶץ כְּשִׁתְּיוֹ־וְחִירוֹתָ־תָשׁוּב

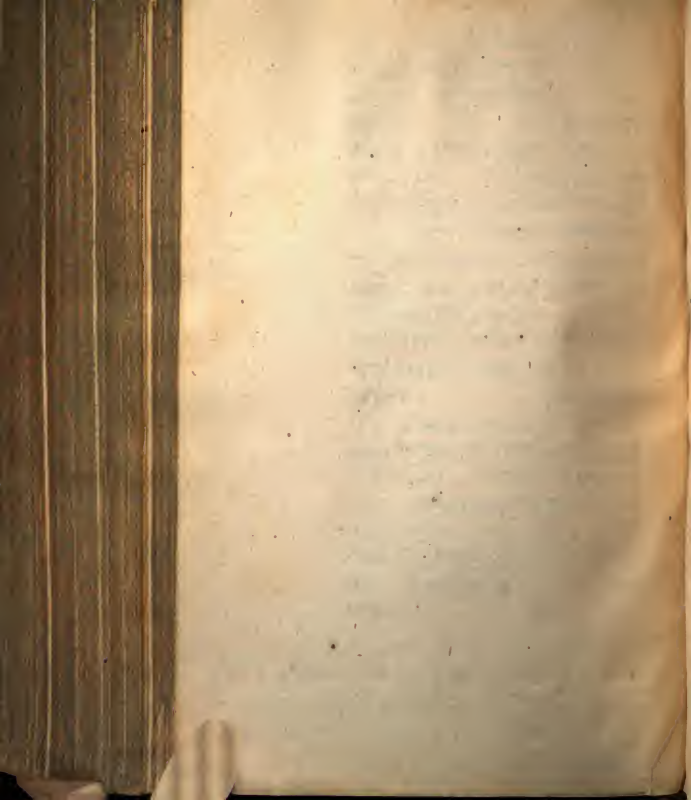
אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּה׃ חֵבֶל הַכְּלִים
אָכַר הַקּוֹהֶלֶת הַכֹּל הָבֵל׃ וַיִּתֵּר שִׁתְיָהּ

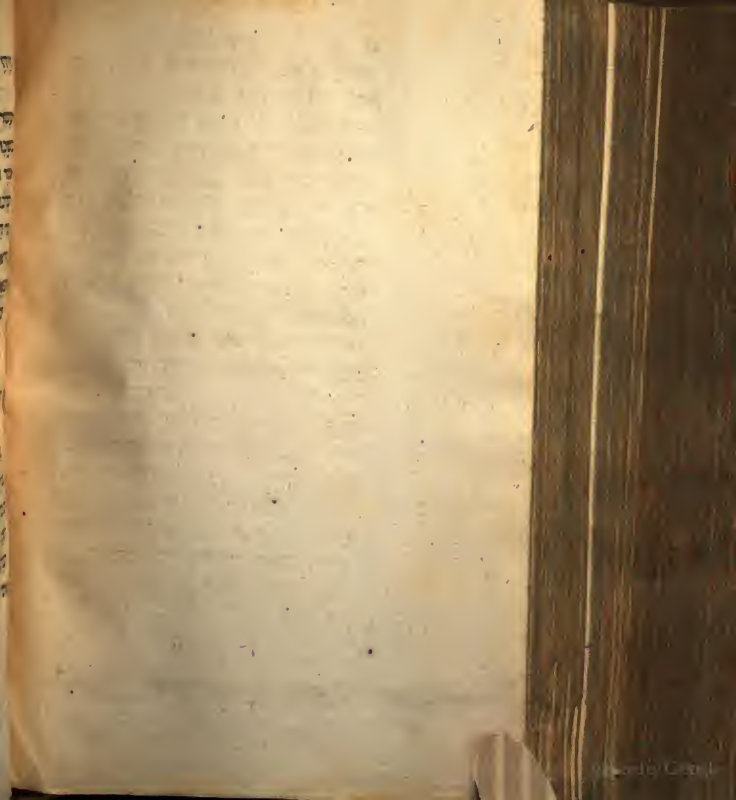
קָהֵלֶת חֶכֶם עוֹד לִמֹּד־דָּעַת אֶת־חֵלֶם וְאֶזֶן
וְחִקֵּר

וחקר תקן משלים הרבה : בקש קחלת
 למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת :
 דברי חכמים כדרכנות וכמשמרות גטועים
 בעלי אספות נתנו מרעה אחר : ויתר
 מחכמה בני הזחר עשות ספרים הרבה אין
 קץ ולתג הרבה ינעת כשר : סוף דבר
 הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו
 שמור כי זה כל האדם : כי את כל-
 מעשה האלהים יבא במשפט על כל געלים
 אם טוב ואם רע :

בַּיּוֹם אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ וְעַד-כּוֹשׁ שִׁבְעַ

וְעֹשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה :
בַּיּוֹם הַהוּא כָּשְׁכַתִּי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל-בִּסָּא מַלְכוּתוֹ
אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה :
בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ
לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתָּח לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל־פָּרַס
וּמְדֵי הַפְּרָתָמִים וּשְׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו :

בַּהֲרֹאתוֹ אֶת-עֶשֶׂר בְּכוֹר מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר
הַתְּפָאֶרֶת גְּדוֹלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמֵאָת
יּוֹם :
וּבְמִלּוֹאתִי הַיּוֹמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה

הַמֶּלֶךְ לְכָל-חֵץ חֲנֻמָּאִים בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה
לְמַגְדֹּל וְעַד-קֶטֶן מִשְׁתָּח שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר
גִּבְתִּי בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ :

חֹרִי בִרְפָס
וּתְכֵלֶת אַחֲזוֹ בַּחֲבִלִי-כּוֹץ וְאַרְגָּמָן עַל-גִּלְיָלִי
כֶּסֶף וְעֻמְרֵי שֵׁשׁ מִטּוֹתִי זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפָת
בַּחֲטָוֶשׁ וְדָר וּסְתָרֶת :
וְהַשְׁקוֹת בְּבִלִי
זָהָב וְכֵלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים וַיֵּין מַלְכוּת רַב כּוֹד
הַמֶּלֶךְ :
וְחִשְׁתִּיהָ כְּדַת אֵין אֲנִס כִּי-בִי-יִסְד
הַמֶּלֶךְ עַל-כָּל-רַב־בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת בְּרָצוֹן אִישׁ-
וְאִישׁ :
גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה עָשְׂתָה

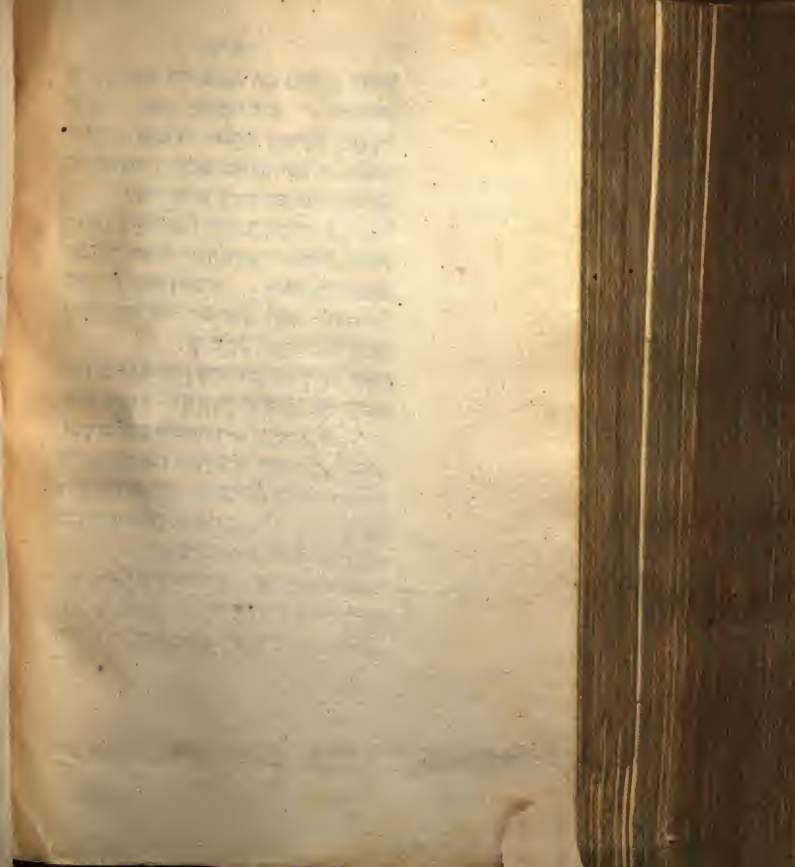
מִשְׁתַּח נָשִׁים בֵּית הַמִּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֵׁרֹשׁ : כּוּם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לִב־הַמֶּלֶךְ
 בִּיָּין אֲמַר לְמַחֲמֵן בִּנְתָא חֲרֻכָּנָא בְּנִתָא
 וְאַבְנִתָא וְתָר וְכָרְכָס שְׁבַעֲרַת הַסְּרִיסִים
 הַמִּשְׁרָתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֹשׁ :

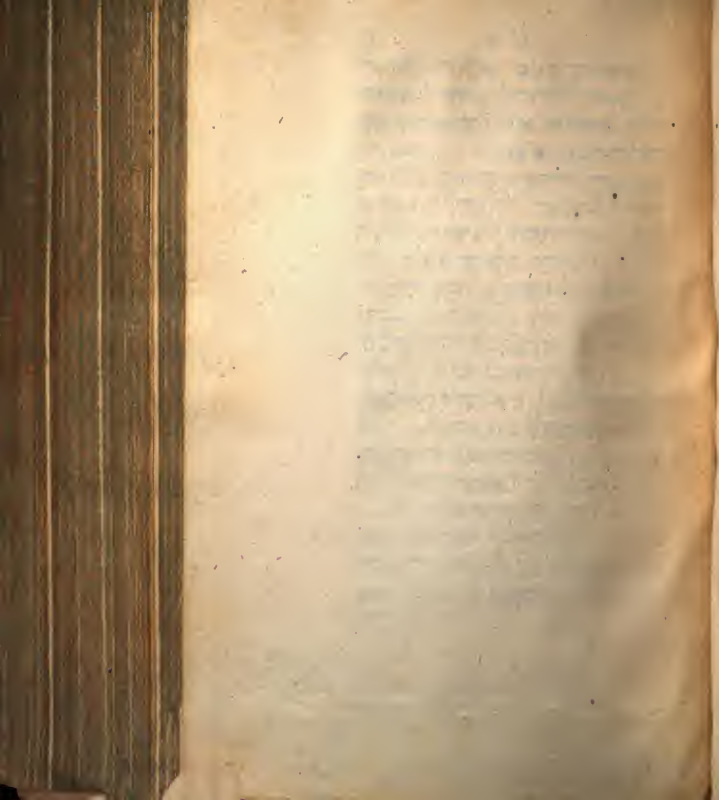
לְהִבִּיא אֶת־וְשָׁתִי הַמִּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר
 מַלְכוּת לְהִרְאֹת הַעֲמִים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפֶיהָ כִּי
 טוֹבֶת מְרָאָה הִוא : וְתִמְאֵן הַמִּלְכָּה וְשָׁתִי
 לְבֹא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בֵּינָה הַסְּרִיסִים וְיִקְצֹף
 הַמֶּלֶךְ מֵאֵד וְחִמְתּוֹ בַּעֲרָה בּוֹ :

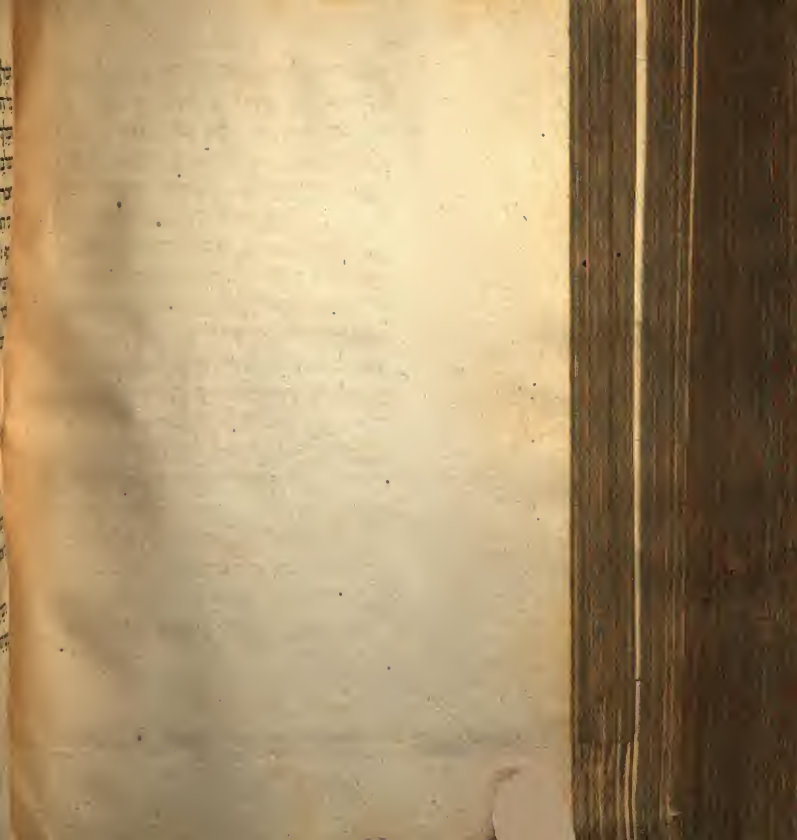
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמִים יוֹדְעֵי הַעֲתִים כִּי־בֶן דָּבָר
 הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל־יֹדְעֵי דָת וְדִין : וְהִקְרַב אֵלָיו
 כְּרִשְׁנָא שְׁתֵּר אֲדָמְתָא תְּרִישִׁישׁ מֶרֶס מֶרֶסָא
 מִמּוֹכֵן שְׁבַעֲת שָׂרִי פְּרָס וּמְדִי רֹאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 הַיִּשְׁבִּים רֹאשְׁנָה בְּמַלְכוּת : כְּדֹת מַחֲלָעֻשׁוֹת
 בְּמַלְכָּה וְשָׁתִי עַל־אֲשֶׁר לֹא עָשְׂתָה אֶת־מֵאמַר
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֹשׁ בֵּינָה הַסְּרִיסִים :

וַיֹּאמֶר מִזְמֵן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־
 הַמֶּלֶךְ לְבֹדוֹ עֲתִידָא וְשָׁתִי הַמִּלְכָּה כִּי עַל־כָּל־
 הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הַעֲמִים אֲשֶׁר כָּל־מְדִינוֹת
 הַמֶּלֶךְ

מחוק
p

המלך אחשוורוש : כי יצא דבר המלכה על-
 כל הנשים להקות בעליהן בעיניהן באמרם
 המלך אחשוורוש אמר להביא את ושתי
 המלכה לפניו ולא באה : ויהיום הזה
 תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את
 דבר המלכה לכה שרי המלך וכרי כוונם
 וקצף : אם על המלך טוב יצא דבר מלכות
 מלפניו ויכתב בדתו פרס ומדי ולא יעבור
 אשר לא תכא ושתי לפני המלך אחשוורוש
 ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה :
 ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו
 כי רבה הוא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן
 למגדול ועד קטן : ויטב הדבר בעיני המלך
 והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן : וישלח
 ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה
 ומדינה בכתבה וארעם ועם כלשונן להיות
 כל אש שרר בכיתו ומדבר כלשון עכו :

ב

אחר הדברים האלה בשך חמט

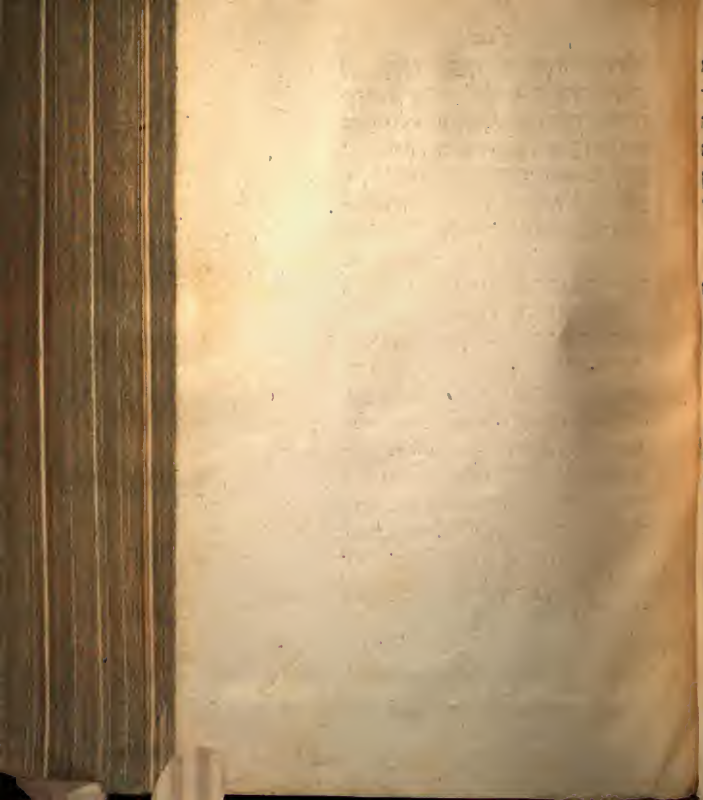
המלך אחשוורוש זכר את ושתי וארעם אשר
 עשתה ואת אשר בגור עליה : ויאמרו בערי-

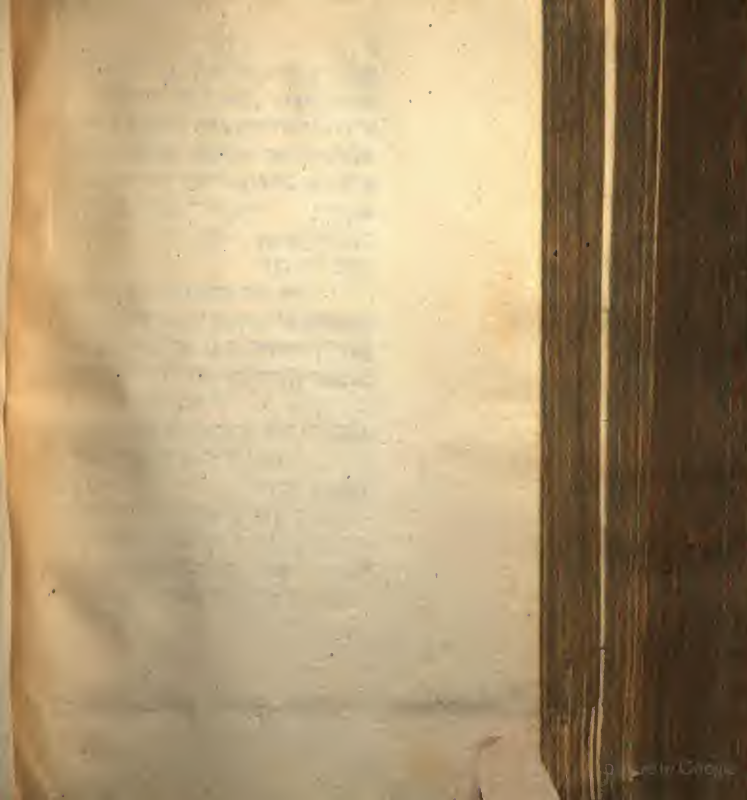
H.ii. המלך

המלך משרתיו ויבקשו למלך נערות בתולת
טובות מראה : ויפקד המלך פקידים ככל-
מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערת בתולה
טובה מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים
אל יד הגא מרים המלך שמר הנשים ונתון
תמריהן : והנערה אשר מיטב בעיני
המלך תמלך תחרת ושתי ויטב הדבר בעיני
המלך ויעש כן :

איש יהודי דני בשושן הבירה ושמו
מרדכי בן יאיר בן שמעי כדקיש איש ימיני :
אשר הגלה מירושלם עם הגלה אשר הגלתה
עם יבניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל : ויהי אמן את חרסה היא
אסתל בת דוד כי אין לה אב ואם והנערה
יפת תאר וטובת מראה ובמות אבילה ואמה
לקחה מרדכי לו לבת : ויהי בחשמע
דבר המלך ודלמו ובהקבץ נערות רבות אל-
שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתל אל-
בית המלך אל יד הגי שמר הנשים :
ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבחר

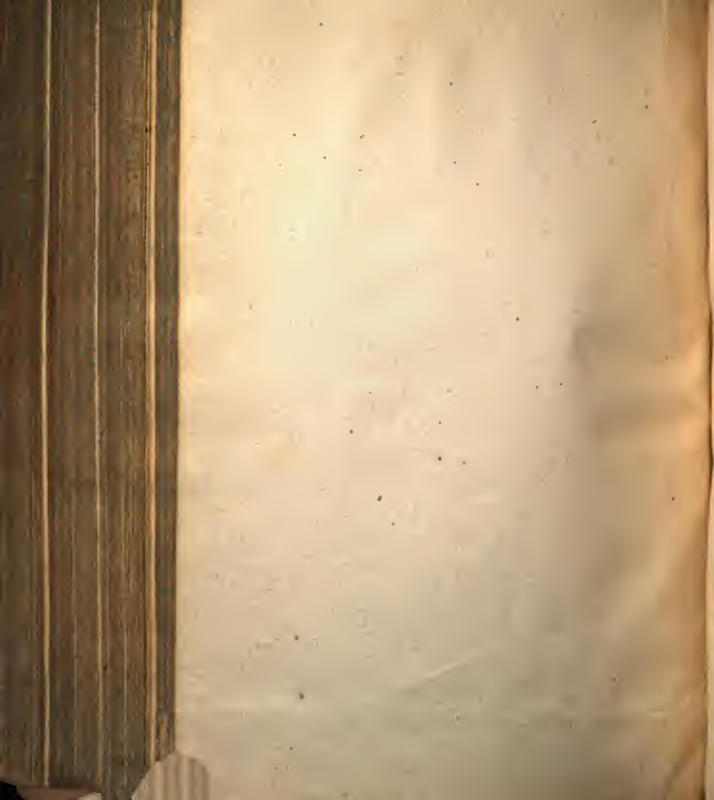
את מרדכי

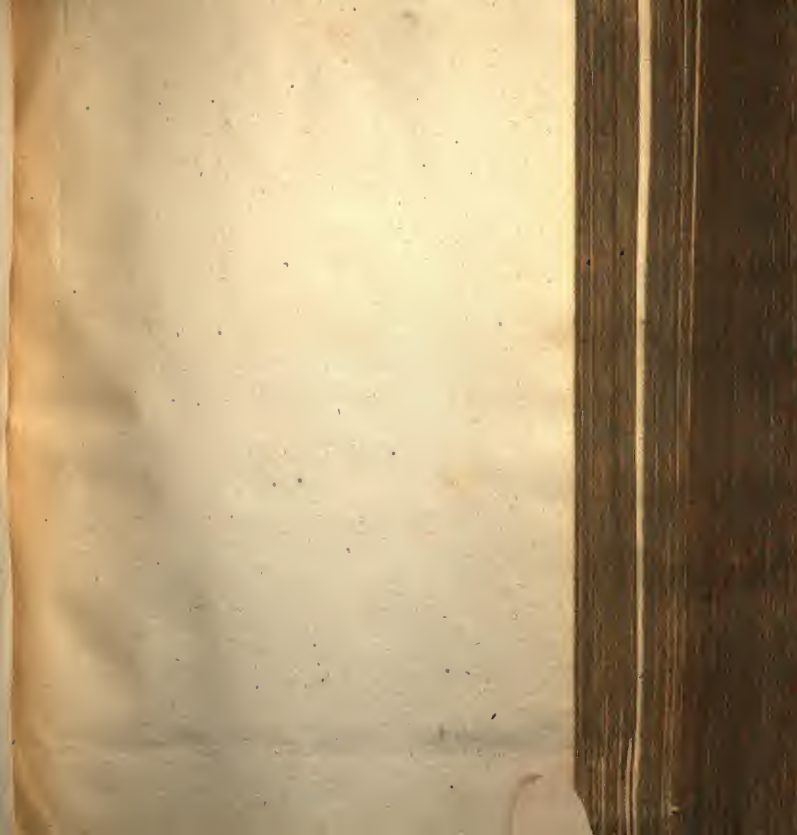

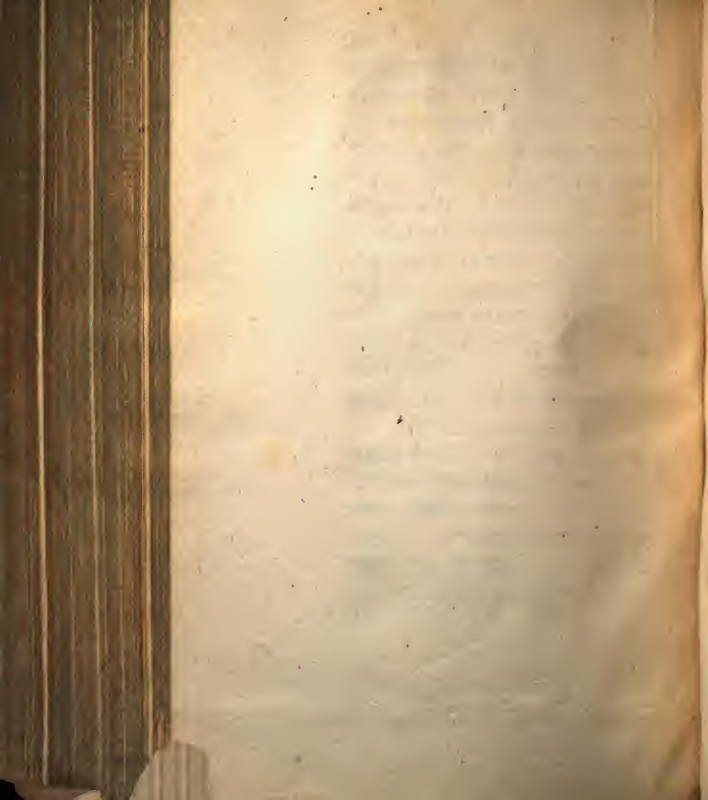

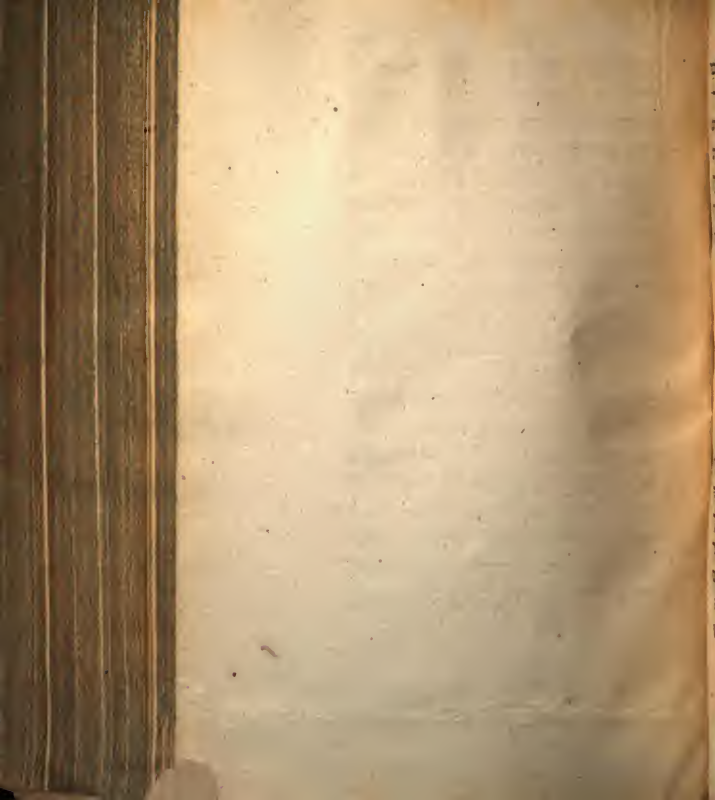

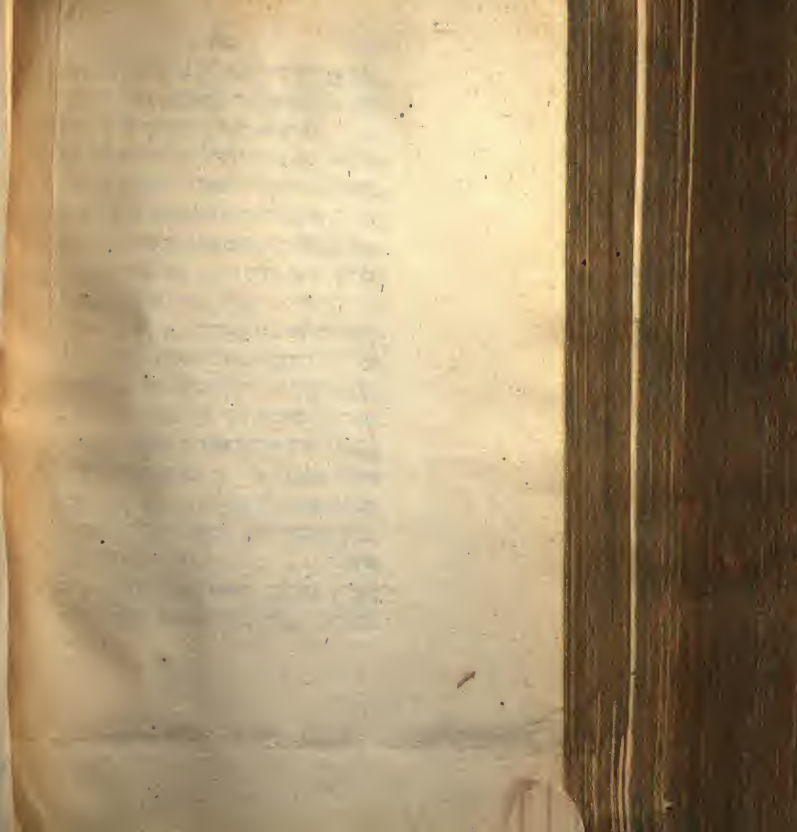

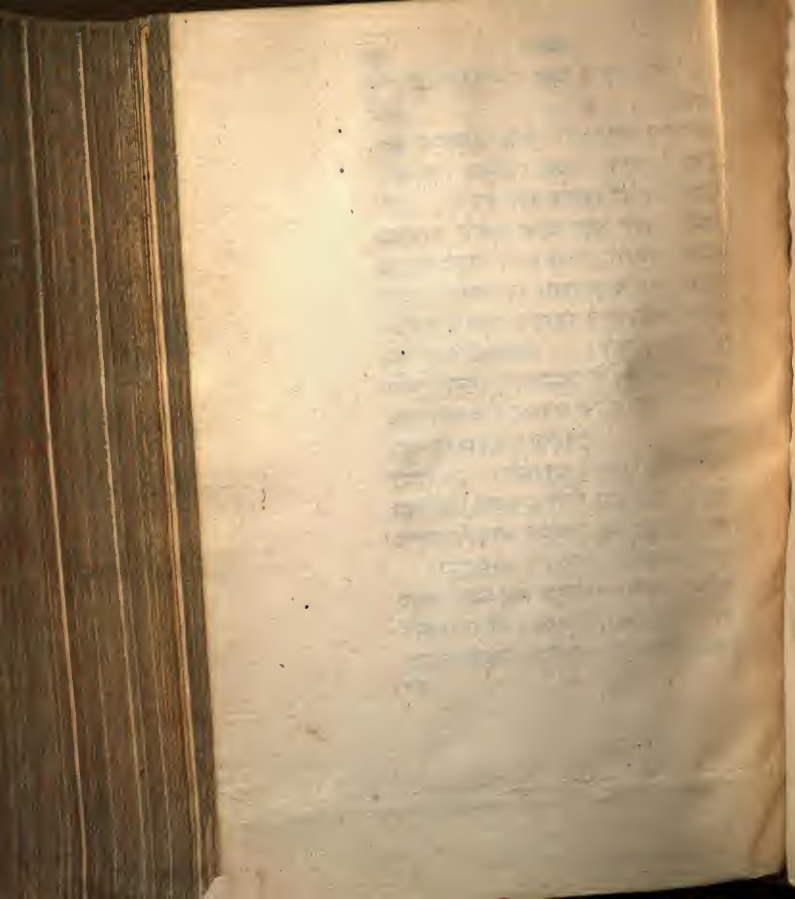
This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The right edge of the page is bound into a dark, worn cover, which appears to be made of a different material, possibly leather or a heavy cloth. The overall lighting is soft, highlighting the texture of the paper and the binding.

אֶת־הַמְּרוֹקִית וְאֶת־מְנוּחַל־לֶחֶת לֵאמֹר וְאַתָּה שִׁכְבֵּה
 הַנְּעֻרֹת הָרְאוּת לֶחֶת לֵאמֹר מְכִירַת הַמֶּלֶךְ
 וְשִׁכְבָה וְאֶת־נְעֻרֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים׃
 לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עֲמָהּ וְאֶת־מוֹלְדֶתָהּ כִּי
 מֶרְדֵּכִי צוּחַ עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד׃ וּבְכָל־
 יוֹם נִזְוֶה מֶרְדֵּכִי מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי הַצֵּר בֵּית הַנָּשִׁים
 לִדְעוֹת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַחַיֵּעֶשֶׂת בָּהּ׃
 וּבַחֲגִיעַ תֹּרַי נְעֻרָהּ וְנְעֻרָהּ לָבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֹׁדָשׁ מִקֵּץ חַיִּית לֵאמֹר כָּרַת הַנָּשִׁים שְׁנֵים
 עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוֹקִיתָן שְׁשִׁירֵי
 חֹדְשֵׁיכָם בְּשֶׁמֶן חֹמֶר וְשִׁשָּׁה חֹדְשִׁים בְּבִשְׁמֵים
 וּבִתְמָרוֹקֵי הַנָּשִׁים׃ וּבָזָה הַנְּעֻרָה כָּאֵה
 אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ לָבֹא
 עִמָּה מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃
 בְּעָרְבֵי הַיּוֹם כָּאֵה וּבִבְקָר הַיּוֹם שִׁכְבַת אֶל־בֵּית
 הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֶל־יָד שֶׁעֲשָׂנוּ סֵרִים הַמֶּלֶךְ שִׁמֵּר
 הַפִּילֹגֶשִׁים לֹא־תָבֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־
 חִפְּץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם׃ וּבַחֲגִיעַ
 תֹּרַי אֶסְתֵּר כָּרַת אֶבְיָחִיל דָּד מֶרְדֵּכִי אֲשֶׁר
 לָקַח לָהּ לָבֹת לָבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בְקִשְׁתָּ דָבָר

לִי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר חֲנִי כְּרִיס־הַמֶּלֶךְ שִׁמְרֵה
 הַנְּשִׁימִים וְתִהְיֶה אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינֵי כָל־
 רֹאֶיהָ : וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶחָשֶׁרוּשׁ
 אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בְּחֹדֶשׁ הַעֲשִׂירִי הוּא הַחֹדֶשׁ
 טֵבֵת בְּשָׁנָה שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ : וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ
 אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנְּשִׁימִים וַתִּשְׂאֵת חֵן וַחֲסֵד לִפְנֵי
 מֶלֶךְ־הַתּוֹלָדוֹת וַיִּשֶׂם בְּתֵר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ
 וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת וְשִׁמִּי : וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה
 גָּדוֹל לְכָל־יְשִׁרָיו וַעֲבָדָיו אֶת־מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר
 וְהַנְּחִיר לַמְּדִינֹת עֲשֻׂרָה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּיֹּר
 הַמֶּלֶךְ : וּבְהַקְבֵּץ בְּתוֹלָדוֹת שְׁנֹת וּמִרְדֵּכִי יֵשֵׁב
 בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ : אֵין אֶסְתֵּר מִגֵּדַת מוֹלַדְתָּהּ
 וְאֵת עַמָּהּ כִּאֲשֶׁר צִוָּה עֲלֶיהָ מִרְדֵּכִי וְאֶת־
 מֵאֶמֶר מִרְדֵּכִי אֶסְתֵּר עֲשִׂיָה כִּאֲשֶׁר חִוִּיתָהּ
 בְּאֵמָנָה אֶתָּה : וַיִּבְרָךְ הָיָה מִרְדֵּכִי
 יֵשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קֶצֶף בְּגָתָן וְהָרֶשׁ שְׁנֵי כְּרִיסֵי
 הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי חֶסֶף וַיִּבְקֶשׁוּ לִשְׁלַח יָד בַּמֶּלֶךְ
 אֶחָשֶׁרוּשׁ : וַיִּדְעֵה הַדָּבָר לְמִרְדֵּכִי וַיָּגֵד
 לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם
 מִרְדֵּכִי : וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּסְאַא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם

卷之四

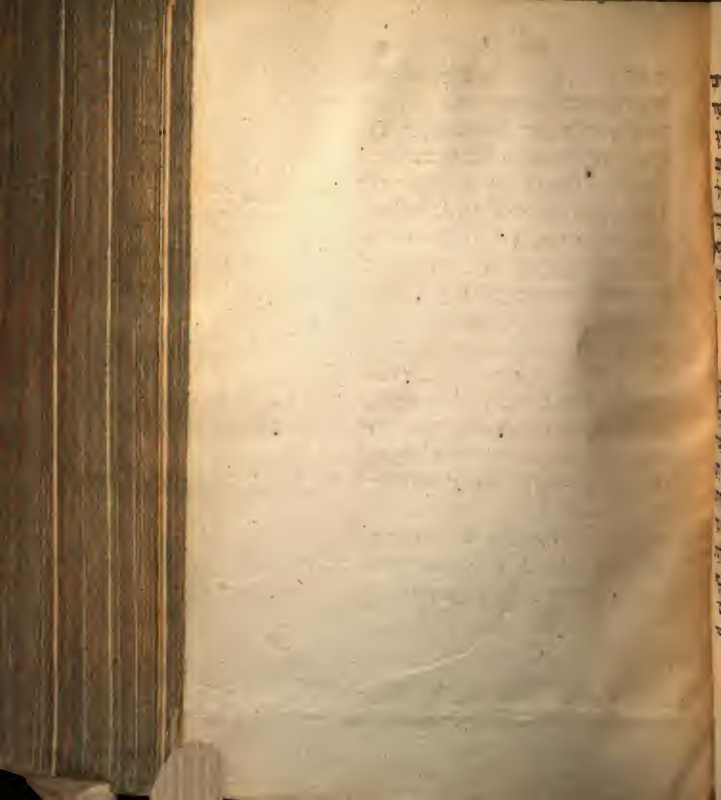
על-עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

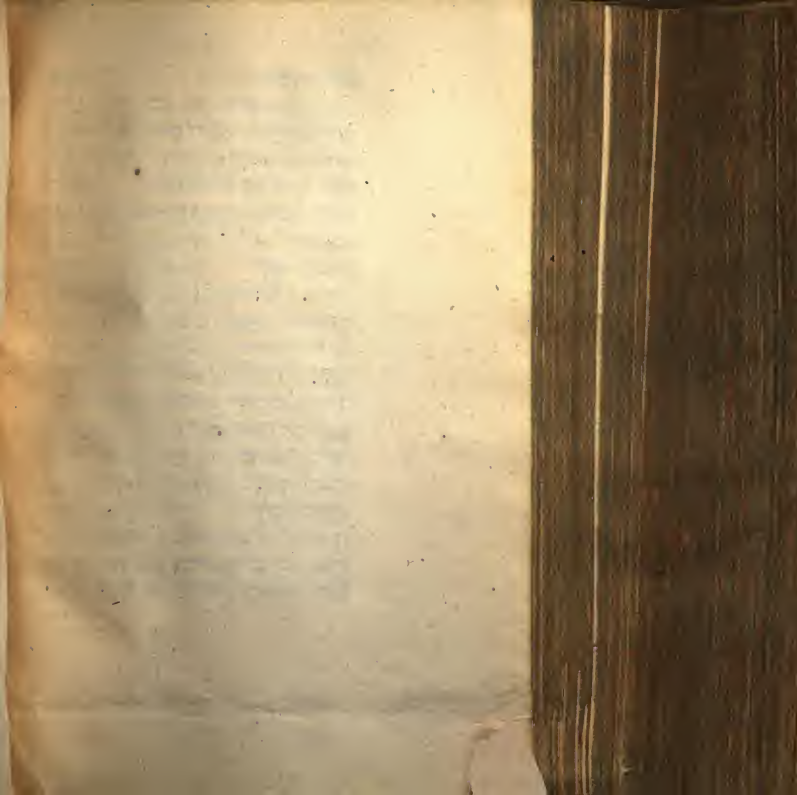
אחר

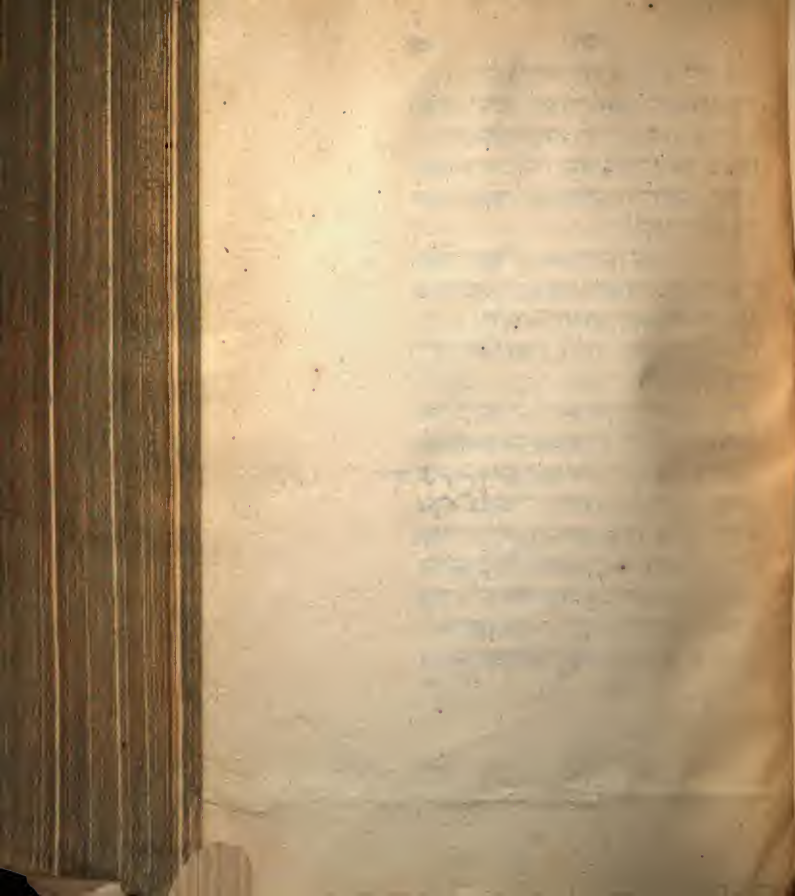
ג

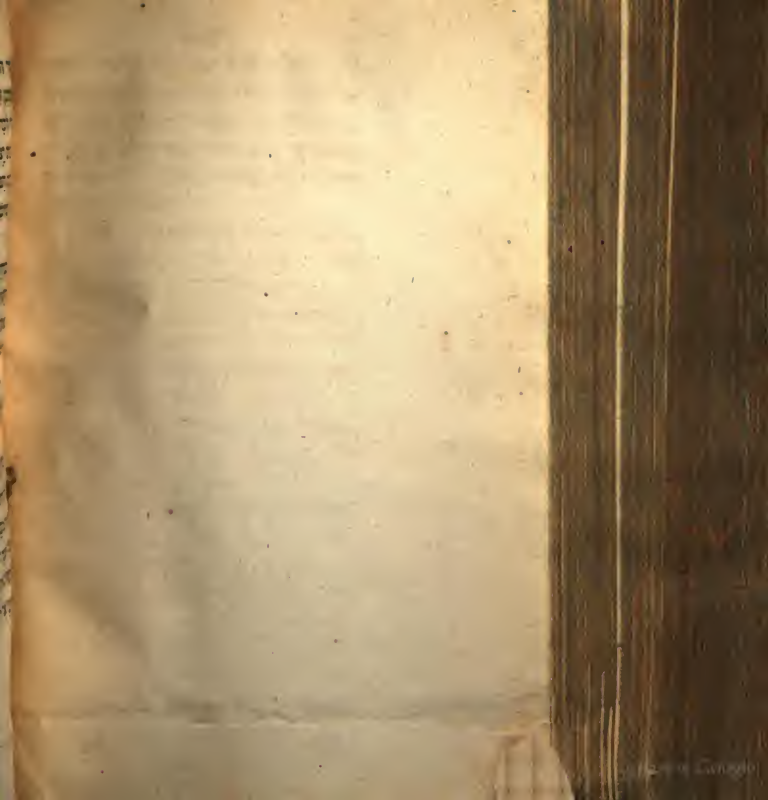
הדברים האלה נדל המלך אחשוורוש את-
המן בן המרתא האנגי וינשאחו וישם את-
כסאו מעל כל-השרים אשר אתו: וכל-
עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים
ומשתחוים להמן כי-כן צוה לו המלך ומרדכי
לא יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך
אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עוזב
את מצות המלך: ויהי באמרם אליו יום
ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות
העמרו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא
יהודי: וירא המן כי אין מרדכי כרע
ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ויבו בעניו
לשלח יד במרדכי לכדו כי הגידו לו את-עם
מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל היהודים
אשר בכל-מלכות אחשוורוש עם מרדכי:
בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שמים
עשרה למלך אחשוורוש הפיל פוך הוא חגורל
לפני המן כיום ליום ומחדש לחדש שנים

עֶשֶׂר הוּא חֹדֶשׁ אֶדָר׃
 חֶמֶן לְמֶלֶךְ אַחֲשֹׁרֹשׁ יִשְׁנֶנּוּ עַם-אֶחָד מִפֹּר
 וּמִפֶּרֶד בֵּין הַעֲמִים בְּכָל מְדִינֹת מַלְכוּתָךְ
 וְדִתִּיהֶם שְׁנוֹת מְכַל-עַם וְאֵת דִּתִּי הַמֶּלֶךְ אוֹיְכֶם
 עֹשִׂים וְלִמֶּלֶךְ אוֹן שֹׁת לְחַנּוּחֶם׃ אִם-עַל-
 הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדֵם וְעֲשֵׂרֶת אֲלָפִים כֶּכֶר
 כֶּסֶף אֲשָׁקוּל עַל-יְדֵי עֹשֵׂי הַמֶּלֶךְ לְחִכְמָא
 אֶל-גִּנּוּי הַמֶּלֶךְ׃ וְיִסֵּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבְעָתוֹ
 מֵעַל יְדוֹ וְיִתְּנָהּ לְחֶמֶן בֶּן-הַמֶּדֶתָא הָאֲנִי צָרֵר
 הַיְּהוּדִים׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחֶמֶן הַכֶּסֶף נָתַן
 לָךְ וְהָעָם לַעֲשׂוֹת כֹּן כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ וַיִּקְרָאוּ
 סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִי וֹסֶ
 כֹּן וַיִּכְתֹּב כְּכָל-אֲשֶׁר צִוָּה חֶמֶן אֶל-אַחֲשֶׁר רָפְעָה
 הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַחֲפֹזֹת אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה
 וְאֶל-טָרֵי עָם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָהּ וְעַם
 וְעַם כָּל-שְׁנוֹנֵי בָשִׂם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרֶשׁ נִכְתְּבוּ בְּחֻמְתָּם
 בְּטַבְעֵת הַמֶּלֶךְ׃ וְנִשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד
 חֲרָצִים אֶל-כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּת
 וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל תַּיִּחוּדִים מִנְּעֵר וְעַד זָקֵן טָף
 וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשָׁה עֶשֶׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנִים-

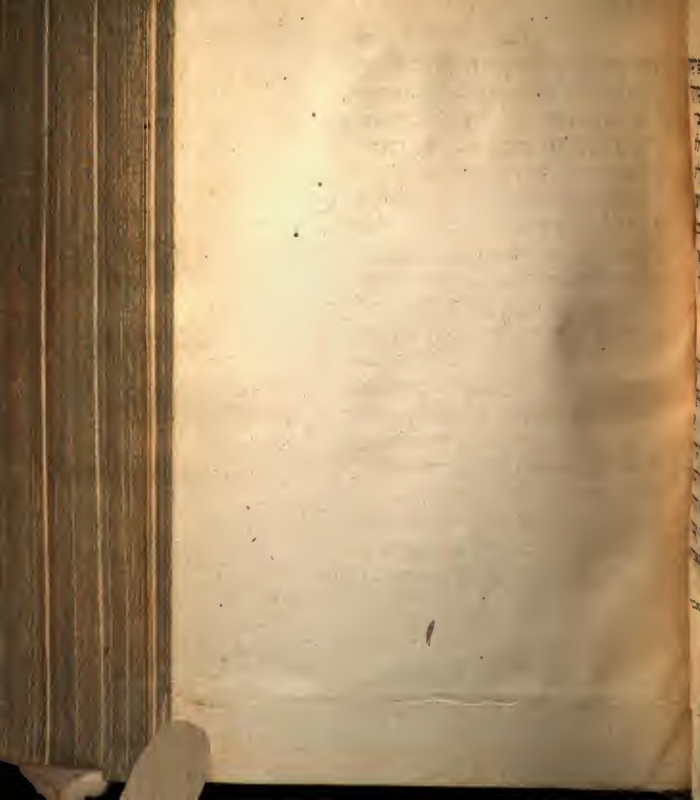

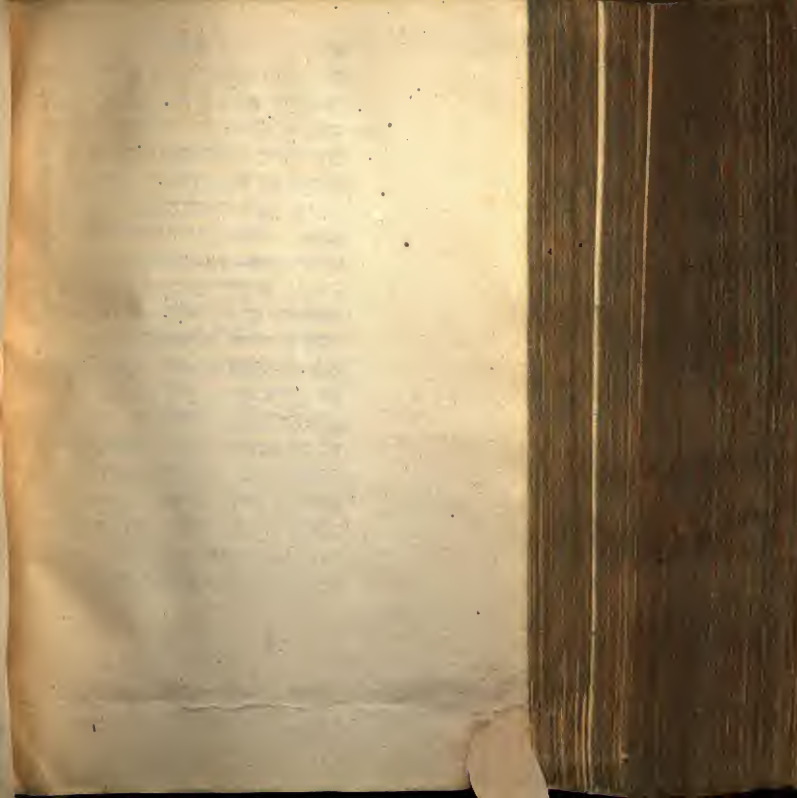

עשר הוצא חדש אדר ושיללם לבז: וְהָיָה
פֶתֶשֶׁן הַכֶּתֶב לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל מְרִינָה וּמְרִינָה
גַּלְוִי לְכָל הָעַמִּים לְהַיּוֹת עֲתִידִים לְיוֹם הַזֶּה:
הָרָצִים יֵצְאוּ וְרוּפִים בְּדָבָר חֶמְלָה וְחַדְתָּ נִתְּנָה
בְּשׁוֹשֵׁן הַכִּיּוֹרָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן יֵשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת
וְתִיעַר שׁוֹשֵׁן נְכוֹכָה: וְהָיָה לְכָל הָעָם לְיָמֵינוּ

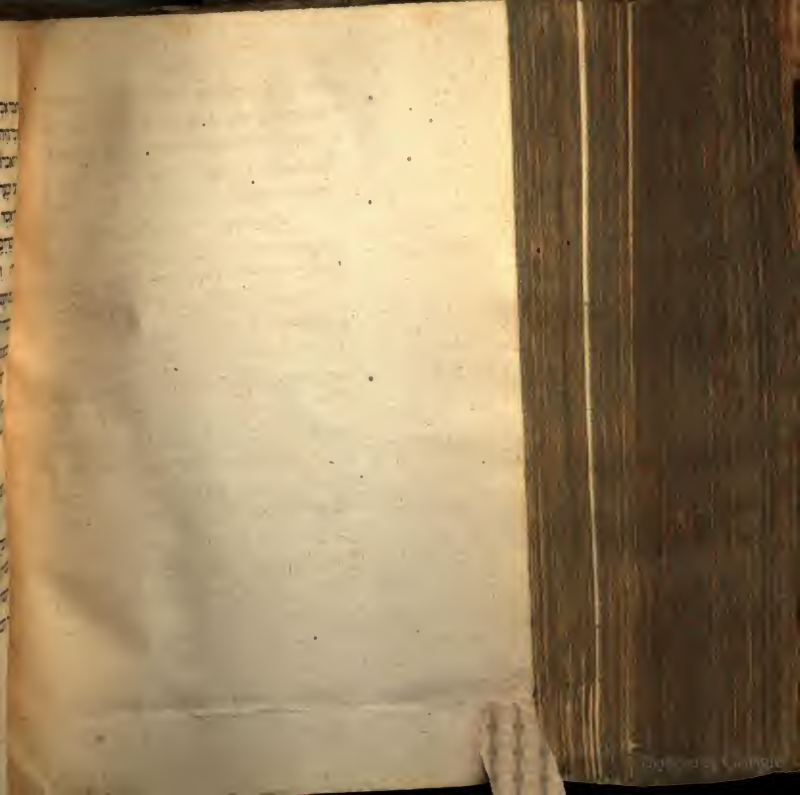
ד וּמִרְדֵּי יָדַע אֶת כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
וַיִּקְרַע מִרְדֵּי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר וַיֵּצֵא
בְּתוֹךְ חֵשִׁיר וַיַּעֲקֹר זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמִכָּה:
וַיָּבֹאוּ עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבֹא אֶל־
שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ שָׂק: וְהָיָה לְכָל הָעָם לְיָמֵינוּ
מְרִינָה וּמְרִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ
מִנִּיעַ אֶחָד גְּדוֹל לַיהוּדִים וַיָּצֵם וּבָכָה וּמִסְפַּר שָׂק
וַאֲפֹר יָצַע לְרַבִּים בָּיִת וְתַכְוֵאֵינָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר
וּמְרִינָה וַיַּעֲדוּ לָהּ וְהַתְחַלְתָּה לְחַלֵּל הַמַּלְכָּה מֵאֹד
וְהַשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מִרְדֵּי וְלְחַסֵּר שָׂקוֹ
מֵעֲלִיוֹת אֶקְבֵּל: וְהִתְקַדַּם אֶסְתֵּר לְהַתֵּן מִסְרִים
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֶמִיד לִפְנֵיהָ וְהַצָּחָה עַל־מִרְדֵּי
לְרַעַת מִהֲזָה וְעַל־מִתְּחַלֵּה: וַיֵּצֵא הַתֵּן אֶל־
מִרְדֵּי אֶל רְחוֹב חֵשִׁיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ:

ויגדלו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת
 הכסף אשר אמר המן לשקול על גבוי המלך
 ביהודים לאכדם: ואת פתשגן כתב
 ותרד את אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו
 להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה
 לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על
 עמה: וסאויבא התך ויגד לאסתר את דברי
 מרדכי: ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל
 מרדכי: הכל עבדתי וסאויבא נעם פריצות המלך
 ודעם אשר כל איש ואישה אשר יבוא אל
 המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא
 אחת דתו להמית לבר מאשר יושיט לו המלך
 את שרביט הזהב ותיווה ואני לא בקראתי
 לבוא אל המלך זה שלושים יום: ויגדו
 למרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי
 להשיב אל אסתר אל תדמי בגפושך להמלט
 בית המלך מכל היהודים: כי אם תחריש
 תחרישי בעת הזאת רוח וחסלה יעמוד
 ליהודים ממקום אחר ואת וכית אביך תאבדו
 ומי יודע אם לעת כזאת תגיע למלכות:

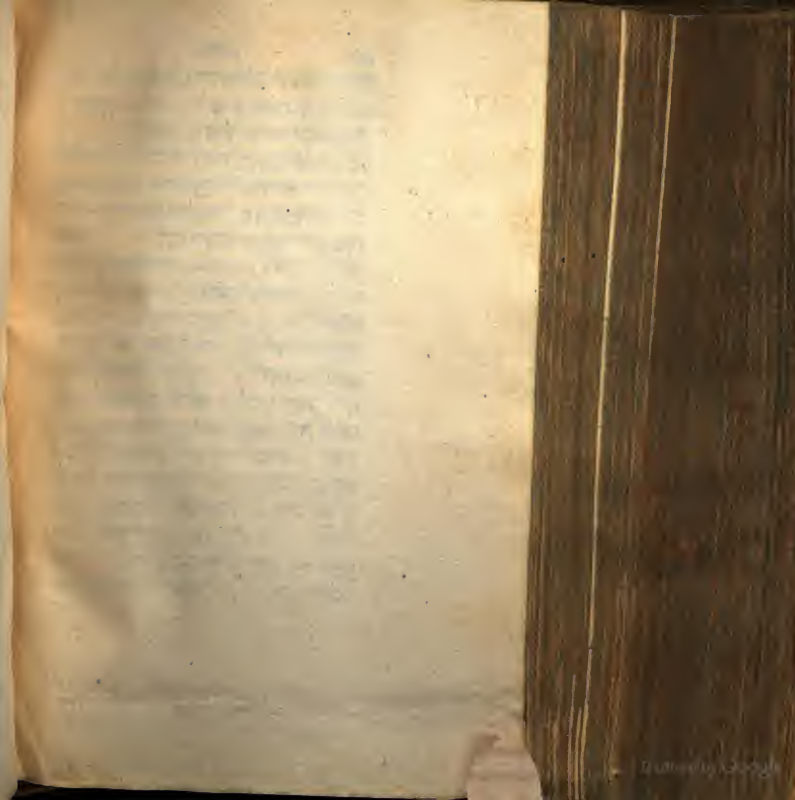

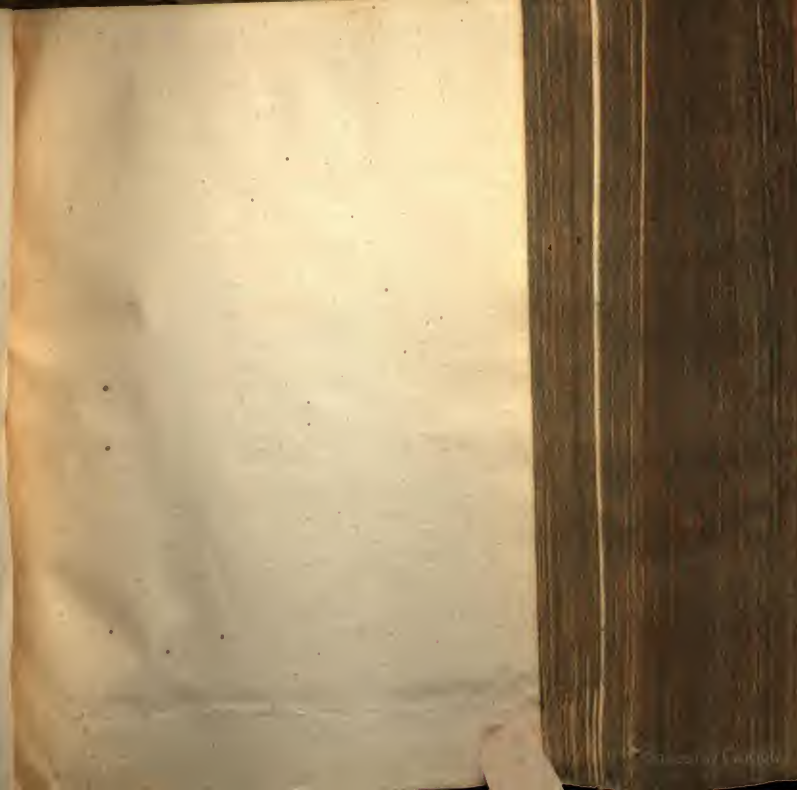
ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי לך כנוס
 את כל היהודים חגמציאים בשושן וצומו עלי
 ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום
 גם אני ונערתי אצוים כן ובכן אכזב אל
 המלך אשר לא בדת וכאשר אבדתי אבדתי
 ועבר מרדכי ויעש ככל אשר צוה עליו
 אסתר: ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר
 מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח
 בית המלך והמלך יושבעל כסא מלכות בבית
 המלכות נכח פתח הכותל: ויהי כראות
 המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאה
 חן בעיניו ויושם המלך לאסתר את שרביט
 הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש
 השרביט: ויאמר לה המלך מה לך אסתר
 המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ויניתן
 לך: ותאמר אסתר אם על המלך טוב
 יבוא המלך וחמן היום אל המשתה אשר
 עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו את המן
 לעשות את דבר אסתר ויבא המלך וחמן
 אל המשתה אשר עשתה אסתר: ויאמר
 המלך

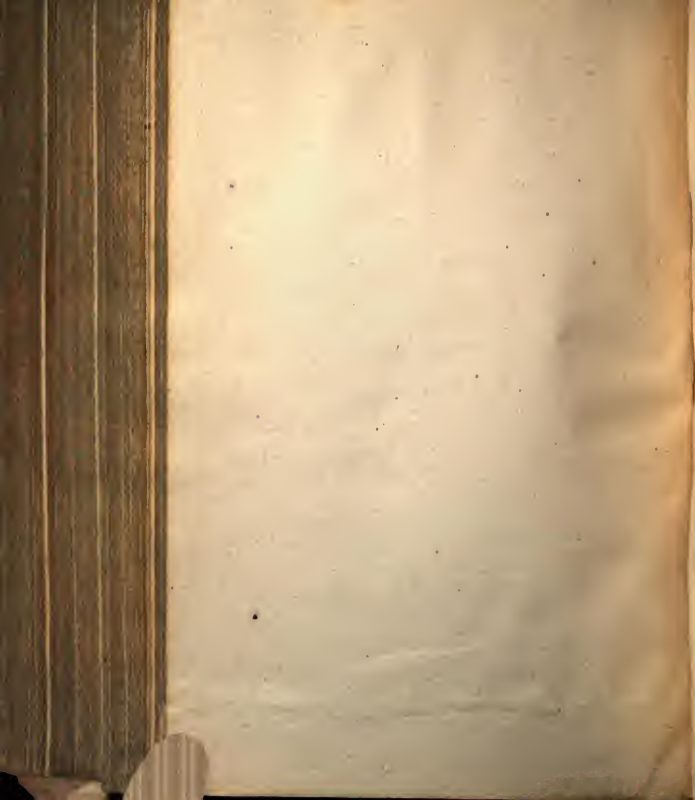
המלך לאסתר במשתה היון מה שאלתה
וניתן לה ומה בקשתה עד חצי המלכות ותעשי
ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי
אם מצאתי חן בעיני המלך ואם
טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי
יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה
להם ומחר אעשה כדבר המלך : ויצא
המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן
את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא יע
ממנו וימלא המן על מרדכי חמה : ויתאפק
המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אחיו
ואת זרש אשתו : ויספר להם המן את
כבוד עשרו ורב כניו וארץ כל אשר גדלו
המלך וארץ אשר נשאו על השירים ועבדי
המלך : ויאמר המן אף לא הביא אסתר
המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה
כי אם אותי וגם למחר אני קרוג לך עם
המלך : וכל זה איננו שוה לי בכל עת
אשר אני ראוי את מרדכי היהודי וישב
בשער המלך : ותאמר לו זרש אשתו

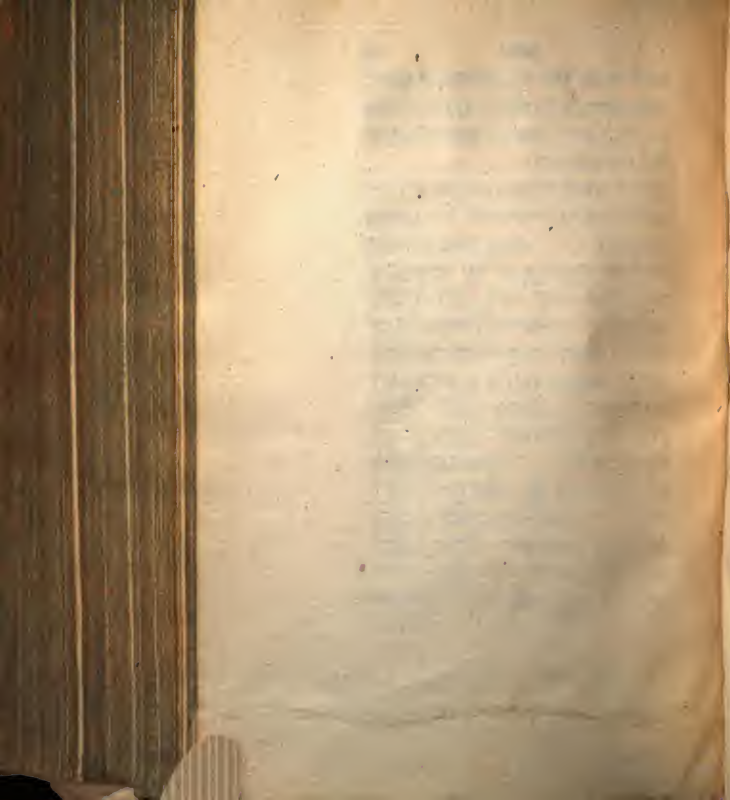

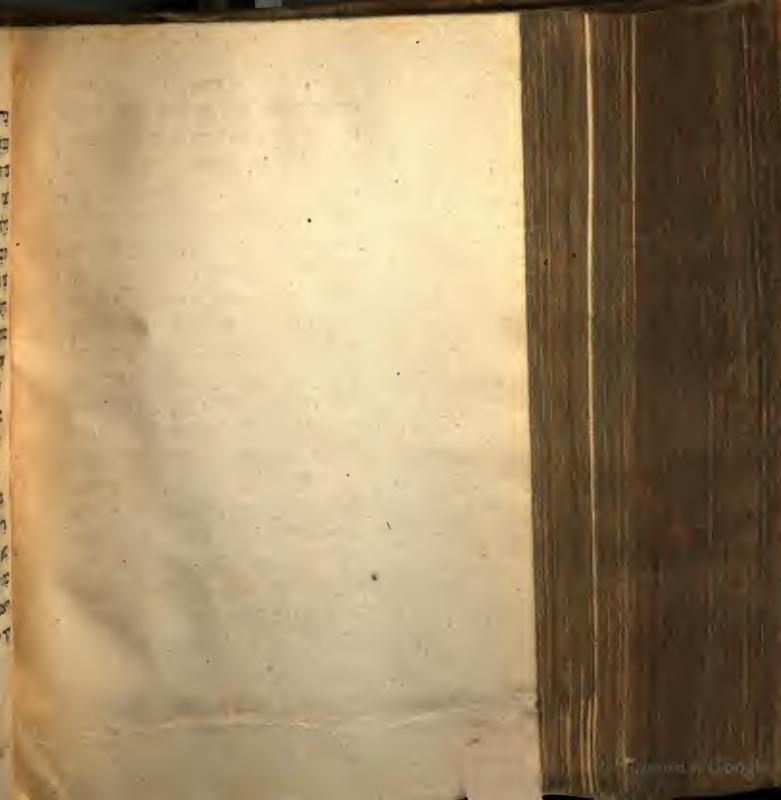

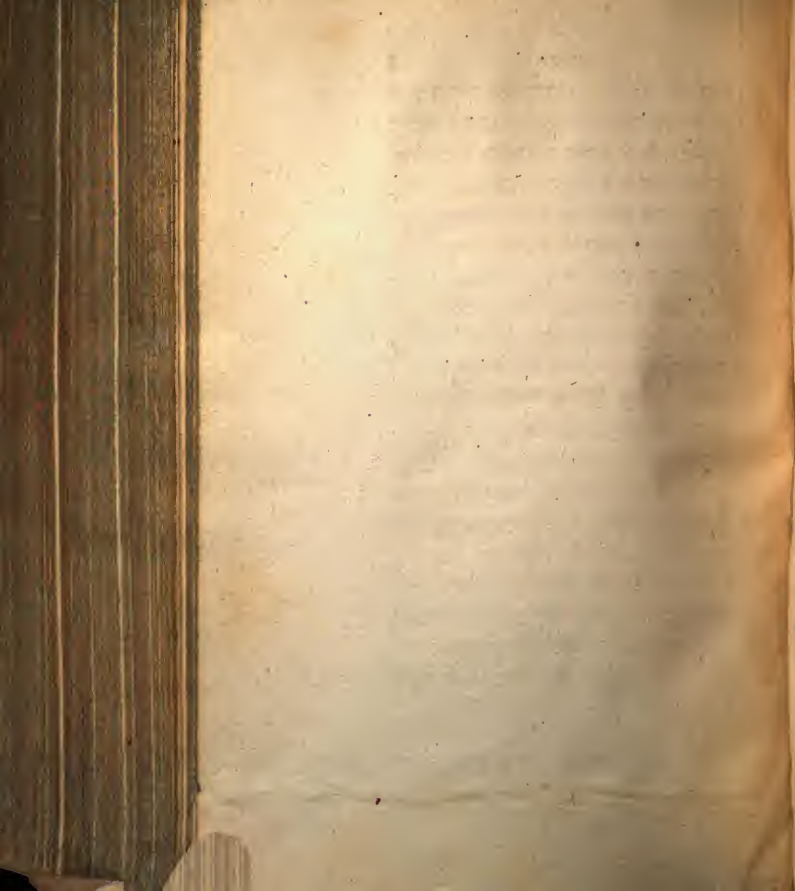

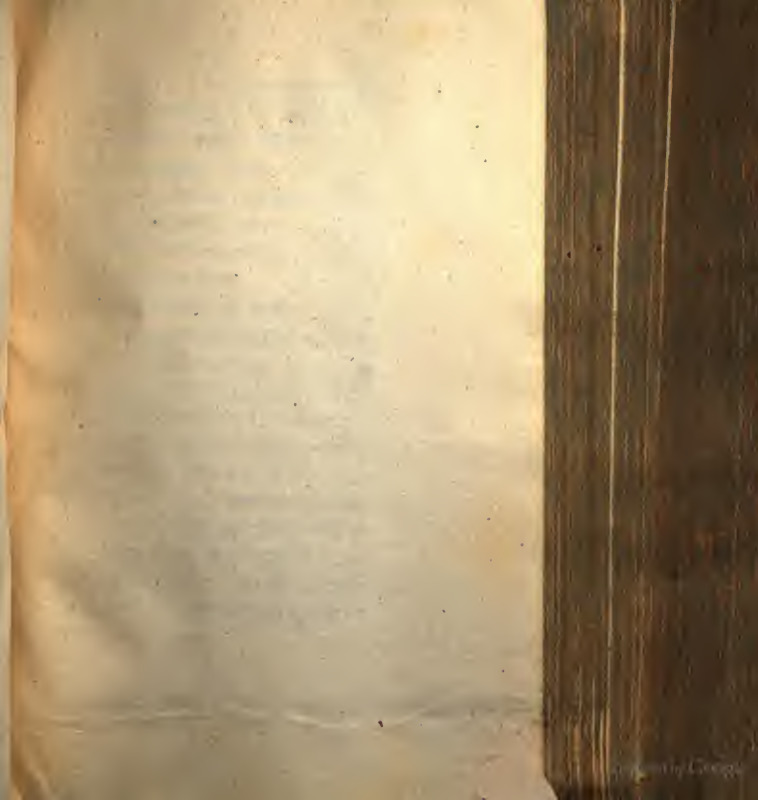

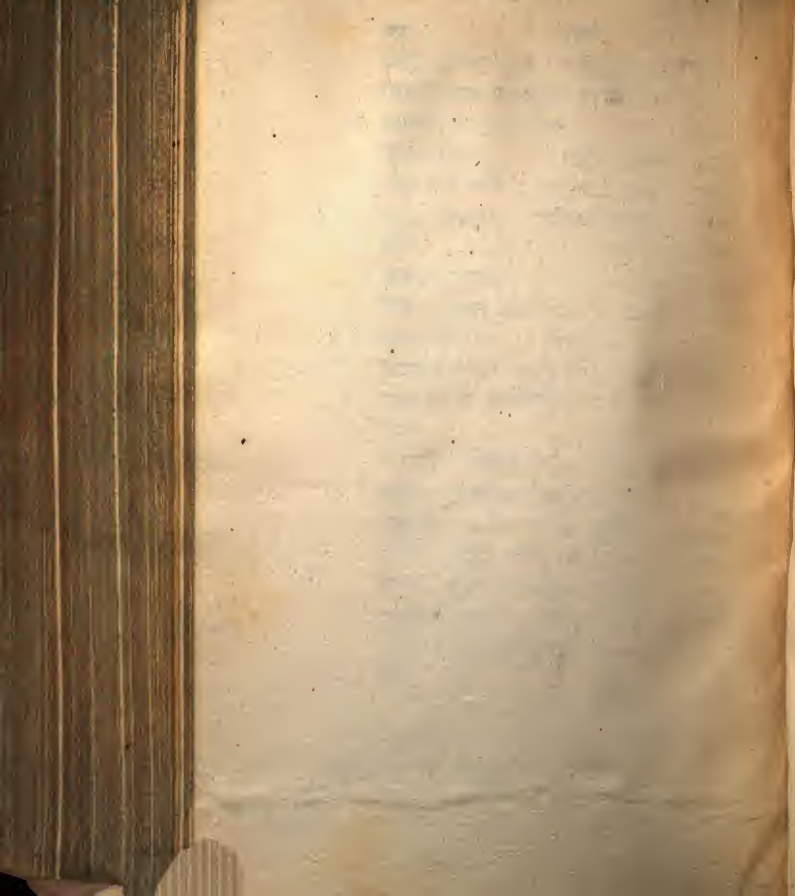
וְכָרְא אֶהְיוּ יַעֲשׂוּ עֵץ זָכָה חֲמִשִּׁים אַמָּה
וּבִבְקָר אָמַר לַמֶּלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מֶרְדֳּכָי עָלָיו וּבָא
עִם הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתָּה שִׁמְחָה וַיִּטֵּב הַדָּבָר
לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הָעֵץ :

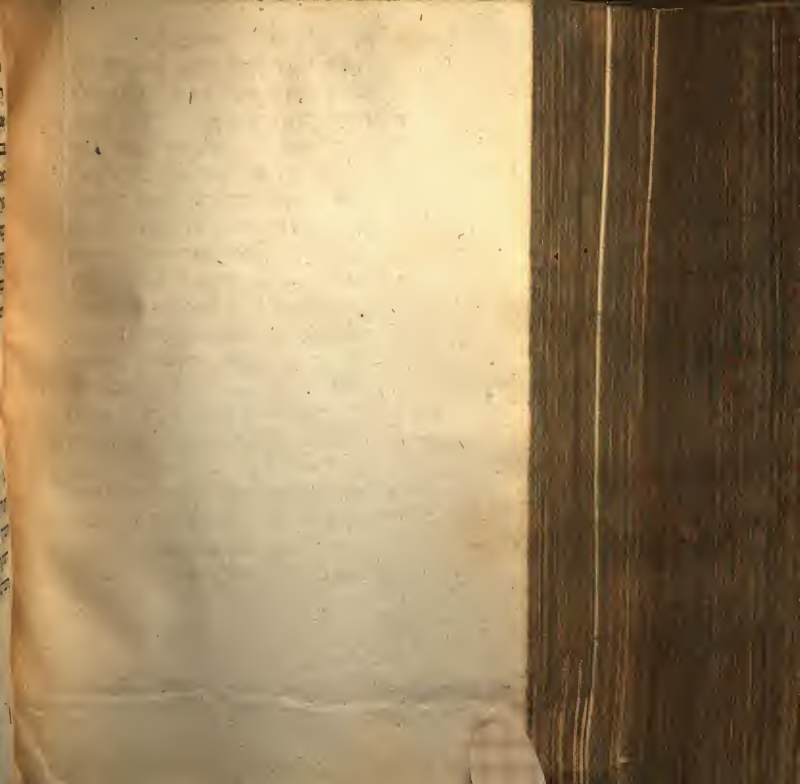
בַּלִּילָה הַחֹמָה נִדְרָה שְׁנֵת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לַחֲבִיא
אֶת-סֵפֶר הַזְכָּרֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד
מֶרְדֳּכָי עַל-נִגְתָּנָא וְתֹרֵשׁ שְׁנֵי סְרוּסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר נִקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ
אֲחִישׁוּרוֹשׁ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה-נַּעֲשֶׂה יָקָר
וַנִּדְלָה לְמֶרְדֳּכָי עַל-זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתָיו לֹא נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִי־בַחֲצֵר וְהַמֶּן בָּא לַחֲצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה
לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לְתוֹלוֹת אֶרֶץ מֶרְדֳּכָי עַל-הָעֵץ
אֲשֶׁר הִכּוּן לוֹ : וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
אֵלָיו הַגִּידֵה הַמֶּן עִמּוֹ בַּחֲצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
יָבוֹא : וַיְבֹא חֲמֵן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ
מַה-לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ
וַיֹּאמֶר הַמֶּן בָּלָזוּ לִמִּי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת
יָקָר וְיֹתֵר מִכֵּנִי : וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶל-הַמֶּלֶךְ אִישׁ

אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ : יָבִיאוּ לְבוֹשׁ
 מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבוֹשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוֹם אֲשֶׁר רָכַב
 עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ :
 וְנָתַן הַלְבוּשׁ וְהַסּוֹם עַל-יַד אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ
 הַפְּרָתִימִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְיִרְכִּיבֵהוּ עַל הַסּוֹם בְּרֵחוֹב הָעִיר
 וְקִרְאוּ לִפְנֵיו כָּכָה יַעֲשׂוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחֶמֶן סָחֵר
 קַח אֶת-הַלְבוּשׁ וְאֶת-הַסּוֹם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 וַעֲשֵׂה כֵן לְמַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
 אֶל-הַפֶּלַל דָּבַר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : וַיִּקַּח
 חֶמֶן אֶת-הַלְבוּשׁ וְאֶת-הַסּוֹם וַיַּלְבֵּשׁ אֶת-מַרְדֳּכָי
 וַיִּרְכִּיבֵהוּ בְּרֵחוֹב הָעִיר וַיִּקְרְאוּ לִפְנֵיו כְּכֹה־
 יַעֲשׂוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ :
 וַיּוֹשֶׁב מַרְדֳּכָי אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְחֶמֶן נִדְחָף אֶל-
 בֵּיתוֹ אֲבָל וְחַפְזֵי רֹאשׁ : וַיִּסְפֹּר חֶמֶן
 לְיֹדֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל אֲחֵיכִיו אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמִים וְיָדַשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מוֹרֵעַ
 הַיְּהוּדִים מַרְדֳּכָי אֲשֶׁר-הִחֲלֹת לִגְפֹל לִפְנֵיו לֹא-
 תוֹכֵל לֹא כִי-נִפְּוֹל תִּפּוֹל לִפְנֵיו : עוֹדֶם

מִדְּבָרֵיהֶם עָמְדוּ וּסְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּכְהִילוּ
לְהָבִיא אֶת־הַמֶּן אֶל־חֲמִשָּׁתָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה
אֶסְתֵּר׃

וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן לְשִׁתּוֹת

עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה׃

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ׃

לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתַּח הִיָּין מִתְּ-

שָׂאֲלָתָךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִתֶּנְךָ לָךְ וּמִתְּ-

בְּקִשְׁתְּךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ׃

וְתַעֲן

אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֲסִי מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ

הַמֶּלֶךְ וְאֲסִי עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּתֶּנְךָ לִי נַפְשִׁי

בְּשָׂאֲלָתִי וְעָמְדִי בְּבִקְשָׁתִי׃

כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי

וְעָמְדִי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד וְאֵלֶּיךָ לְעַבְדֶּיךָ

וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ חֲחֲדָשְׁתִּי כִּי אֵין חָצֵר

שׁוֹחַ בְּנוֹק הַמֶּלֶךְ׃

וַיֹּאמֶר

הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי

הוּא וְהוֹאִי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־מֵלֹא לָבוֹ לַעֲשׂוֹת

כֵּן׃

וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הַמֶּן

הָרַע הוּא וְהַמֶּן נִכְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה

וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתַּח הִיָּין אֶל־גִּנְתָּ

הַבַּיִת וְהַמֶּן עָמַד לְבִקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר

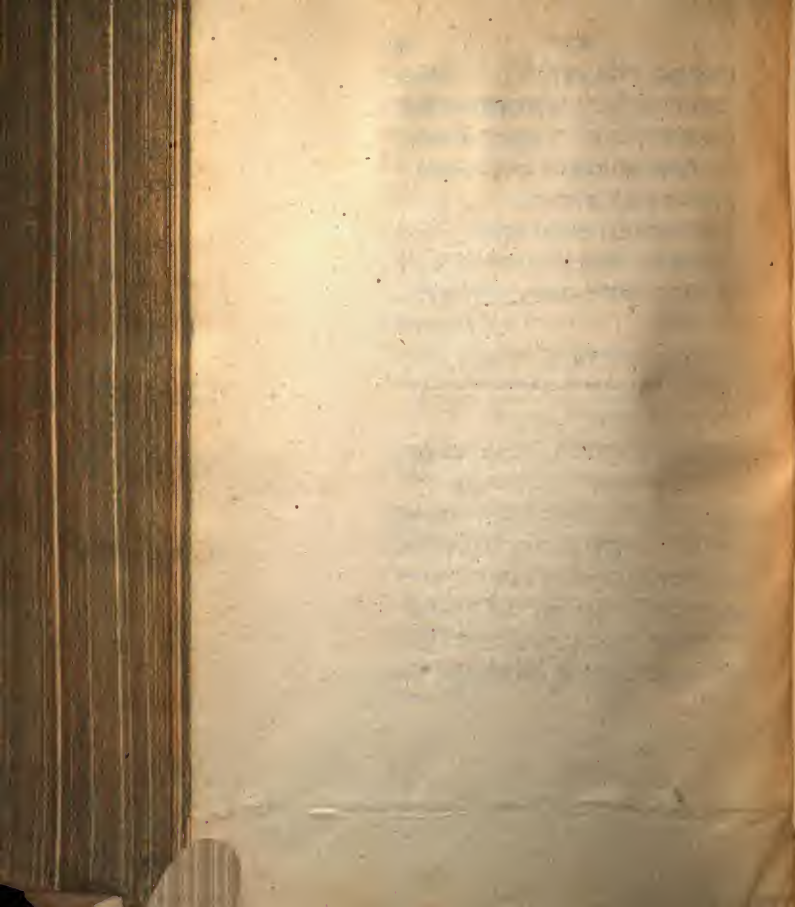
הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־כָלָתָה אֵלָיו הָרַעַת מֵאֵת

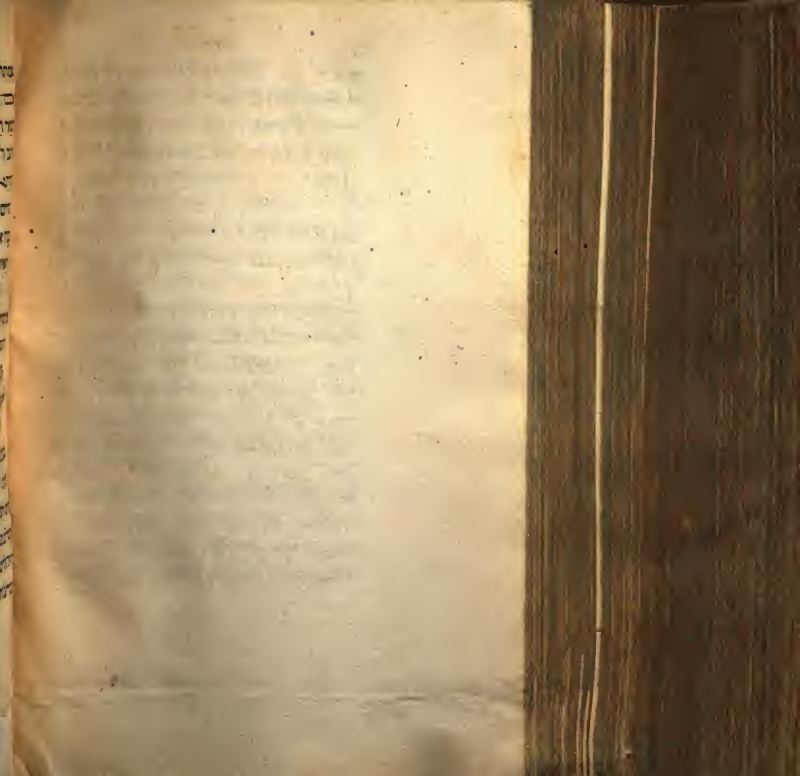
הַמֶּלֶךְ

המלך : והמלך שב מנגת הפיתן אל
 בית משה היין והמן נפר על המטה אשר
 אסתר עליה ויאמר המלך הנגם לכבוש את
 המלכה עמי בבית הדכר וצא מפי המלך ופני
 המן חפו : ויאמר חרכונה אחד מן
 הסריסים לפני המלך גם הגה העץ אשר עשה
 המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמו
 בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך
 תלחו עליו : ויתלו את המן על העץ אשר
 הכין למרדכי וחסת המלך שכבה :

ח
 ע"י

ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר
 המלכה את בית המן עזר תיחודיים ומרדכי
 בא לפני המלך כיהנידה אסתר מה הוא
 לה : ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
 כהמן ויתנה למרדכי ומשם אסתר את מרדכי
 על בירת המן : ותוסף אסתר ותדבר
 לפני המלך ותפל לפני רגליו ותכתוב
 לו להעביר את דעת המן האנגי ואר
 מחשבתו אשר חשב על היהודים :
 וישם המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם

אֶסְתֵּר וְהַעֲמִיד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְזֶה הָיָה וְתֹאמַר
 אֲנִי עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מָצְאֵתִי חַן לִפְנֵי
 וְכִשְׂר הַדְּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְעֵינָיו
 וְכֹתֵב לְהָשִׁיב אֶת-הַסְּפָרִים מִחֻשְׁבֵּת הַמֶּן בֶּן-
 הַמֶּלֶךְ הָאֲנֹכִי אֲשֶׁר כָּתֵב לְאֹכֵל אֶת-
 הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ וְכִי
 אֵיכְכָּה אוֹכֵל וְרָאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת-
 עַמִּי וְאֵיכְכָּה אוֹכֵל וְרָאִיתִי בְּאֶבְדֵּן מוֹלַדְתִּי
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

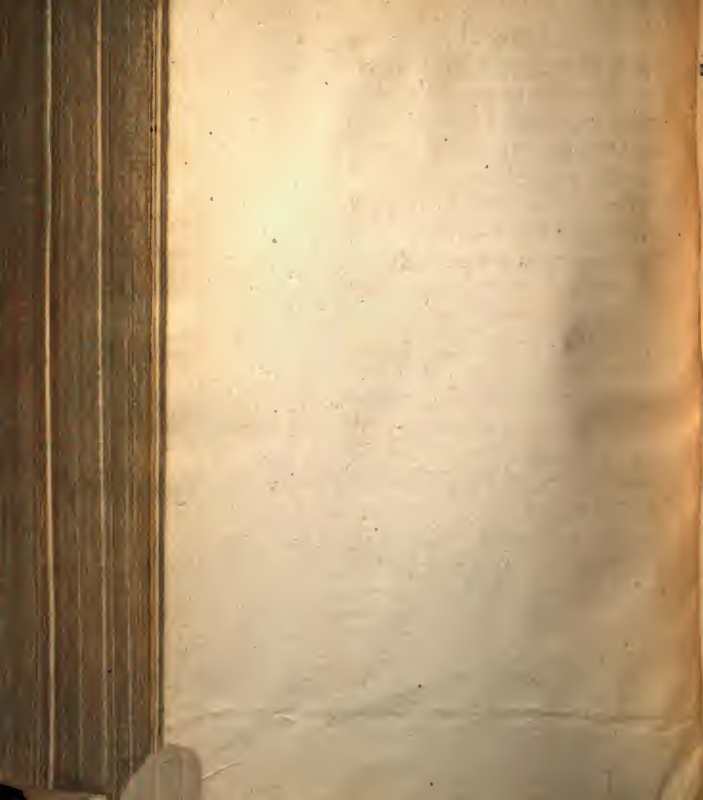
אֲחַשְׁדּוּרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמַרְדֳּכֵי הַיְּהוּדִי
 הִנֵּה בֵּית-הַמֶּן נִתְּתִי לְאַסְתֵּר וְאֶתוֹ תִּלְווּ עַל-
 הַעֵץ עַל אֲשֶׁר-שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִים

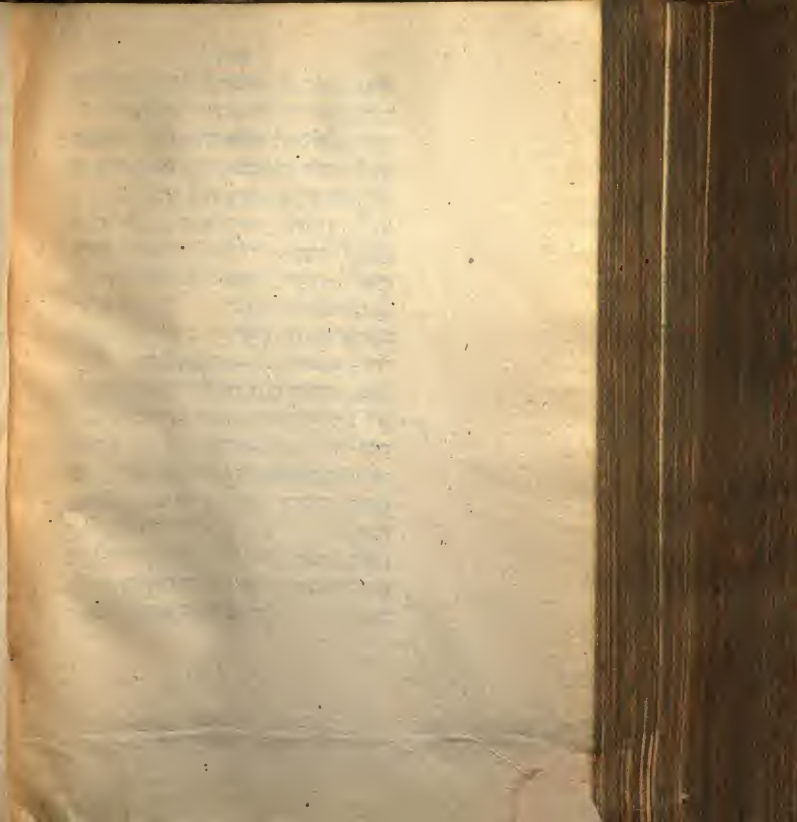
וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל-הַיְּהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם
 הַמֶּלֶךְ וְחֻתְמוּ בְּטַבְעֵרֶת הַמֶּלֶךְ כִּי-כָתֹב אֲשֶׁר-
 נִכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִחַתּוֹם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ אֶקֶם
 לְהָשִׁיב וַיִּקְרָאוּ סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בְּעֵת הַחַיָּא
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִינָן בְּשִׁלּוּשְׁהָ
 וְעֶשְׂרִים כֹּז וַיִּכְתֹּב בְּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה מַרְדֳּכֵי אֶל-
 הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפְּחוּרִים וְשָׂרֵי
 הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מִתְּרוּ וְעַד-כּוֹשׁ שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים

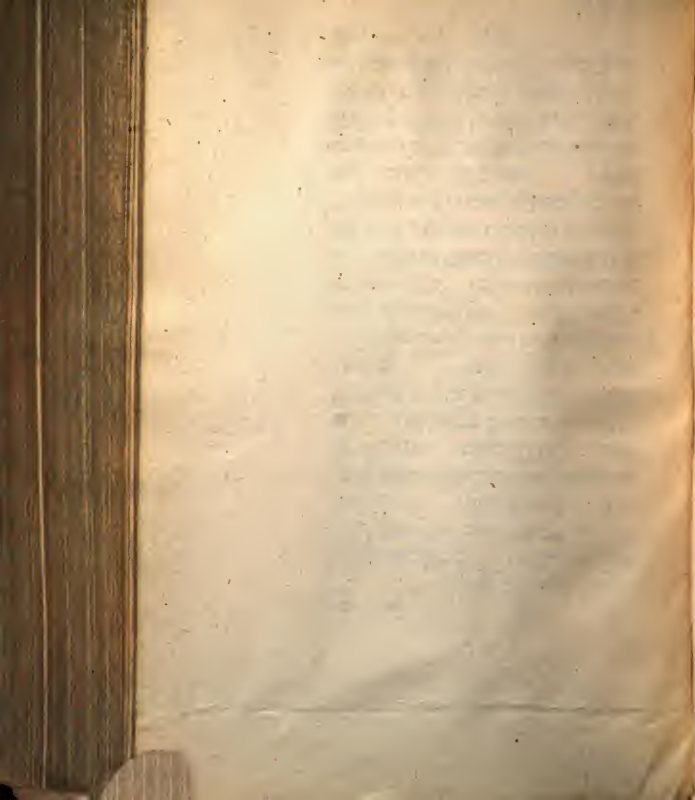
ומאֵה מדינה מדינה וכדינה ככתבה ועם תם
 כלשנו ואל-היהודים ככתבם וכלשונם :
 ויכתב בשם המלך אחשורוש ויהתם בטבעת
 המלך וישלח כפירים ביד תרעים בסוסים
 רכבי הרכש האחשתרנים בני תרמכים :
 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר
 לחקקה ולעמד על-נפשם לחשמו להרג
 ולאבד את כל חיל עם ומדינה תרעים אתם
 טף ונשים ושללם לבז : ביום אחר
 בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר
 לחודש שנים עשר חודש חדש אדר :

עתיים
 פ

פתשגן הכתב להנחת דת בכל מדינה ומדינה
 גלוי לכל העמים ולהיות היהודים עתודים
 ליום הזה להנקם מאויביהם : תרעים
 רכבי הרכש האחשתרנים וצאו מבתיים
 ודחופים בדבר המלך וחדרת נתנה בשושן
 הכירה : ומרדכי יצא מלפני
 המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב
 גדולה ותכריך בזה וארמון והעיר שושן צהלה
 ושמחה : ויהודים תימה אורח ושמחה
 וששן

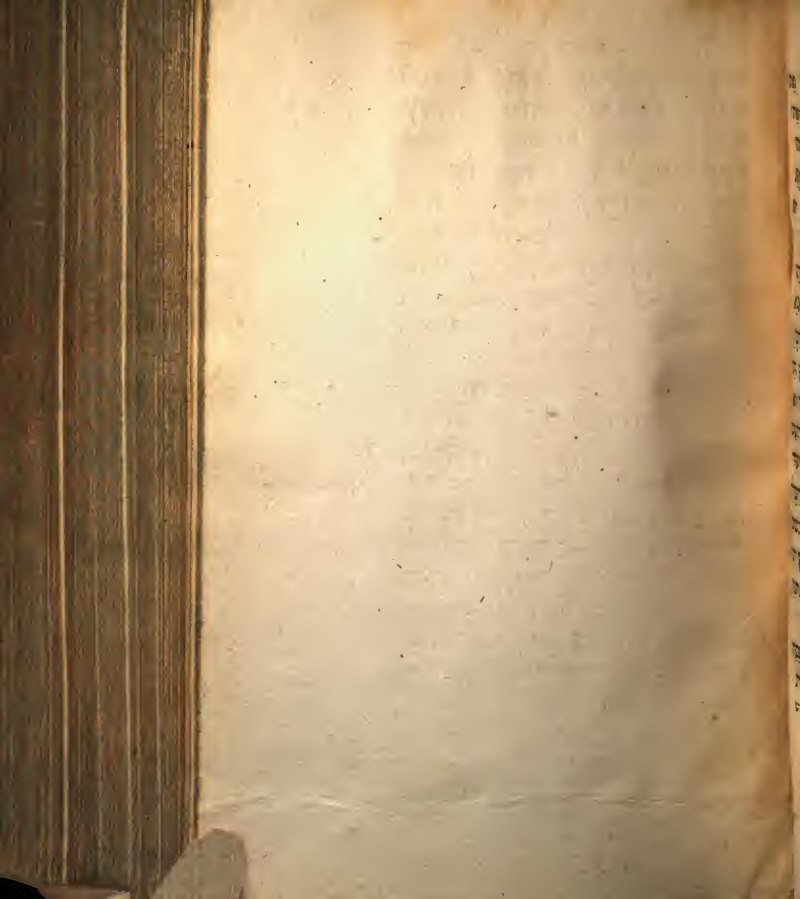

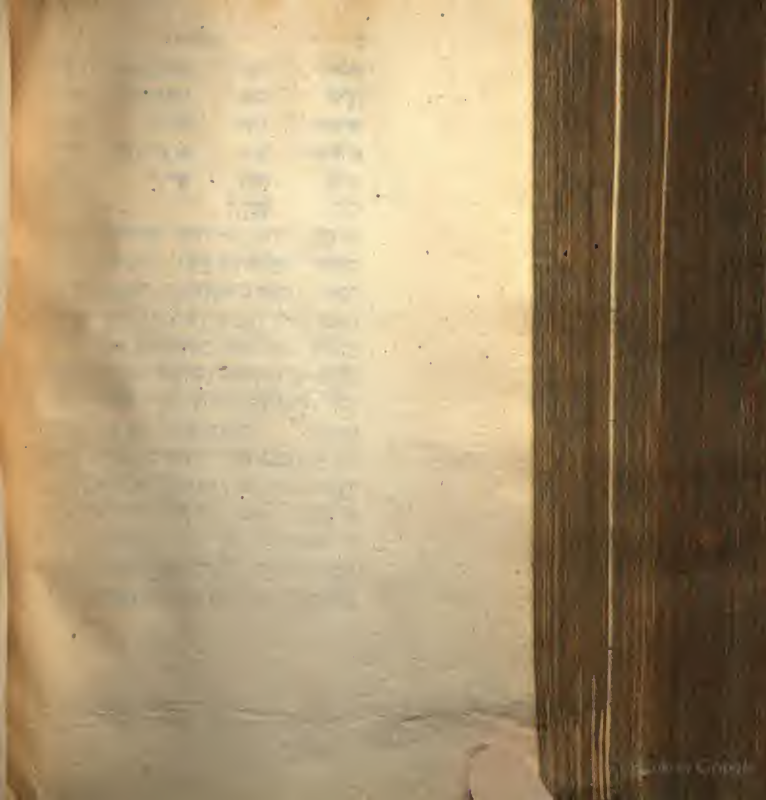
וַיִּשָּׂא וַיִּקְרָא : וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר
 וְעִיר מִקּוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר־הַמֶּלֶךְ וַדְּתוּ מְגִיעַ שְׂמִיחָה
 וַיִּשָּׂא וַיְהִי הַיּוֹדִים מִשְׂתָּה וַיּוֹם מוֹד וּרְגִים מִעֲמִי
 הָאָרֶץ כְּתִיבֵהוּדִים כִּי־נִפְל פָּחוֹד־הַיְּהוּדִים
 עֲלֵיהֶם : וּבִשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ ט
 אָדָר בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דִּבְר־
 הַמֶּלֶךְ וַדְּתוּ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ אֹיְבֵי
 הַיְּהוּדִים לְשַׁלֵּט בָּהֶם וּנְהַפֹּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ
 הַיְּהוּדִים חֹמֶה בְּשִׁנְאֵיהֶם : נִקְהָלוּ הַיְּהוּדִים
 כְּעִרְיָהֶם בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוֹשׁ לְשַׁלַּח
 יָד בְּמִנְקֹשֵׁי דַעַתָם וְאִישׁ לֹא־עָמַד בְּפָנֵיהֶם כִּי־
 נִפְל פָּחוֹדָם עַל־כָּל־הָעַמִּים : וּבְכָל־שָׁרֵי
 הַמְּדִינֹת וְהָאֲחֻשְׁדָּרָפָנִים וְהַפָּחוֹרִת וְעַשִּׂי
 הִבְלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מִנְּשָׂאִים אֶת־הַיְּהוּדִים
 כִּי־נִפְל פָּחוֹד־מִדְּבִי עֲלֵיהֶם : כִּי־גָדוֹל מִדְּבִי
 בָּנִית הַמֶּלֶךְ וְשִׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינֹת כִּי־
 הָאִישׁ מִדְּבִי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל : וַיָּכּוּ הַיְּהוּדִים
 בְּכָל־אֹיְבֵיהֶם מִכַּת חֶרֶב וְהָרָג וְאֶבְרֹן וַעֲשֹׂו
 מִשְׁנֵאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם : וּבִשְׁוֹשָׁן הִבִּירָה הָרָגוֹ
 הַיְּהוּדִים וְאֶבְרַח מִמֶּשׁ מָאוֹת :

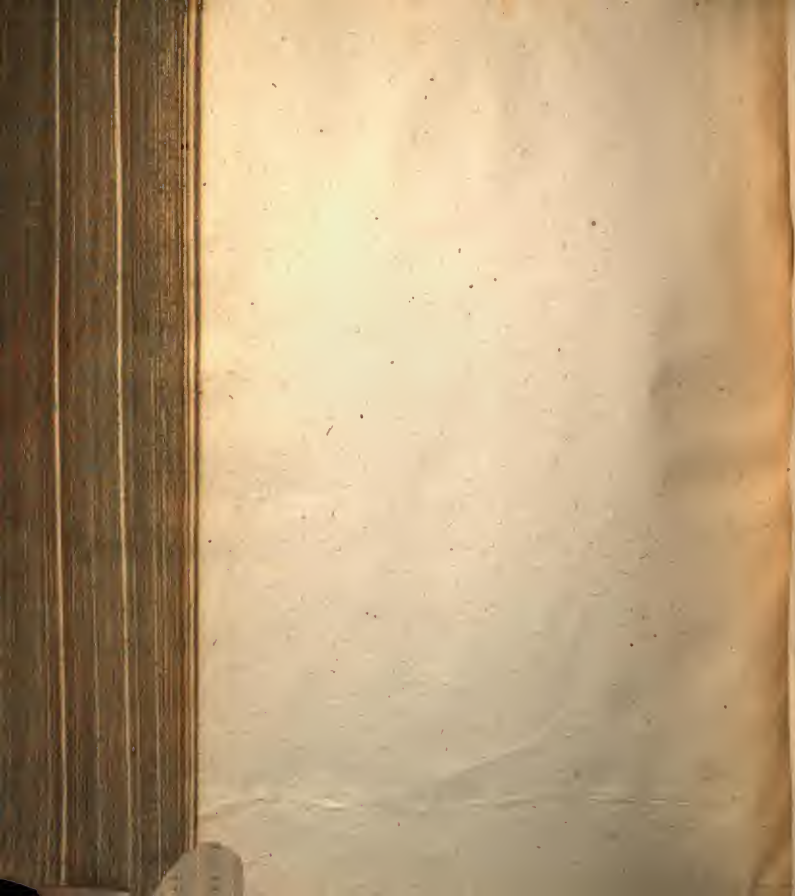
אִישׁ :	וְאֵת	פֶּרֶשְׁנֶדְתָּא	וְאֵת
דִּלְפֹּן	וְאֵת	אֶסְפֶּתָּא :	וְאֵת
פֹּרְתָא	וְאֵת	אֶדְלִיא	וְאֵת
אֶרִידָתָא :	וְאֵת	פֶּרֶשְׁתָּא	וְאֵת
אֶרִיסִי	וְאֵת	אֶרִידִי	וְאֵת
וְזִנְתָּא :	עֶשְׂרֵת		

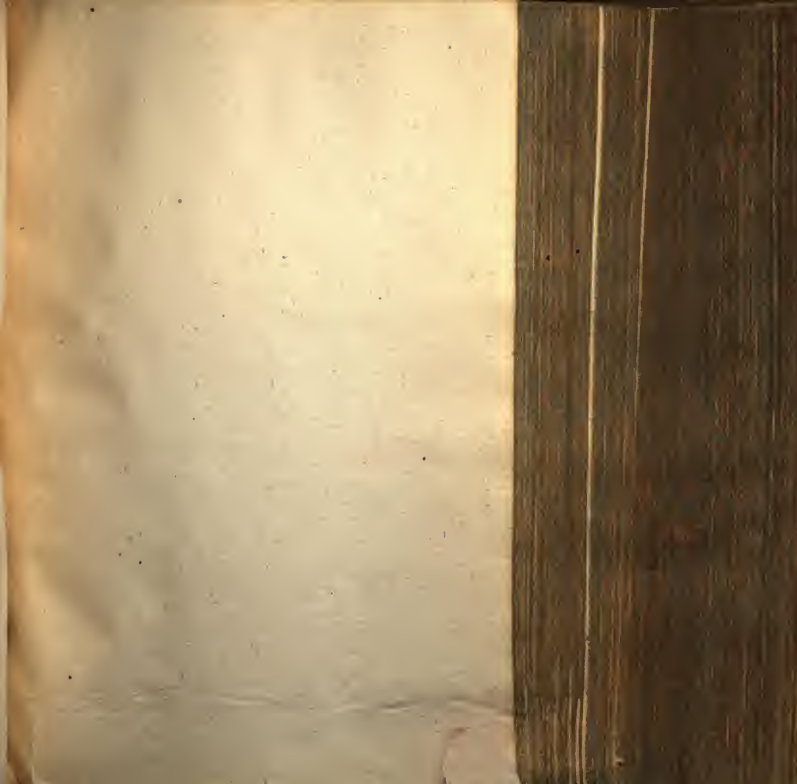
טו כב

בְּנֵי הָמֶן בְּן־הַמֶּדֶיָּה עָרַר הַיְּהוּדִים הֲרֹגוּ
 וּבְכוּזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָרֵם : כִּי־סֵם הָיָה בָּא
 מִסֶּפֶר הַחֲרוּגִים כְּשׁוֹשֵׁן הַכִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ :
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כְּשׁוֹשֵׁן הַכִּירָה
 הֲרֹגוּ הַיְּהוּדִים וְאַפְּדִי חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת
 עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הָמֶן כְּשֶׁאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִחַ עֲשׂוֹ
 וּמִד־שִׁאלָתְךָ וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמִד־כְּשֶׁתְּךָ עוֹד
 וְחַעֲשׂ : וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ
 טוֹב וַיִּתֵּן גַּם־סֵמֶר לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר כְּשׁוֹשֵׁן
 לַעֲשׂוֹת כֶּרֶת הָיוּ וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הָמֶן יִתְּלוּ
 עַל־הָעֵץ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת כֵּן וַתִּתֵּן
 דָּת כְּשׁוֹשֵׁן וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הָמֶן תָּלוּ :
 וַיִּקְהָלוּ הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־כְּשׁוֹשֵׁן גַּם כִּי־סֵם אֶרְכָּעָה
 עָשָׂה לַחֲדָשׁ אֲדָר וַיְהִי־הֵן כְּשׁוֹשֵׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת

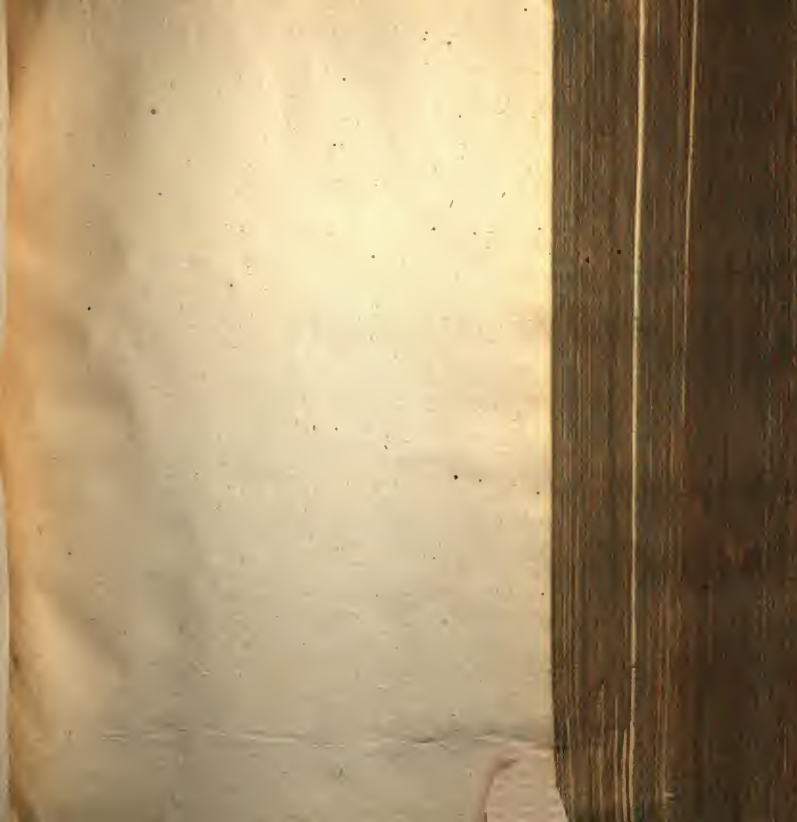

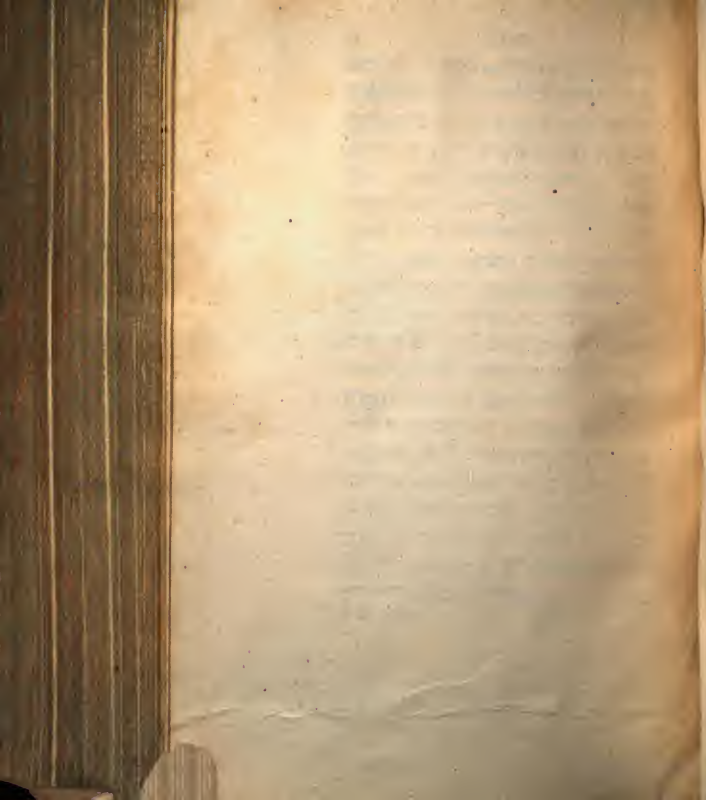

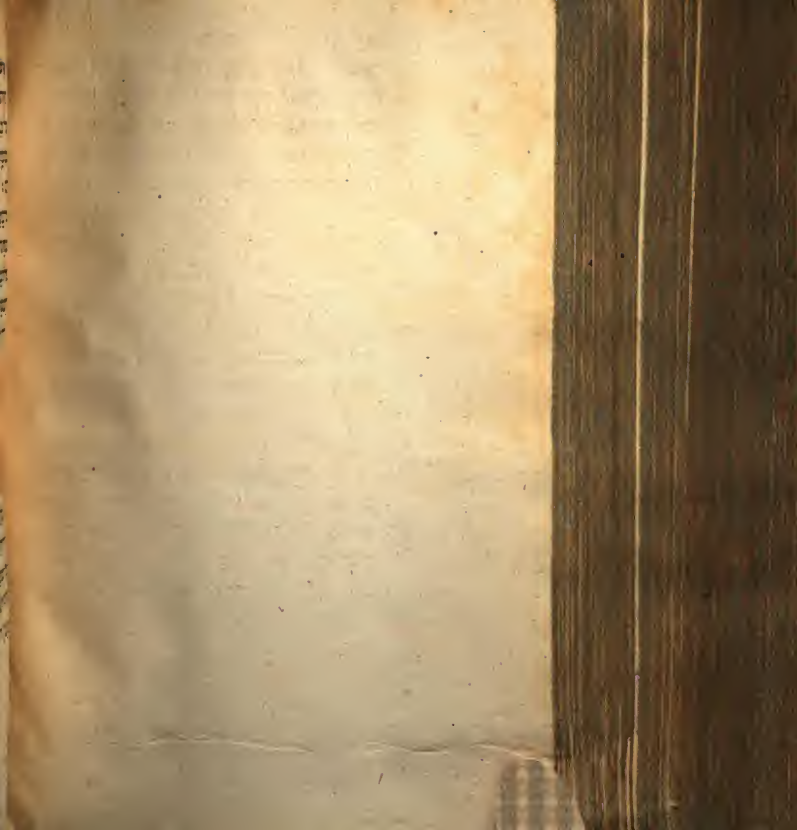

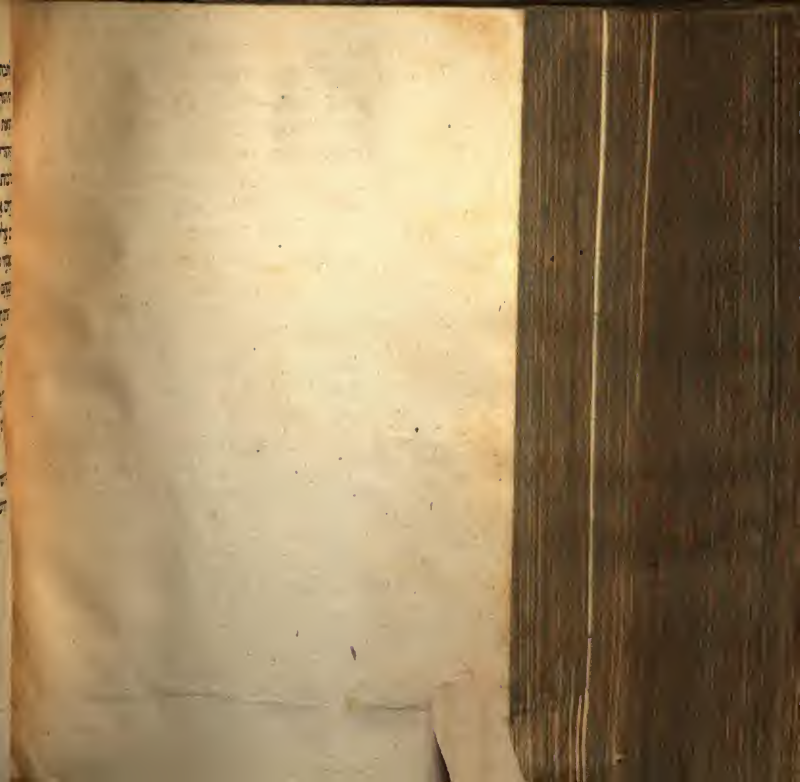

אִישׁ וּבְכוֹחַ לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם : וְשָׂאֵר
 הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְנַת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וַעֲמִד
 עַל־כַּפֵּשׁם וְזוֹחַ מֵאִי־בֵהֶם וְחָרָג בְּשִׁנְאֵיהֶם
 חֲמִשָּׁי וּשְׁבַעִים אֶלֶף וּבְכוֹחַ לֹא שָׁלְחוּ אֶת־
 יָדָם : כְּיוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְזוֹחַ
 בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר כֹּז וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתָּה
 וְשִׂמְחָה : וְהַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשׁן נִקְהָלוּ
 בְּשְׁלוֹשֵׁי־עָשָׂר כֹּז וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר כֹּז וְזוֹחַ
 בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר כֹּז וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתָּה וְשִׂמְחָה :

עַל־כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרוּזִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי
 הַפְּרוּזֹת עָשִׂים אֶת־יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 אֲדָר שִׂמְחָה וּמִשְׁתָּה יוֹם טוֹב וּמְשָׁלַח מִנּוֹת אִישׁ
 לְרֵעֵהוּ : וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכָי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־
 מְדִינַת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ הַקְּרוֹכִים וְהָרְחוֹקִים :
 לְקִים עֲלֵיהֶם לְהוֹיֹת עָשִׂים אֶת־יוֹם אַרְבַּעַת
 עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֶת־יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר כֹּז
 בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה : כַּיּוֹמִים אֲשֶׁר־נָחוּ בָהֶם
 הַיְּהוּדִים מֵאִי־בֵהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִחְפָּד לָהֶם
 מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֲכָר לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹתָהּ

אותם ימי משתה ושמחה ומשלה מנות איש
 לרעהו ומתנות לאכילים : וקבל תיהודים
 את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
 מדרכי אליהם : חזקו כי הן בן המדתא
 האנני צרר כל היהודים חשב על היהודים
 לאכרם והפיל פור הוגה חגורל לחכם
 ולאכרם : וזכרתי לפני המלך אמר
 עס חספר ושוב מחשבתו הרעה אשר חשב
 על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת כניו על
 העץ : וזכרתי על כן קראו לימים האלה
 פורים על שם הפור על דבן על כל דברי
 האגרת הזאת ומה ראו על לבת ומה הגיע
 אליהם : קימו וקבל היהודים עליהם
 ועל זרעם ועל כל הגללים עליהם ולא יעבור
 להיות עשים את שני הימים האלה בכתבם
 ובזמנם בכל שנה ושנה : והימים האלה
 נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה
 ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים
 האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא
 יסוף מזרעם :

וּתְכַתֵּב אֶסְתֵּר חֲמִלָּה בַת־אֲבִיחַיִל וּמֶרְדֵּכִי
הַיְּהוּדִי אֶת־כָּל־תִּקְוָה לְקַיֵּם אֶת אֲגֶרֶת הַפָּרִים
הַזֹּאת הַשְּׁבִיטִי: וַיִּשְׁלַח סִפְרִים אֶל־כָּל־

הַיְּהוּדִים אֶל־שִׁבְעַת עָשָׂרִים וּמֵאָה מִדִּינֹרָה
מַלְכוּת אַחֲשֵׁרֻשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת:

לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם בְּאִשְׁרֵי
קַיֵּם עֲלֵיהֶם מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וּבְאִשְׁרֵי קִימוֹת עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זֶרַעַם דְּבָרֵי הַצּוֹמֹת
וְעֻקְתָּם: וּמֵאִמֵּר אֶסְתֵּר קַיֵּם דְּבָרֵי

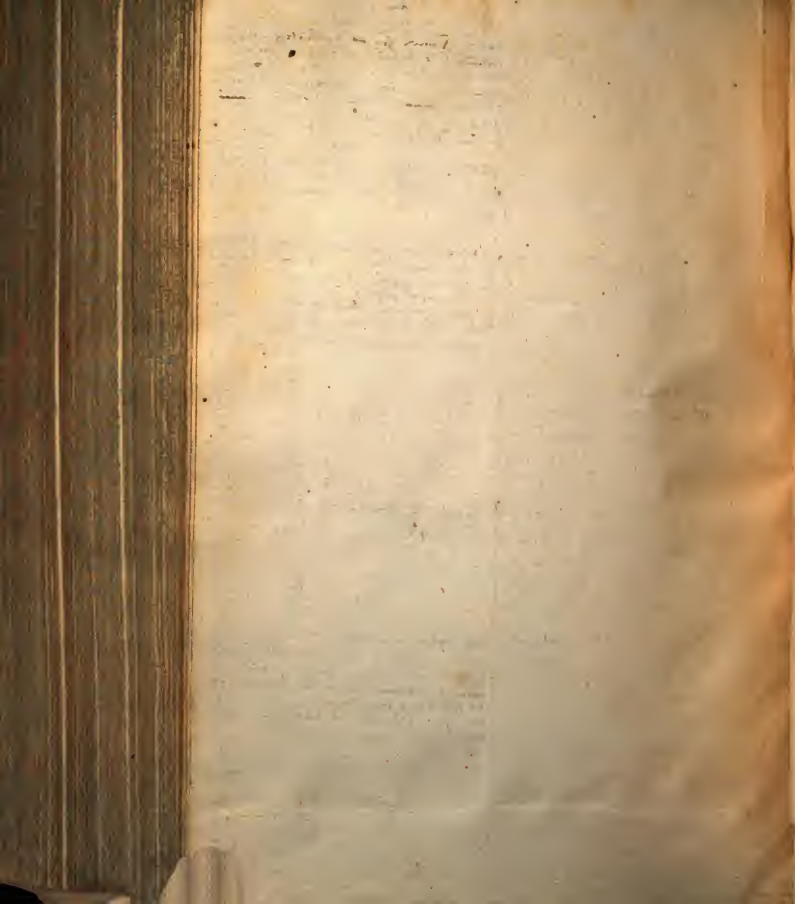
הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתַּב בַּסֵּפֶר:

וַיִּשָּׂם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֻשׁ מֶסַע עַל־הָאָרֶץ וְאֵי
הַיָּם: וְכָל־מַעֲשֵׂה תִקְוָה וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרִשְׁתּוֹ

גִּדְּלַת מֶרְדֵּכִי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֵלֵא־הֵם
בְּחַוְזֵיהֶם עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מֶדִּי
וּפָרַס:

כִּי מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי מִשְׁגָּח לְמֶלֶךְ
אַחֲשֵׁרֻשׁ וְגִדּוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרוֹכַב אֲתוֹ
דָּרַשׁ טוֹב לַעֲמֹד וּדְבַר שְׁלוֹם לְכָל־

זֶרַעו:

De Scriptore hujus
prophetae

Nomen Thyris. Nomen hoc et tribuitur etiam
Secundo filio Davidis in Abigail, qui etiam
dictus Esaiab. 2 Sam. 9. 3. 1 Esai. 3. 1.
significat a. iudicium Dei, aut Deus p.
SI iudex; Cuius notationis ~~non~~ ratio
assignari potest, quod per eam annunti-
ta sunt iudicia Dei.

Nomen

Filius Lyranus, qui putat rationis nota-
tionis esse illud iudicium Davidis de
p. s. iudicium, de quo is apocrypha Sifonia
Mafana.

Thyris Thyris nomen altius illi impositum
ab Apphia. 2. Sam. 1. 7. sed mandato regis,
Sicut dicitur regis, ipse imposuisse illud
nomen David. 5. 12.
Thyris, qui est, Dei protector opum
Dei protectoris transfus. Brought.
Protector t. s. f. auri Dei Jan. Oran.

Thyris, protector Thyris

Thyris, protector Thyris

Thyris, protector Thyris

Thyris, protector Thyris

Familia, aliquod de familia Davidis habet
cap. 1. 3. 4.

Educit
et
moris

Vide cap. 1. commendatur à sobrietate, fa-
cultate, pietate; etiam praestanti forma.
Pietate, ut et familiaris, cui deo cultus.
rationis commendatur deus Esai. 19. 19
Et sapientia Esai. 20. 3. quae nihil ge-
tor Jan in praestantia abest, quod etiam
priprii potest in cap. 1. 19. 20.